

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2006-01

38

*Yıl:2 *30 Aralık 2005-12 Ocak 2006 *Fiyatı: 75 YKr ISSN:1303-9350

2005 yılında sert rüzgarlar esti, Fırtınalara hazır olalım!

Geride bıraktığımız yıl dünya ezilenlerinin, emperyalizm ve yerli uşaklarının bir dizi saldırılarına maruz kaldığı bir yıl oldu. Ancak 2005 yılı sadece bu saldırılara tanıklık etmedi. Dünya halklarının onurlu ve meşru direnişlerinin de yaşandığı bir yıl oldu aynı zamanda. Gerek dünya da; gerekse de ülkemizde ezilenler tarih sayfalarına önemli direnişlerin yazılmasına neden oldular.

Bu direnişler halkların direniş iradesini ve teslim olmama gücünü temsil etmesi anlamında önemli ve belirleyicidir. Yenilmez denilen gücün "bir avuç" tarafından nasıl dize getirildiğine tanıklık etmekle kalmadık, bu iradeyi ülkemiz topraklarında da umut olmasının mücadelesini yürüttük.

Önemli kazanımların yanında önemli kayıplar yaşadık. Ancak tüm bunların sınıf mücadelesinin, ülkemizde ise Halk Savaşı'nın kaçınılmaz bir sonucu olduğunu bilecek yolumuza devam ettik. **Kazanım ve kayıplarla önemli fırtınaların içinde yer aldı, kopacak fırtınalara hazır olmak için.**

Unutmadık!

28 devrimcinin kimyasal silahlar, demir coplar ve kurşunlarla katledildiği 19 Aralık katliamı, çeşitli illerde yapılan eylemlerle lanetlendi. Öncesinde yine devrimcilerin bir araya gelerek yaptıkları çağrı eylemlerinin ardından **25 Aralık Pazar** günü Kadıköy'de bir araya gelen yaklaşık 1500 kişi "19 Aralık katliamını unutmadık, unutturmayacağız" sloganını haykırdı. **İstanbul'un** yanı sıra **Mersin, Erzurum, Ankara** gibi illerde de çeşitli protesto gösterileri yapıldı. *Sayfa 10*

Çin'in giriş kapısı Hong Kong'da yüzbinler haykırdı:

DTÖ'YÜ ÇÖPE AT!

10-18 Aralık tarihleri arasında Hong Kong Wan Chien'de Dünya Ticaret Örgütü'nün (DTÖ) 6. Zirvesi gerçekleştirildi. Emperyalizmin saldırganlığına karşı dünyanın çeşitli yerlerinden gelerek Hong Kong'da toplanan halkların öfkesi de zirve boyunca dinmedi. Yüz binlerce kişi "KONG YEE SAI MAU" (DTÖ'yü Çöpe At) sloganıyla Zirve'yi lanetledi. Uzun süredir hazırlanan bir çalışmanın ürünü olan Zirve boyunca atılan sloganlar emperyalizme olan öfkeyi yansıtıyordu.

13 Aralık'ta sabahın erken saatlerinde kentin merkezinde Causeway'de bulunan Victoria Park'ında biraraya gelindi. **Endonezya, Nepal, Hindistan, Japonya, Güney Kore, Avustralya, ABD, Burma, Kamboçya, Bangladeş, Malezya, Sri Lanka, Filipinler** ve birçok **Asya Pasifik** ülkesinden gelenler burada buluştu. Buradaki tüm etkinliklerde ILPS önemli ve aktif bir bileşendi. *Sayfa 16-17*

Emekçiye giydirilmeye çalışılan ateşten gömlek

Meclis'te karara bağlanan **2006 bütçesi**, bir dizi söz düellosunun yaşandığı bir süreçte ülke kamuoyuna oturdu. Aralık ayı sonuna bırakılan bütçe tartışmaları sırasında yapılan "alt kimlik, üst kimlik" tartışmaları gündemin ana konusu oldu. Başbakan **R. Tayyip Erdoğan** ile CHP Başkanı **Deniz Baykal** arasında yaşanan "tartışma" ilginç görüntülerin kamuoyuna da yansımaya neden oldu. "**Türk üst kimliği Türkiye'nin kırmızı çizgisidir**" açıklamalarını yapan Baykal'a başbakanlığı döneminde hazırladığı "**Demokratikleşme ve İnsan Hakları ile Doğu ve Güneydoğu Raporları**"nın hiçbir yerinde "Türk milleti" ifadesinin yer almadığını söyleyen Erdoğan, "**Onun için tereciye tere satmayın. Biz bu işleri iyi biliriz. Türkiye, demokratik, laik, hukuk devletidir, sosyal cumhuriyettir. Bunu böyle biliniz**" diyerek, "**gerekli hatırlatma ve ikazı**" yapmış oldu.

Bu vurguların ardından tekrar bütçe görüşmelerine dönersek;

17 Aralık'ta işçi, emekçi, köylü ve öğrencilerin yanı sıra geniş kesimleri Ankara'ya toplayan mitingden bazı verileri yansıtmak 2006 bütçesinin içeriğini anlamak açısından yerinde olacaktır.

Zira, **Asgari Ücret Tespit Komisyonu**, 1 Ocak'tan itibaren geçerli olacak asgari ücreti 16 yaşından büyükler için net **380 YTL 46 YKr**, 16 yaşından küçükler için ise **322.43 YTL** olarak belirledi. Çalışma Bakanı **Murat Başesgioğlu** bu ücretlerin "**piyasa dengelerinin gözetilerek**" belirlendiğini iddia ederken, bu dengelerin nereye ağır bastığını tahmin etmek zor değil.

Kamu harcamaları azalıyor!

2005 yılını özelleştirme yılı olarak ilan eden AKP hükümeti, hazırladığı yeni bütçe ile 2006 yılında da özelleştirme saldırısının devam edeceğini ilan etmektedir. Haberleşme, eğitim, sağlık ve altyapı giderlerine ayrılan pay giderek azalmaktadır. Kamunun 2005 yılında **Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH)** içindeki payı yüzde 32 iken 2006'da bu oran yüzde 29.1'e düşmektedir. Eğitim ve sağlığa ayrılan pay da azalmaktadır. Hükümet "**Özel Öğrenim Kurumları**" yasa tasarısını Bakanlar Kurulu'nda görüşürken özel okulları vergiden muaf tutmayı düşündürmektedir. AKP 2006 bütçesinde eğitime yüzde 9.5'lik bir pay ayırırken çocuğunu özel okullara gönderen ailelere ucuz kredi sağlamayı, özel okulların, elektrik, su, doğalgaz giderlerini devlet okullarında olduğu gibi fiyatlandırmayı hedeflemektedir. Kısacası AKP eğitime ayırdığı bütçeyi özel okullara harcayacaktır.

SSK hastanelerinin **Sağlık Bakanlığı**'na devredilmesi ile yaşananlar AKP'nin sağlık politikasını da yansıtmaktadır. Türkiye'de kişi başına sağlık harcaması 446 dolar iken, **Fransa** ve **Almanya**'da bu oran bizdekinin 6 katı, Yunanistan'da 4 katı olmaktadır. Ülkemizde her 10 bin kişiye yalnızca 14 doktor ve 17 hemşire düşmektedir. Bu durum hasta kuyruklarının artacağına, parası olmayanın sağlık hakkından yararlanamayacağına ve emekçi halkımızın hastane kapılarında bekleyeceğinin bir işaretidir.

Askeri harcamalara tam gaz devam...

Sağlık ve eğitim alanında cimri davranan hükümet, söz konusu askeri harcamalar olunca oldukça cömert davranmaktadır. Bütçeden

Sağlık Bakanlığı'na ayrılan oran **% 13**, eğitime ayrılan pay **% 8** iken askeri harcamalara ayrılan ise **% 50**'yi aşmaktadır. **Jandarma, Emniyet, Sahil Güvenlik ve Milli Savunma Bakanlığı** için yapılan harcamalar kamuoyu tarafından denetlenememektedir. **Milli Piyango** biletleri, at yarışı kuponları TSK'yı güçlendirme fonu, özel ödenek de dikkate alındığında ortaya çıkan görüntü korkunç olmaktadır.

Türkiye, NATO ülkeleri arasında askeri harcamalara en fazla bütçe ayıran ülke konumundadır. **602 bin** kişilik ordusu ile Irak'ı, Afganistan'ı işgal eden, dünyanın dört bir yanına üs inşa eden, halkların düşmanı ABD'den sonra ikinci büyük orduya sahiptir. Emekçilerin boğazından kesilen her kuruluş emperyalistlerin çıkarları için kurşun olmakta ve yine emekçileri vurmaktadır. Fabrikalardaki grevlere saldıran, Bolu köylülerini döverek gözaltına alan, 12 yaşındaki **Uğur Kaymaz**'ı öldüren de ordudur, devlettir. Ancak **Maliye Bakanı** tüm bu gerçekleri bir kenara iterek aymazca espriler yapmaya çalıştığı toplantıda kamu harcamalarının azaldığını belirtenlere yanıt olarak "**bütçeyi deldirirsek, ülke delinir, hepiniz delinirsiniz**" diyebilmektedir.

Emekçiler yine kemer sıkacak!

Asgari ücreti belirlemek için komisyonun toplandığı sırada **Türk-İş** bir açıklama yaparak belirlenen 2006 bütçesinin sonuçlarının ne anlama geldiğini belirtti. Buna göre asgari ücret emekçi halkımızın yeni mucizeler yaratmasına gebe. Sonuçlara göre belirlenen ücretle ancak **6.5 gün** yaşanabilir!

Asgari ücret böylelikle açlık sınırının altında tespit ediliyor. Ölmeyecek ama süründürecek kadar bir ücret. Böylelikle daha kolay yönetilebilecek bir toplum. Rüyalarında bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm yerine bir parça ekmeğe görsün diye.

2006 bütçesiyle beraber patron-ağaların talebi doğrultusunda **% 30** olan kurumlar vergisi yüzde 20'ye çekilmektedir. Böylece vergi yükü çalışanların üzerine daha fazla binecektir. Hortumcular daha rahat bir nefes alacak, palazlanacaktır.

17 Aralık günü yüz binin üzerinde bir katılımı ve geçtiğimiz yılın en kitlesel mitingi olarak değerlendirilebilecek olan miting, devletin son dönem artan saldırıları ile birleşmiş ve en geniş kesimlerin taleplerini ifade ettikleri bir mitinge dönüşmüştür. Saldırıların yoğunluğuna paralel artan tepkilerin eylem **alanındaki** ifadesi ise açılan pankartlardan, atı-

lan sloganlara yansımıştır. **Eğitim-Sen**'li emekçilerin katılımındaki gözle görülür artış **27 Kasım**'ın rövanş anlamında ve özellikle Türkiye Kürdistanı'ndan katılımın yoğunluğu ve **Şemdinli** gelişmelerinin gündeme getirilişi anlamlıdır. İnay köylüleri siyanürlü altın aramasına karşı tepkilerini ifade ederken "**siyanür ve bütçe ikisi de aynı kapıya çıkarıyor**" açıklamaları, yaşananların temelini ifade edilmesi açısından oldukça çarpıcıdır. **DİSK**'in katılımının azlığı ise son dönem daha da netleşen çizgisinin bir yansıması olduğunu görmek ve sürecin **DİSK** tarafından bu tarzda işletileceğinin anlaşılması açısından önemlidir.

Ezilenlerin biriken tepki ve öfkесinin bir nevi boşaltılması olarak konfederasyonlar ve meslek örgütleri tarafından düzenlenen bu tarz eylem ve etkinliklerin devamının getirilmesi, ancak alanlarda kendisini gösteren yığınların örgütlenmesi ve örgütlü bir güç haline dönüştürülmesi ile bağlantılıdır.

Bu anlamda sürecin görevleri her gün biraz daha artarken, bu görevlere karşı göstereceğimiz duyarsızlık ve darlaşan "sorunlarımızla" uğraşmak sınıf mücadelesinin gerisinde kalmanın ötesinde bir fayda sağlamayacaktır.

Emperyalist haydutlar ziyaretlerine devam ediyor...

ABD savaş kurmaylarının Avrupa ve Türkiye turları devam ediyor. Yoğunlaşan ziyaret trafiğinde havalimanına inen katiller sürüsü ile gidenlerin listesinin kabarmasının nedeni önümüzdeki günlerde daha da netleşecektir. Ancak bu ziyaretlerin önemine dair bugünden bir şeyler söylemek mümkün.

"**Açığa çıkan**" işkence merkezlerinin ardından ABD Dışişleri Bakanı **Condoleezza Rice**'in Avrupa turunun ardından son durak olarak Türkiye'ye uğrayacak olması, geçtiğimiz hafta **FBI** ve **CIA** başkanlarının ziyareti, önümüzdeki yılın emperyalistler açısından hiç de huzurlu bir yıl olmayacağını göstermektedir. Özellikle de bu durumun ABD açısından daha da yakıcı biçimde hissedildiği ve duruma engel olması anlamında belli önlem ve tedbirlerin alınması kararı, telaşın göstergeleri olarak algılanmak ve değerlendirilmek durumundadır. Ülkemizi son olarak ziyaret eden şahsiyet ise **NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer**'dir.

ABD Başkanı Bush'un son dönem geliştirdiği yeni taktik manevraların bir ifadesi olan açıklamaları, Irak başta olmak üzere dünyada gücünü kaybeden ve can çekişen canavarın görüntülerini andırmaktadır. "**Büyük taktik değişim**" olarak verilen açıklamaların anlamını Irak'ta "bir avuç" direnişinin iradesi karşısındaki teslimiyeti gösteren bu itirafların, seçimin hemen ertesinde yapılmış olması da beklenen sonucun alınmaması anlamında önemlidir. Zira seçimler ne istikrar getirdi ne de ABD'nin başarısını kanıtladı. Meşhur **Oval Ofisi**'nden halkına seslenen Bush: "**Bazı kararlarımızın korkunç kayıplara yol açtığını biliyorum. Bu kararların hiçbirini kolay alınmadı. Bu savaşın tartışmalı olduğunu da biliyorum. Ancak sizin başkanınız olmak, doğru olduğuna inandığımızı**

yapmayı ve sonuçlarını kabul etmeyi gerektiriyor" açıklamasında bulundu. Kamuoyu araştırmalarında halk desteği dibe vuran Bush'un, bu "**samimi**" açıklamalarla yeniden güven tazelemeye çalıştığı çok açık.

ABD'NİN ORTADOĞU PLANLARI TUTMADI!

ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik saptadığı politikalar önemli oranda yaşam bulamadı. Klasik bir tanımlama ile evdeki hesapların hiçbirini Ortadoğu'ya uymadı. Irak yenilgisi daha planlar yapılmaya başlamadan önce çuvallamaya başladı. İran ve Suriye tam da bu tikanıklığın bir sonucu olarak gündeme getirildi.

Bu tikanıklık ABD açısından yeni hamlelerin yapılmasını beraberinde getirirken, "**müttefiklerinin**" de daha çok "**ateşe atılması**" zorunluluğunu doğurmaktadır. Türkiye, ABD açısından önümüzdeki dönem atılacak adım ve müdahalelerde önemli bir güç. Ardarda yapılan ziyaretlerin nedenini tam da burada aramak gerekir.

Suriye ve **İran** planlarının Türkiye ziyaretlerinde paylaşılması, tartışılması bu saptamaların somutlanması anlamında önemlidir. "**Teröre destek**" gibi geleneksel gerekçeler, Suriye'nin Lübnan'ın iç işlerine karıştığına dair "**somut**" belgelerin Türkiye'ye sunulması ve ziyaretler sırasında Abdullah Gül'ün "**İran, Amerika ile ilişkilerimizi bozmaya değer bir ülke değildir**" açıklaması verilen dersin kavrandığının mesajını içermektedir. NATO Genel Sekreteri ile yapılan görüşmelerin basın kapalı bölümünde nelerin görüşüldüğünü yine bu çerçevede düşünmek gerekir. Sözü geçen "**pazarlıklar**" Türk ordusunun önemli stratejik noktalara yerleştirilmesi üzerine. Bunlara henüz cevap verilmediği türünden yapılan açıklamaların gerçeği ifa-

de etmediğini çok iyi biliyoruz.

EGEMENLER HATALARINI GİDERİYOR!

Bu ziyaretler trafiğinde yaşanan diğer bir önemli gelişme ise, İskenderun Limanı üzerinden yakıt ve patlayıcı madde stokunu devam ettiren ABD'nin "**Suriye'yi daha yakından gözlemleme**" gerekçesi ile Antakya'ya radar kurma çalışmalarını sürdürmesidir. Radar sistemi, resmi olarak NATO adına kuruluyor. Türkiye ile Suriye'yi ayıran Amanos dağında geniş bir arazi üzerinde yapılan çalışmaların yakın zamanda bitirilmesi planlanıyor. İncirlik Üssü'nde kullanılan bazı haberleşme, gözetleme ve izleme sistemlerinin Antakya'daki yeni üsse getirildiği ise yine basına yansıyan haberler arasında.

Önümüzdeki dönem Türkiye'nin rolünün anlaşılması açısından bu gelişmelerin dikkatle incelenmesi önemlidir. Irak'ta yapılan seçimlere Sunnilerin katılımını "**büyük bir başarı**" olarak açıklayan hükümet, Ortadoğu'da ABD'nin geliştirdiği/geliştireceği saldırganlık politikalarına araç olma noktasında oldukça hevesli görünmektedir. Yapılan ziyaretlerin ardından ABD tarafından satın alınan kalemşorların yazdıkları yazılar ve yaptıkları değerlendirmelerde "**Türkiye geçmiş dönemde yaptığı hataları giderecektir**" açıklamalarında bulunarak, verilecek görevlerin yerine getirileceğinin teminatı verilmiştir.

Dünyanın aç ve yoksul milyonları ise bu saldırının tek mağduru durumundadır. Ancak onlar acınmayı değil, kadere boyun eğmeyi değil, "**emperyalist işgalci ve işbirlikçilere nasıl diz çöktürülür**"ün dersini veriyorlar ve tarihini yazıyorlar. Gerçek olan budur ve bizim de anlamamız ve üzerinde durmamız gereken zemin, bu gerçeğin kendisinden başka bir şey değildir.

Sınıfsal Bakış

**EMPERYALİSTLER, ZORLU GEÇEN 2005'İ,
2006'DA ÇOK ARAYACAKLAR!**

Irak'taki işgal kuvvetlerinin üst düzey komutanlarından, ABD donanması korgenerali **James Mattis**, San Diego'da 1 Şubat 2005 tarihinde yaptığı konuşmada, insan öldürmenin "*eglençeli bir iş*" olduğunu söylemişti. "Eğlençeli işler" yapmak üzere yetiştirilenlere hitaben, Annapolis Deniz Kuvvetleri Akademisi'nde 30 Kasım 2005'de konuşan Bush ise şu sözleri sarf ediyordu: "*Batı ülkelerindeki kentlerin sokaklarından Afganistan dağlarına, Güneydoğu Asya adalarından Afrika'ya bu savaşın pek çok dönüm noktası olacak. Düşman her savaş alanında mağlup edilmeli.*"

Bush'un bunu söylediği tarihlerde, Irak işgalinin **1000** günlük bilançosu çıkarılmış (18.12.05/The Independent); verilen kayba (**2.339** ölü, **15.955** yaralı), yapılan harcama (**204.4 milyar** dolar), giderek artırılan askeri güce (**183 bin**) karşın, 2003 Haziran'ından bu yana günlük saldırı sayısının **8'den 90'a** çıkmasından da görüleceği gibi direniş kırılmamıştır. Anayasa, seçimler, bir takım idari düzenlemelerin (devlet başkanlığı, hükümet) makyajı altında halka ve özellikle işgale karşı direnenlere yönelik vahşi bir zulüm ve katliam uygulanmasına rağmen **gerçek manada** bir otorite tesis edilememiştir. ABD'nin işgalin ardından göreve getirdiği ilk kukla başbakan olan **İyad Allavi**, İngiliz The Observer gazetesine verdiği 25.11.05 tarihli demeçte, işgalden bu yana Irak'taki durumun insan hakları ihlalleri bakımından Saddam Hüseyin döneminden **çok daha kötü** olduğunu söylemektedir.

Bush, yukarıda andığımız konuşmasında Irak'ın hesaplaşmada **merkezi** konumda bulunduğu dikkat çekmiş ve orada muzaffer olmaya **mahkûm** olduklarını söylemişti. Daha önceki sözlerinin bir tekrarı olarak Dışişleri Bakanı **C. Rice** ise Irak'ın ilk basamak olduğunu yakın tarihte vurgulamıştı. Bununla beraber bölgede başta Suriye ve İran olmak üzere bütün ülkeler ile yakından ilgilenmekte oluşları bir çelişki oluşturmamaktadır. Hatta, İran ve Suriye öncelikli kabul edilmek kaydıyla, saldırıya varacak boyutta hesaplar içinde olduklarını söylemek de yanlış değildir. Irak'ta başarılı olamadığı koşullarda, gerçekçi değil gibi görünen böylesi bir planın, zaten çıkmaza gömülmüş, kayıp içindeki ABD emperyalizmi açısından "**büyük bir çılgınlık**" olup olmadığı tartışmalıdır.

"**Tartışmalıdır**" sözünü açtığımızda, karşıma 2005'i devirip 2006'ya girerken dünya çapındaki sınıf mücadelesinin **yakıcı** gerçeklikleri çıkmaktadır. Bu gerçeklikler emperyalist sistemin önderliği kadar hamiliğine de soyunan ABD'yi tam da bu nedenle dünyada en çok rahatsız eden, endişelendiren güçle-

rin başına oturtmaktadır. Son bir yıllık zaman diliminde yaşananlar, bir önceki yıllarla kıyaslandığında ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Bir başka önemli parametre, 2005'in 2006'ya devrettikleri ile ilgilidir. Devrolunanlar dünyanın dört bir yoresindeki **mücadele bayraklarıdır**. Bu bayraklarda önümüzdeki seneye ilişkin savaş planları, mücadele programları yazmaktadır. Dünya halklarının belirledikleri gündemleri bu yılın önemli dersleri ve tecrübeleri ile yüklü olmanın avantajını taşıyacaktır.

Ancak cepheleşmenin **keskin** bir hal aldığı unutulmamalıdır. Emperyalistler açısından **asıl** tehdidin ezilen halkların ve ulusların kurtuluş mücadelesi olduğu kesindir. Bir başka kesin olan husus ise bu mücadelelere sınıf bilinçli proletaryanın **önderlik** edip etmemesinin emperyalistler nezdinde taşıdığı önemdir. Komünistlerin, bir başka ifadeyle Marksist-Leninist-Maoistlerin varlığı en yakıcı tehdidi oluşturmaktadır. Derece derece taşınan bu önem çerçevesinde emperyalistler, faşistler ve her türden gericilerin "**terörizme karşı mücadele**" adı altında başlattıkları savaş dünya çapında giderek ivme kazanmaktadır.

El-Kaide vb. İslami tandanslı ve fakat bir kısmı menşei şaibeli örgütün geliştirdiği tipik "**terör**" eylemlerinin çokça bahane olarak kullanıldığı bir zeminde, hedef, komünistlerden reformistlere kadar geniş bir yelpazede, emperyalist-kapitalist sisteme muhalif herkeştir. Gelinen noktada, "**önleyici**" kavramı adeta bir anahtar işlevi kazanmış ve her türlü icraat buna yaslanarak gerçekleştirilir olmuştur. Afganistan ve Irak işgallerinde "**önleyici müdahale**" deyimini kullanılmış, bunun yeni bir konsept olduğuna vurgu yapılmıştı. Artık, önleyici kelimesi, "**tutuklama**" ve "**gözetim**" için de kullanılmaktadır. İmha ve işkence de, açıkça olmasa da bu kapsamda savunulabilmektedir. İngilizleri, Norveç'in izlemesinin ardından en son anti-terör yasa projesi 22.12.05'te Fransız Parlamentosu'nda kabul edildi. Cezaların artırılması, gözetimin 4 günden 6 güne çıkarılmasından başka, ülkenin dört bir yanını kameralarla donatma ve cep telefonları ile internet kayıtlarını en az bir yıl depolama gibi düzenlemelerin aralarında bulunduğu bir dizi yenilikler ile **Fransa**'da rejim daha da "demokratikleştirilmiş" oldu. Zaten geçtiğimiz aylarda yapılan AB-Akdeniz ülkeleri zirvesinin ana gündeminin de "**terörizm tanımı**" olduğu söyleniyordu (El País-İspanya). Dünyanın birçok ülkesinde bizdeki **F tiplerinin** benzerlerinin inşasına hız verilirken, diğer yandan ağırlıklı olarak ABD tarafından kullanılmakla beraber bir dizi ülkede özel hapishaneler ve işkence merkezlerinin kurulu olduğu deşifre edildi. Bunun ötesinde

CIA işkence uçaklarının kamuoyuna yansıtılmasından öte bu faaliyette Avrupalı emperyalistlerin ABD ile başından itibaren birlikte hareket etmiş olmaları, C. Rice'm "**aynı gemideyiz**" sözüyle yerli yerine oturuyordu. Bunun Atina'da 22.01.2003 tarihinde ABD ile AB İçişleri ve Adalet Bakanları arasındaki toplantıda alınan karar gereği, ABD'ye verilen "**suçlu ve zanlıların topraklarından taşınabilmesi**" iznine dayandığı açığa çıktığı halde, inkâra devam ediliyordu. Konuyla ilgili tartışmalara son noktayı, 18.12.05 tarihinde İngiltere'yi ziyareti esnasında yaptığı açıklama ile Colin Powell koydu: "**ABD'nin yurtdışındaki gizli işkence üsleri ve seferleri konusu ne yeni ne de Avrupa ülkeleri açısından bir sürpriz. ABD, bu uygulamayı uzun süredir devam ettiriyor. Bu durumu Avrupa hükümetleri de biliyordu. Bu yüzden Avrupalı dostlarımızın şaşırması gerekir.**"

H. Kissinger'ın da aralarında bulunduğu akıl hocaları ve emperyalist stratejistlerin "**öngörülerini**"ni dikkate alarak 1996 yılındaki NATO toplantısında, "**21. yüzyıl ayaklanmalar yüzyılı olacak**" diye "**malumu ilan**" eden emperyalistler, yüzyıla bismillah diyemeden korktukları ile yüzleşmeye başladılar. Her ne kadar bugün için saltanatlarını kritik boyutta sarsan bir nitelik taşıyorsa da, hemen her ülkede büyük kitlelerin hareket halinde olması, MLM hareketlerin ise az sayıda ama iktidara alternatif konuma gelen kimi örneklerle birlikte yol alması, durumun son derece ciddi olduğunu göstermektedir.

Latin Amerika'da **Chavez**'den **Evo Morales**'e kadar "**sosyalist**" etiketli bir takım kişilerin devlet başkanlığına seçilmesi anlamlı ve önemlidir. Konunun anlam ve önemi, halkın büyük bir bölümünün bu kişilere/partilerine "**sosyalist**", "**anti-emperyalist**" sıfatlarından ötürü oy vermiş olmalarıdır. Bu kişilerin sosyalist olmadığı ve iktidarlarının değil kapitalizmi, feodalizmi dahi tasfiye etmekte aciz kalacağı açıktır. Sıra emperyalizme ve onun ülkedeki uzantısı durumundaki sisteme bütünlüklü bir tavır takınmaya geldiğinde **nefessiz** kalacakları görülecektir. Sorun, kitlelerin bu kişilere hangi nedenlerle oy verdiğidir. Amerika kıtası genelinde, kitlelerde önemli bir **potansiyel** birikmiştir. Askeri faşist diktatörlüklerin ağır bilançolarının devamında IMF ve DB eliyle dayatılan yıkım ve talan politikaları halkı ikinci bir zulüm cenderesinin içerisine sokmuştur. Bu birikimi kendi potasında eritenlerin sosyalizmin prestijinden de yararlanarak seçimlerle iktidara taşınması, son yıllarda **kolay** bir yol haline gelmiştir. Ancak ilk örnek olan **Lula**'nın maskesinin düşmesi ile birlikte bu sürecin eski hızını yitireceği de bir diğer gerçektir.

Özellikle ABD emperyalizmine karşı kitlelerdeki öfkenin **dinmek bilmeyen** bir kabarış içinde olduğu, Bush'un son gezisinde, başta Arjantin olmak üzere yapılan eylemliliklerde kendini göstermiştir. Bu durum, Uzakdoğu Asya ülkeleri açısından da geçerlidir. Ancak, Asya'da emperyalistler açısından durum daha da kritiktir. Irak ve Afganistan dışında ABD emperyalizminin bizzat

ordusunu devreye soktuğu Asya'da; Filipinler'de iktidara alternatif bir mevzi kurmayı başaran ve savaşı 1996 yılından beri bu cephe üzerinden yönlendiren Marksist-Leninist-Maoistler'in (**FKP-YHO-UDC**), ikinci önemli mevziyi kurdukları Nepal'deki tahkimatları emin adımlarla inşa edilmektedir (**NKP-M**). Bu zincire eklenmek üzere, dünyanın ikinci en kalabalık ülkesi Hindistan'da son bir yıl içerisinde, halk savaşına hız vererek büyük adımlar atan Maoistler, ABD ile Hint Ordusuna ortak tatbikat ve operasyon yaptırarak (Ekim '05) boyutta tehdit oluşturan bir konum elde etmişlerdir (**HKP-M**).

Diğer yandan emperyalist metropollerdeki durum da pek "**parlak**" değildir. İtalya, Fransa, Belçika, Hollanda ve Yunanistan'da **genel grevler** ve güçlü işçi direnişleri Avrupa ülkelerini sarmalamış, **AB-Avrupa Anayasası**'nın Fransa ve Hollanda halkı tarafından reddedilmesinin yarattığı moral, kıta genelinde kitleleri etkilemiştir. Ve nihayet Fransa'da patlayan göçmen gençlerin isyanı Paris'e ait bütün anıları burjuvazinin hafızasında kâbus gibi canlandırmıştır. Kendi vatandaşı statüsündeki kuzey Afrikalı göçmen nüfusa **Paris**'in banliyölerinde "haşere" muamelesi yapan Fransız devleti, kendisine yaktıkları arabalarla mesaj gönderen isyancı gençlerin öfkesine karşı çareyi OHAL yasalarına sarılmakta bulmuştur. Emperyalist-kapitalist sistemin dikişleri en güçlü olduğu sanılan yerlerde atmaktadır. ABD'nin çapı **Katrina** kasırgası esnasında kendi halkına karşı **sürek avı** başlatmasıyla bir kez daha açığa çıkmıştır. Siyahları ölüme terk ettiği yetmiyormuş gibi sağ kalanlarını da yağmacı ilan edip ölüm mangalarının hedef tahtasına dikmiştir. Askeri harcamasını 2003'den 2004'e **414.4 milyar** dolardan **455.3 milyar** dolara çıkaran ABD, **1 trilyon 35 milyar** dolarlık toplam harcamanın yüzde 47'sini elinde bulundurmaktadır. Ancak Amerikan basını, ülkede son beş yıl içinde yüzde 43 artış göstererek 37 milyona çıkan açlık sınırı altındaki nüfusun, son süreçte en çok rağbet ettiği gıda maddesinin, ucuzluğundan kaynaklı, "**hayvan besinleri**" olduğunu yazmaktadır.

Dünya egemenliğine soyunan, bu uğurda yeryüzünde kanına girmedikleri ya da zararı dokunmadığı halk bulunmayan ABD emperyalizminin kendi halkına reva gördüğü yaşam standartları budur. Kendi uçakları için kurdurduğu düzmece mahkemelerde (Miloşeviç, Saddam) bile yargılayan değil yargılanan konumuna düşmekten kurtulamayacak denli acz içerisindedir. CIA uçakları gerçeği, aynı zamanda ABD'nin korsan işkenceci durumuna düşmekle bir başka aczini daha ortaya koymaktadır. Tıpkı Irak ve Afganistan işgallerinde ve Guantanamo uygulamalarında olduğu gibi kendi yasalarının dışına çıkılması hali, meşru olmama durumunun tescilidir.

2005, emperyalistler açısından neredeyse bütün cephelerde ve alanlarda zorlu geçmiştir. Ancak gelişmelerin yönü 2006 yılında 2005'i de arayacaklarını göstermektedir.

Tuzla havzası ısınıyor!

28 Cevahir Deri işçisi Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'ne üye oldukları gerekçesi ile **24 Kasım Cuma** günü işten atılmışlardı. İşten atılan ve havzadaki diğer işçilerden oluşan yaklaşık **800 kişi**, **20 Aralık** Salı günü sendika öncülüğünde biraraya gelerek basın açıklaması yapmak üzere sabah saat 07:30'da **Organize Deri Sanayi Bölgesi Şifa Kapısı** girişinde toplandı. Açıklamanın yapılabacağı alana gelen jandarma açıklamaya engel olmaya çalıştı. Ancak sendikanın ve işçilerin taviz vermez kararlı tutumu karşısında jandarma çaresiz kaldı.

Deri-iş Tuzla Şubesi Başkanı **Hasan Sonkaya** "Bizim haksız, korsan eylem yaptığımızı söyleyenler, görmüyorlar mı insan-

lar akın akın kendiliğinden geliyorlar" dedi. Takviye ekip getirten jandarmanın keyfi bir şekilde, **Deri-İş Genel Merkez Yönetim** kurulu üyesi **Zeynel Erdoğan** ve **Cevahir Deri**'den atılan direnişçilerden **Haydar Barışık**'ı gözaltına alması sırasında buna izin vermek istemeyen işçilerle jandarma arasında arbeye yaşandı. Bu defa da Deri-İş Tuzla Şubesi Sekreteri **Mustafa Yiğit** gözaltına alınmak istendi. İşçilerin kararlı sahiplenişleri sonucu jandarma geri adım atmak zorunda kaldı.

İşçiler üretimi durdurdu

Saldırı sırasında işçilere küfür eden askerler, bununla yetinmeyerek, silah çekti. Bunun üzerine "Sermayenin itleri yıldırılmaz

"bizleri", "Birlik mücadele zafer", "Direne direne kazanacağız" sloganları atan işçiler karşısında askerler geri adım atmak zorunda kaldı. Ardından sloganlarla **Organize Sanayii** sitesini adeta inleten işçiler karşısında jandarma geri adım attı.

Daha sonra Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı **Hasan Sonkaya** sözlü olarak bir basın açıklaması yaptı. Sonkaya, "Cevahir deri işçisini yalnız bırakmayan ve deri işçilerine yarasız bir şekilde hareket eden sizleri kutluyorum. Çünkü siz biliyorsunuz ki bu saldırı yalnız Cevahir deri işçilerine değil yıllardır hepimize yönelik bir saldırdır" dedi. Basın açıklamasının ardından dağılan işçiler 2 saat üretimi durdurdular.

Direnen işçiler dayanışmayı büyütüyor!

Deri-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılan İleri Deri işçileri **17 Şubat**'tan bu yana, **Birsinler Deri** işçileri de **Temmuz 2005**'ten bu yana direnişlerini ilk günkü kararlılıkla sürdürüyorlar. **Birsinler** ve **İleri Deri** işçileri de direnişe başladıkları günden bu güne kadar birçok defa sermaye ve bekçileri tarafından saldırıya maruz kaldılar. Patronlar Deri-İş Sendikası'nın görüşme çağrılarında yanıt vermezlerken İleri Deri yönetimi aylar sonra görüşmeye evet demişti. **15 Aralık**'ta sendika ile İleri deri yönetimi bir araya gelirken burada da yönetimin tavrı görüşmeyi tıkamak oldu. Sendikanın tüm girişimlerine karşı patronlar kendi yasalarını bile tanımayarak hukuk dışılıklarına devam ediyorlar. İleri ve Birsinler deri işçileri yağın yağmura, soğuğa rağmen direnişlerine devam ederlerken Çalışma Bakanlığı'ndan gelecek yetki tespiti bekleniyor. Sendika ve işçiler buradan gelecek cevaba göre hareket edecekler.

Gönen'de de yaklaşık **40 fabrikada** işten atılan **260** işçinin direnişleri tüm saldırılara karşı devam ediyor.

(Kartal)

Direnen işçiler dayanışmayı büyütüyor!

Cevahir Deri patronu **Seyit Ahmet Cevahiroğlu** tuttuğu eski köy korucuları, halk düşmanı çetelerle işçileri yıldırma için elinden gelen tüm alçaklığı yapıyor. Bunun son örneği **22 Aralık Perşembe** günü saat 08.00'da yaşandı. Patronun 15 tane silahlı adamı, fabrika önünde direnen işçilerin üzerine kurşun sıkıp, demir sopalarla işçilere saldırdı. 6 direnişçi işçi ve **Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Hasan Sonkaya** gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar akşama kadar karakolda keyfi olarak bekletilmenin ardından savcılıkta ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar. **Taşeron Fuat Özalp**'ın 9 adamı da gözaltına alınırken, asıl ateş eden adamlar ise silahlarla birlikte beyaz **Brodway** marka taksile olay yerinden kaçtı. Direnişçileri toplu olarak yıldırılmayacağını anlayan taşeron, işçileri tek tek sıkıştırıp

dövüyor. Son olarak yolda yürürken önünü kestikleri bir direnişçiyi dövmeleri üzerine, **Adli Tıp** raporu ile birlikte **Cumhuriyet Savcılığı**'na şikayet dilekçesi verildi.

Cevahir direnişine grevci desteği

Sendikaya üye oldukları gerekçesiyle işten atılan **Serna-Seral** işçileri, **Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi**'ne üye oldukları için işten atılan **Cevahir Deri** işçilerini **14 Aralık Çarşamba** günü ziyaret ederek işçilere kararlılık çağrısı yaptılar. Ziyaret sırasında patronun şikâyeti üzerine işçilere müdahale etmeye çalışan jandarmaya işçiler "Jandarma kışlaya" sloganıyla yanıt verdiler. Burada bir işçi gözaltına alınırken yine aynı günün sabahı direnişteki **28 işçi** de ifadesi alınmak üzere gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ifadeleri alın-

dıktan sonra serbest bırakıldılar. Ziyaret sırasında bir konuşma yapan Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya** "Direnişi kırmaya yönelik saldırıları örgütlü gücümüzle püskürteceğiz" dedi.

TEKSİF Bakırköy Şube Yöneticisi Erkan Çarkı da yaptığı konuşmada "Patronların bu tutumuna karşı işçilerin birlikte mücadele etmesi gerekiyor" dedi.

Partizan okurları Cevahir işçilerinin yanında

24 Kasım'dan itibaren direnişte olan Cevahir Deri işçilerine destek ziyaretleri sürüyor. **17 Aralık Cumartesi** günü saat 14.00'de bir grup **Partizan** okuru direnişteki Cevahir Deri işçilerinin direnişlerini sahiplenmek amacıyla bir ziyaret dü-

zenledi. Sloganlarla Cevahir Deri fabrikası önüne gelen Partizan okurları, direnişçi işçilerle selamlaşmanın ardından bir konuşma yaptılar.

İşçiler de ziyaretçi kitleye, direnişleri hakkında genel bilgiler vererek patronun ne gibi oyunlar oynadığını anlatarak, "Biz biliyoruz ki hiçbir direniş kolay kazanılmamıştır. Ve yine biliyoruz ki direndiğimiz oranda kazanırız" dediler.

Kadın erkek omuz omuza direnişe devam

23 Aralık Cuma günü saat 12.00'de Cevahir Deri işçilerine kadınlar da destek ziyareti gerçekleştirdiler. Direnişçi işçilerin eşleri, çalışan sendikalı kadın işçiler ve mahalle halkından kadınlar Cevahir Deri önünde direnen işçileri ziyaret ettiler. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

ÖRGÜTLENMEYİ DAYANIŞMAYLA GÜÇLENDİRELİM!

Egemenlerin gerçekleştirdiği sendikasılaştırma, örgütsüzleştirme saldırılarını sürerken emek örgütleri de örgütlenme çabalarını sürdürüyor. Sigorta, 8 saatlik iş günü, sendikalaşma mücadelesi, işçi sağlığı, iş güvenliği talepleriyle işçi sınıfı istenilen düzeyde olmasa da, belli bir toparlanma sürecine girmiş bulunuyor. Ancak belli kıpırdanma, toparlanmaya hizmet edecek bu çabaların başta devrimci, demokrat, sosyalist, komünist, yurtsever güçler olmak üzere emekten yana tüm güçlerce maddi manevi desteklenmesi, sahiplenilmesi, başarı için olmazsa olmazdır. Bir yılı bulan **Çorlu İleri Deri** işçilerinin, **Birsinler Deri**, yine **Gönen**'de nakış nakış işlenen deri işçilerinin direnişi **Bostancı**'da **Serna-Seral** tekstil işçilerinin,

Tuzla Deri'de yeni örgütlenen **Cevahir Deri** işçilerinin direnişleri böyle sürüyor. Mücadelenin, direnişlerin başarıya ulaşması kısa, orta zaman diliminde başarı sağlaması bu dayanışmanın planlı, disiplinli büyütülerek sürdürülmesine bağlıdır. Özellikle dayanışma, paylaşım, direniş ziyaretleri konusunda muhattaplarda belli bir **yabancılaşma, boş vermişlik, bananeçilik, vurdum duymazlık** gözlenmektedir. Bu konuda başta **DDSB**'liler olmak üzere devrimci demokrat dostlarımız bu direnişi esas alan mücadele alanları ile temas sağlamalıdır. Bu sürdürülen mücadeleyi zafere taşımada önemli destek sağlayacağı gibi daralan sınıf, kitle temasının güçlendirilmesine önemli katkı sağlayacaktır. İhtiyacımız olan yığınla laf kalabalığı,

"abartılı kızıl naralar", gerçekliğimizi yansıtmayan derin subjektif yargılar değil, Marksizmin abc'si olan somut koşulların somut tahlilinden hareketle gerçekliğimize denk düşen pratiğe girmek. Bu basit gibi görülen ancak layıkıyla yapılmayan direniş ziyaretleriyle olabilir. **Ev ziyaretleriyle, kahve toplantılarıyla, ilişkimizin olmadığı fabrikalarda sağlanacak ilişki temasıyla, ilişkimiz olan yerlerde bu ilişkinin ileri taşınması perspektifiyle olur.**

Sermaye her koldan saldırıyor. Askeri, polisi, mahkemesi, Jitemi, korucusu, çeteleri ve sivil faşistleri... Buna rağmen kaybedecek zincirinden başka şeyi olmayanlar "ölene kadar direniriz, kaybedecek bir şeyimiz yok, insan gibi yaşamak istiyoruz" talepleriyle kararlıca direniyor. Gece gündüz, yağmur çamur, kar soğuk demeden direniyor. Bizlere düşen görev bu direnişlerin destekçisi değil ayrılmaz bir parçası olmaktır. Yoksa çokça yapıldığı gibi "Yaşamın işçi barikatı" "Direniş, işgal, savaş" gibi radikal naralar atanlar sınıfı eğitmiş olma-

dıkları gibi bu yaklaşımın kendilerine de bir şey kazandırmadığı açık.

O halde büyük laflar yerine mütevazı adımlar atmak, amaca uygun araçlarla hedefe yürümek olması gerektirir. En kötüsü de söylem ile eylemin, teoriyle pratiğin diyalektiğe meydan okunmasına çarpıklığıdır. Attığımız, atacağımız sloganların altını pratikle doldurmalıyız, doldurmadığımızda (o sloganlar ki direniş ve mücadele alanlarında yaratıldı) sadece kulağa hoş gelen, anlak heyecan yaratan etkide kalır.

"Yaşamın sınıf dayanışması", "Birlik mücadele zafer", "Gelecek ellerimizdedir" sloganları aynı zamanda işçi sınıfının ekonomik, demokratik, politik hedeflerini yansıtır. Bu mesajların altını pratik olarak doldurmak ve iddialarımızı sınıf içinde örgütlenerek ete kemiğe büründürmek, yürüdükçe hedefini büyüten bir faaliyetin yükünü omuzlamak başta **DDSB**'liler olmak üzere emeğin kurtuluşu iddiası olan tüm dostlarımızın omuzlarındadır. **Direnişlerle dayanışmayı yükseltmek için görev başına!**

Üretici köylüler; Çözüm örgütlenmekten geçiyor!

Devletin tarımı tasfiye saldırılarına marul gibi yaş sebze ürünleri de eklendi. Kışın yoksul emekçi halkın parasızlıktan kaynaklı zaten mutfağına az giren **marul, kıvırcık, soğan, maydanoz, pırasa** gibi yaş sebze ürünleri devletin saldırısıyla üreticinin elinde kalıyor. Yaş sebze üreticileri, devletin **Doğrudan Gelir Desteği**'ni (DGD) sınırlı vermesi, mazot, gübre gibi girdilerin fiyatlarının son derece yüksek olması ve üreticileri tatmin edecek taban fiyatlarının belirlenmemesi, dolayısıyla tüccarlara meydanın boş bırakılması sonucu oldukça zor durumda kalıyor.

Çukurova'da bugün yaş sebze üreticileri de, bu saldırılardan payına düşeni fazlasıyla almaktadır. Yani üretmez hale gelmiş bulunmaktadır.

Tarsus'un **Atalar Köyü** üreticileri de bugün ya çok ucuz fiyatlara ürününü satıyor ya da satamadığı için çürümeye terk ediyor. Yine azımsanmayacak sayıda üretici ise, devletin tasfiye saldırılarından kaynaklı hiç ekim yapmıyor. Bu konularla ilgili marul üreticisi **Şenol Dikişçi**'yle, yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Şenol Dikişçi: Ben Atalar Köyü'nde yaşıyorum. Yıllardır tarımla uğraşıyorum, aynı zamanda eğitimime de devam ediyorum.

- Köyünüzde ne tür ürünler yetişti-riyorsunuz?

- Biz genellikle yaş sebze ve sera ürünleri üretiyoruz. Kış mevsiminde **kışlık sebzeler, marul, pırasa, ıspanak** vb. ürünlere ağırlık veriyoruz.

- Siz bu sene marul ektiniz mi?

- Hayır ekmedik. Çünkü geçen sene ürünü satamadık, elimizde kaldı. Bu nedenle bu sene aynı riski göze alıp ekemedik.

- Ektiğiniz ürün neden elinizde kaldı?

- Bildiğiniz gibi bu tür sebzeler uzun bir yetiştirme dönemi geçirmesine rağmen hasat dönemi çok kısa sürmekte. Mesela yetiştirilmiş bir marul bitkisinin en geç bir hafta içinde kesip hale götürmeniz gerekiyor. Aksi takdirde marulun şekli bozulur ve pazar değerini kaybeder. Burada bir pazarlama ağı olmadığı için biz ü-

nümüzü toplayamıyoruz. Biz marulu ektikten sonra büyük kamyonları olan tüccarlara satmak zorunda kalıyoruz. Ama köyümüze gelen tüccarlar kendi aralarında bir fiyat belirleyip (**bu sene dönüme 250 YTL düştü**) bütün marulları tarlada ucuz bir fiyata alıyorlar. Daha sonra kendi geniş imkânlarını kullanarak bu malı İstanbul vb. diğer şehirlere gönderiyorlar.

- Siz ürünlerinizi İstanbul vb. illere kendiniz neden göndermiyorsunuz?

- Bizim bu malı İstanbul gibi illere gönderebilecek büyük araçlarımız yok, ayrıca oralarda bu ürünü pazarlayacağımız tanıdıklarımız da yok. Hem bunu yapmak istesek bile, yollarda yapılan maliye kontrolleri nedeniyle bir üreticinin ürettiği ürünü hale getirmeden şehir dışına göndermesi yasak. Bu ürünü gönderebilmen için **Ticaret Odası**'na kayıt, vergi levhası gibi birçok formalite gerekiyor. Biz küçük üreticilerin de böyle bir yükün altından kalkabilmesi imkânsız gibi bir şey.

- Fiyatı neden tüccarlar belirliyor. Sizin belirleme şansınız yok mu?

- Biz köylüler olarak ürünün elimizde kalmasından çok korkuyoruz. Çünkü biz bütün sene boyunca çalışıp bir sürü masraf yapıyoruz. Ve eğer ürünü satamazsak o sene büyük bir zarara uğrarız. Ve biz de böyle bir riski almak yerine ucuz bir fiyata tüccara veriyoruz. Bunun asıl nedeni ise bizim birlik olmamızdır. Biz eğer köylüler olarak bir araya gelip ortak bir fiyat belirleyip, daha sonra da bu fiyata uyarsak bu sorunu ortadan kaldırmış oluruz.

- Devletin belirlediği bir taban fiyatı yok mu?

- Hayır. Taban fiyatları bugüne kadar sadece hububat, mısır, pancar, pamuk, kayısı gibi saklanabilir ürünler için belirleniyordu. Zaten hiçbir zaman marul vb. yaş sebze ürünlerine taban fiyatı diye bir şey belirlenmiyordu, ama geçen seneden başlayarak devlet artık mısır, pamuk vb. ürünlerde de taban fiyatı belirlemeyeceğini açıklıyor. Yani artık marul vb. ürünlerde yaşadığımız sorunları buğday, pamuk, mısır gibi ürünlerde de daha yakıcı şekilde yaşayacağız.

“Artık tarlaya gidecek mazot bulamıyoruz!”

- Peki üretimde ne tür sorunlarla karşılaşılıyorsunuz?

- Üretimde karşılaştığımız sorunlar, en temel sorunlarımızdan birisidir. Bunlar hemen hemen her tarım üreticisinin karşılaştığı sorunlardır. Mazot fiyatlarının pahalı olması önemli bir sorun. Gün geçmiyor ki, mazota zam yapılmasın. Bu da bizim üretimimizi direkt olarak etkiliyor. Mesela artık tarlaya gidecek mazotu bile bulamıyoruz. Ayrıca bitki yetiştiriciliğinde çok önemli olan bir girdi ise gübre fiyatlarıdır. Gübre şu an oldukça pahalı. Eskiden devlet gübre fiyatlarını da üreticiler için değişik oranlarda sübvansiyonel yapıyordu ama, birkaç senedir bu sübvansiyonel (indirim) kaldırıldı. Biz de elimizden geldiği kadar az gübre kullanmaya çalışıyoruz. Gerçi bu ürün veriminde bir verim düşüklüğüne neden oluyor ama biz de şimdilik sorunları böyle çözüyoruz.

- Sübvansiyon kaldırıldı ancak devlet yerine DGD veriyor değil mi?

- Evet veriyor. Ama bu bizim maliyetlerimizin yanında oldukça gülünç kalıyor. Bu sene her dekar başına **16 YTL** verdi. Bu para tarlayı sürmeye bile yetmez. Değil ki üretimde kullanalım. Bu verdikleri parayı da yılda iki ye bölüp veriyorlar. Biz ve bizim gibi küçük üreticilerin az tarlası olduğu için verilen destek de az oluyor. Zaten bu desteği almak için yaptığımız bürokratik işlemler bizden alınan harçlar bu paranın yarısını götürüyor. DGD, ancak büyük tarlaları olan zengin köylülere yarıyor. Zaten asıl amaç da zengin köylülere destek verip küçük köylüleri tasfiye etmek değil mi?

- AB'nin Türkiye'de tarımı tasfiye etme politikası başarılı mı oldu sizce?

- Türkiye bir tarım ülkesidir. Nüfusunun yarısına yakını köylü ya da köyle bir bağlantısı vardır. Türkiye'de büyük oranda geniş-verimli tarım arazisi var. Bu araziler uygun şekilde işlenirse Türkiye tarımı, değil kendi ihtiyacını tüm Avrupa'nın bile ihtiyacını karşılayabilecek seviyededir. Emperyalistler, bizim tarımımızı bitirip, kendi ürettikleri ürünü bize satmaya çalışıyorlar. Ve hatta bunu büyük oranda yaptılar bile. Mesela her mısır hasadı döneminde mısır deposu olan Akdeniz'e, Mersin Limanı'na büyük gemilerle mısır getiriyorlar. Ve bu baskı ile üretici ürününü ucuz satmak zorunda kalıyor. Her geçen sene üretimini azaltmak zorunda kalıyor. Avrupa ülkeleri tarımda ileri teknoloji kullanıyorlar. Ayrıca tohum ıslahı ve GDO ürünleri ile üretim olanakları çok fazla ve daha yüksek bir verim sağlıyorlar. Bu verim artışı sayesinde onlar ürünlerini daha ucuz satabiliyorlar. Dolayısıyla bu bizde de ürünlerin fiyatlarının düşmesine neden oluyor. Ayrıca AB, IMF gibi kurumlar, Türkiye'nin tarıma verdikleri desteklerin kaldırılmasını istiyor. Ama kendileri kendi çiftçisine her türlü desteği vermekte bir sorun görmüyorlar. Ve bunu bizden gizliyorlar. Zaten bugün AB içinde yaşanan tartışmalara baktığımızda en büyük tartışmanın Fransa'ya uygulanan tarım sübvansiyonlarından kaynaklandığını görüyoruz. Bu nedenle ortaya çıkmakta ki teknoloji, sanayi ne kadar gelişirse gelişsin bir ülkenin vazgeçemeyeceği en önemli sektörü direkt insanla bağlantılı olan tarımdır.

- Peki yaşadığınız bu sorunların çözümünü nasıl bulacağımızı söyleyebilir misiniz? Buna ilişkin düşünceleriniz nedir?

- Bence sorunların çözümünde en temel nokta bir araya gelip örgütlenmek-

ten geçiyor. Çözümün örgütlenmeden geçtiğini söylemek kolay ama bunun araçlarını yaratabilmek, bu araçları kullanarak örgütlenmek neden bu kadar zor oluyor? Çünkü biz yıllardır örgütlenmekten bahsediyoruz. Ama nedense buralarda böyle bir örgütlenme yaratılmamış. Bunun nedenlerini sorguladığımızda köylülerin eğitimsizliğinin yanı sıra, devletin örgütlenmenin önüne çıkardığı sorunları da görüyoruz.

Köylülerin kooperatifler konusunda eğitilmesi, onların üretim ve pazarlama faaliyetlerini sürdürecektir, onları örgütleyip bir güç haline getirecek kooperatiflerde örgütlenmesi sağlanmalıdır. Ya da en azından şimdilik köylülerin kurduğu sendikalarda örgütlenmesi sağlanmalıdır. Unutulmamalıdır ki bugüne kadar hiç kimseye haklar kendiliğinden verilmemiştir. İnsanlarımızın kendi haklarını kendi elleriyle alacaklarının bilincine varması sağlanmalıdır. (Mersin)

Domates üreticisi eyleme hazırlanıyor!

Domatesin fiyatının **20 Ykr**'ye düşmesi ve alıcı bulamaması üreticiyi zor duruma soktu. Üretici bu fiyatla bankadan çektiği kredi ve yaptığı masrafı dahi karşılayamıyor. Sattığı maldan işçi parasını dahi zorla çıkaran üretici eylem yapmaya hazırlanıyor. **Mersin**'in **Erdemli** ilçesindeki üreticiler, havaların ısınması ve dünyadaki domates çokluğunun malların fiyatını düşürürken alımı da azalttığını belirtiyor.

Erdemli Ziraat Odası Başkanı Himmet Ali Önder yaptığı açıklamada, üreticilerin durumunun her geçen gün kötüye gittiğini söyledi. Dönemin turfanda domates yetiştirme dönemi olduğunu belirten Önder, “Üretici ailesini geçindirmek için 1 dönümlük araziye kredi çekerek yaklaşık **6-7 bin YTL** harcama yapıyor. Sezonun ortasına gelmesine rağmen üretici daha bin YTL'lik domates satamadı. Yaptığı masrafı karşılayamama endişesine düştü. Buna bir çare bulunmalı. Aksi halde bayram öncesinde sosyal patlamaların yaşanmasından korkuluyor” diye konuştu.

(Mersin)

Fasulye üreticileri üretim yapamaz hale getirildi

Geçmişte "beyaz altın" denilen fasulye, değerini yitirmekte, ekim alanı daralmaktadır.

Erzincan Ovası'nda pancardan sonra geliri en yüksek olan bir başka ürün de fasulyedir. Ovanın önemli bir bölümünde ekimi yapılan bu ürün, yüzlerce ailenin en önemli geçim kaynağı durumunda. Bölge halkı arasında "beyaz altın" olarak adlandırılan fasulye birçok nedenden kaynaklı olarak değerini yitirmekte, ekim alanı daralmaktadır. Erzincan'daki birkaç üreticimizle bu konuda bir söyleşi yaptık ve sorunlarını dile getirmelerini istedik.

İK: Bize fasulye üretiminde yaşadığımız sorunlardan bahsedebilir misiniz?

Üretici: Fasulye bir dönem pancardan daha iyi yüksek getirisi olan bir üründü. Erzincan fasulyesi önemli bir marka idi ve çok tutuluyordu piyasada. Ancak şimdi öyle değil, ekmez hale geldik. Ekimden önce tohumluk, ekimden sonra gübre, ilaç, su, mazot vb ile ilgili sorunlar yaşıyoruz. Sulamada desteklemeler var ama elimize ulaşmıyor. İcarla ektiğimiz için bunlardan yararlanamıyoruz. Yararlanabilenler de bir faydasını göremiyor. Parça parça veriliyor çünkü. Girdiler çok yüksek fiyatlarla bizlere verilirken, vade sürekli artarken ürünümüzün değeri artmıyor. Değişen iklim şartları da bizleri olumsuz etkiliyor ve topraklar da eskisi gibi verimli değil. Yine suların vaktinde verilmemesi, istenilen ölçüde bağlanmaması, verilen suyun paralı olması (şu an 22 YTL) ve bir ay içinde peşin ödeme koşulu ve daha sonrasında verilmemesi durumunda yüksek faiz işletilmesi bizleri zor durumda bırakıyor.

İK: Ürünün pazarlanmasında sorunlarla karşılaşıyor musunuz?

Üretici: Evet bir başka sorun da o. **Toprak Mahsulleri Ofisi ürünümüzü almadığı için birkaç tefeci-aracı-tüccara gitmek zorunda kalıyoruz.** Fiyatlar da çeşitli bahanelerle kırılıyor. Hasat bittikten sonra işçi parasıydı, borçlardı derken zor durumda olduğumuz bilindiğinden, yani paraya ihtiyacımız olduğu bilindiğinden tüccarlar fiyatı aşağıya çekiyorlar. Bizler de gideceğimiz başka bir yer olmadığından mecburen bu fiyatları kabul ediyoruz. Fiyatları aşağı çekmeleri yetmiyormuş gibi bir de **45 günden 6 aya** kadar vadelerle paramızı veriyorlar. Girdiler fazla, mazot, gübre, işçilik olsun, özellikle de işçilik. Ama ürünümüz geçen senenin fiyatıyla alınıyor. Bu durum devam ederse buradaki birkaç arkadaş gibi ben de ekmeyeceğim artık. Devlet de bunu istiyor zaten. Bak-sanıza tarımı öldürdüler ülkemizde.

İK: Sorunlarınızın çözümü sizce nasıl sağlanır?

Üretici: Bence öncelikle devletin **Tarım İl Müdürlükleri, TMO** gibi kurumlarını etkili kılarak çiftçinin sorunlarını sahiplenmesi gerekiyor. Fasulye taban fiyatlarının en azından bu kurumlarca desteklenerek, tüccarın insafına bırakılmamalı. Varolan kooperatifler şimdi kâr amaçlı çalışıyorlar. Çeşitli bahanelerle bizlere pahalı tarım gereçleri ve ihtiyaçlarını veriyorlar. Bunlardan vazgeçerek bizler için çalışmalı diyorum. Bir de son olarak tüm üreticilerin birlik olmaları gerekir

diyorum.

İK: Teşekkür ediyoruz.

Üretici: Sizler bizleri dinlediniz. Sorunlarımızı dinlediniz. Asıl ben teşekkür ederim.

Birlik olmak şart

İK: Bir fasulye üreticisi olarak bize yaşadığınız sorunları anlatır mısınız?

2. Üretici: Fasulyeye bizler bir zamanlar beyaz altın derdik. Ekim alanı genişti ve ürünümüz para ediyordu. Önceden köylü, ürünün fiyatının belirlenmesinde de etkili idi. Tüccarlar tek tek köy köy gezer, fasulyeyi onlara vermemiz için yalvarırlardı. Ama şimdi ithal fasulye alınıyor yurtdışından (**İran, Azerbaycan, Çin gibi sanırım**) getiriliyor, buradaki üretici mağdur oluyor. Fasulyenin maliyeti ortalama 1,2 YTL-1,5 YTL iken, bu fiyatlardan dahi alıcı bulamıyoruz. Bu sefer de biz yalvarıyoruz ki ürünümüzü alsınlar. Alım işi de esasta 4-5 tüccarın

elinde, fiyatları bunlar belirliyor, farklı fiyat verseler de esasta anlaşılıyorlar.

Yeri geldiğinde, tohumluk değiştirmek gerekiyor, tohumluğu aldığımız fiyattan satamıyoruz. Yine su paraları

yüksek, Sulama Birliğinin özelleştirilmesiyle birlikte saat uygulaması getirildi. Fiyat 22 YTL. Önceden 50 YTL'ydi ama dönüm başı alınıyordu ve yılda bir kez veriyorduk. Şimdiki hesapla zararımız 200-300 YTL fark ediyor. Daha da var ne anlatayım, hep sorun..

İK: Bunca olumsuzluğa karşı ne yapılması gerektiğini düşünüyorsunuz? Örneğin Üretim Kooperatifi kurma, gibi düşünceniz yok mu?

2. Üretici: Devletin Tarım İl Müdürlükleri var. Sözde bizlerin sorunları için uğraşıyorlar. Ama onların hiçbir şey umurlarında değil. **Su, gübre pahalı imiş, ürün para etmiyormuş, tarlada hastalık çıkmış hiç mi hiç yardımcı olmuyorlar.** Bunların düzeltilmesi gerekiyor. Ve bu kurumların da müdahale etmesi gerekiyor fiyatlara. Kooperatif dediniz, biz beldemizde bir iki yıl önce bu tür bir kooperatif kurmak istedik. Epey uğraştık. Ama halk "elini taşın altına koymadı." Birileri yapsın, halletsin sonra önüne sunsun istiyor. Bir de insanlarımız birbirine güvenmiyor ki. Bunlardan kaynaklı birlikte olunmuyor ve varolan kooperatifler de bir iki çakalın eline geçmiş, bir de onlar çiftçiyi soyuyor.

İK: Sorunlarınızı ve çözüm yöntemlerinizi bizlere aktardığınız için teşekkür ediyoruz.

2. Üretici: Ben teşekkür ederim. (Erzincan)

Rize Çayeli köylüleri eylem yaptı!

Çayeli ve Madenli Belediyesi çöplerinin Rize'nin Çayeli İlçesi **İncesirt Köyü** yakınına dökülmesi üzerine köylüler daha önce bu uygulamaya son verilmezse eylem yapacaklarını belirtmişlerdi.

İncesirt Köyü Muhtarı **Ziya Aslan** daha önce Çayeli Kaymakamlığı'na başvurarak belediyenin çöp dökmesini engellemesini istedi.

Muhtar Aslan "**Bahse konu yerde çöp dökülmesine devam edilmesi durumunda buradan sızan yağmur suları köyümüzün içme suyuna karışacaktır. Çevre alabildiğine tahrip edilecek. Kaymakamlık şikâyetimiz sonrası bize yazdığı yazıda çöp dökülmesi için gerekli tedbirleri aldığını bildiriyor ancak AKP'li Belediye Başkanı Rıza Çakır siyasal gücünü kullanarak buraya çöp dökmeye devam ediyor. Bunun tek nedeni var o da şudur: Bu köyden AKP'ye yeterince oy çıkmamasıdır**" diye konuştu.

17 Aralık günü çöp alanında toplanan köylüler **2 gün önce** bastırdıkları el ilanlarıyla Çayeli ve İncesirt köylülerini çöplük açılışına davet ettiler. Ardından eyleme geçtiler. Köylüler yaptıkları çalışma sonrası kadın çocuk yaklaşık 200 kişilik bir kitle halinde ilk önce köy meydanına, daha sonrada çöplerin döküldüğü alana yürüdüler.

Çöp dökülen alana gelen köylüler "Buraya çöp dökülmesi durumunda köyde yaşayan insanlarımızın sağlığı bozulacak. **Akan su sızıntıları köyümüzün suyuna karışıyor. Bu durumu kaymakam da belediye başkanı da farkında ama yasaları hiçe sayarak çöp dökmeye devam ediyorlar.** Açıkça suç işliyorlar bu nasıl bir anlayış. İnsanlarımızın sağlığı ile kimsenin oynamaya hakkı yok" dediler.

Köylüler çöp dökülen alanda 2 saat boyunca bekleyerek belediyeye ait çöp arabalarını çöp alanına sokmadılar.

Köylüler Trabzon Bölge İdare Mahkemesi'ne başvuracaklarını da kaydettiler. (H. Merkezi)

Toplumun “hassasiyeti” linçler, yeni saldırı dalgasının habercisidir!

Egemenler, özellikle de yönetememe krizinin arttığı süreçlerde, **böl-parçala-yönet** politikasına daha da sıkı sarılmışlardır. Tarih boyunca dünyanın dört bir yanında hayata geçirilen bu politikanın çok dinli ve çok uluslu bir yapıya sahip olan ülkemizde de, öteden beri hayata geçirildiği hepimizce malumdur.

Aynı politika bugün yeniden, ırkçı-şoven bir dalga eşliğinde ve bu defa toplumda bir linç histerisine dönüşmüş biçimde karşımıza çıkmaktadır.

Toplumun birbirine karşı, bugün olduğu gibi, linç etmeye varacak boyutta kıskırtılmasının “önkoşulu” önce bir “düşman” yaratılmasıdır. Bu “düşman” genelde “iç düşman” olarak karşımıza çıkarılır. Ezeli “iç düşmanlarımız” ise malum olduğu üzere, ilk etapta Ermeniler ikinci sırada ise Kürtler olagelmıştır. Bunlar her daim ülkeyi “bölme”, “parçalama” amacı güttüklerinden, “gerektiğinde”-ki hep “gerekmiştir”- katledilmeleri vaciptir!

Aylar önce, hapishanelerle ilgili bildiri dağıtmak isteyen TAYAD’lılara dönük birkaç gün arayla gerçekleşen linç girişimlerinin, devlet yetkililerinin ilk ağızdan yaptıkları “toplumun hassasiyetinin sınırlarının zorlanması” açıklamalarıyla, bununla sınırlı kalmayacağını sinyallerini vermişti. Nitekim bu “hassasiyet” son dönemlerde mütemadiyen örgütlenerek, Bozüyük’te DEHAP’lılara, 12 yaşında 13 kurşunla katledilen Uğur Kaymaz’la ilgili açılan davanın duruşmasına katılmak isteyenlere dönük Eskişehir’de ve daha birçok yerde karşımıza çıkar olmuştur. Bu linç girişimlerinin en ilginç ise, Şanlıurfa’da ailevi sorunlardan kaynaklı ikinci kez intihar girişiminde bulunan kişiye dönük “büyüklerinin” telkinleri ile linci meşru gören bir kısım mahalle sakini tarafından gerçekleştirilendir.

Tamamına yakını sivil-resmî faşist güruhlar tarafından hayata geçirilen bu linç girişimlerini “huzuru kaçıran” vatandaşlara dönük, meşru bir eylemiş gibi veren burjuva medya ise, habere giden TRT çalışanının linç edilerek öldürülmesi ve böylelikle

bu histerinin kendine dönmesi karşısında yaşadığı ilk şaşkınlığın ardından, sistemin borazanlığını sürdürmektedir.

Bu linç histerisinin ne boyutlara vardığının veya varabileceğinin en somut göstergesi ise, yazar Orhan Pamuk’un, “**Türklüğe hakaretten**” yargılandığı davanın du-

hiçbir zaman onları hapislerde çürütmenin, sürgün etmenin ve hatta yakmanın ötesine geçmemiştir. Kaldı ki, burada söz konusu olan Orhan Pamuk’un, sistem açısından “tehlike” oluşturacak düşünceler doğrultusunda bir duruşa sahip olduğu da söylenebilir.

Bizler bu saldırıların, özellikle de işkence uçaklarının gündemde olduğu bir dönemde CIA’nın, ülkeye yaptığı “ziyaretin” ardından, daha büyük saldırılara zemin hazırlamak için gerçekleştiğinin de bilincindeyiz.

ruşmasında yaşananlar olmuştur.

“**Sabır zorlanan vatandaş**” işbaşında Devlete dönük açılan katliam davalarında müdahil yakını olarak davayı izlemek isteyenler, neredeyse mahkemenin kapısına bile yaklaştırılmazlarken, çoğunluğu sivil faşistlerden, bir kısmı ise, TC’nin Bedri Baykam gibi “**yılmaz**” savunucularından oluşan “**linç ekibi**”, mahkeme salonundaki yerlerini sanıktan önce almışlardı bile. Ancak bu defa hedef sadece Orhan Pamuk değil! Bu “**ekibi**”, sadece orada bulunmasıyla bile “**tahrik**” eden bir kişi daha vardı ki, o da geçtiğimiz aylarda yine “**Türklüğe hakaretten**” yargılanan **Hırant Dink**’ti.

Daha mahkeme girişinde başlayan linç girişimi her zaman olduğu gibi “**sabır zorlanmış vatandaşlara**” müdahale etmeyi “**uygun bulmayan**” güvenlik güçlerinin gözleri önünde gerçekleşiyor ve ağızdan salyalar akan güruh, saldırılarını bu defa ülkenin “**yüzü batıya dönük**” bir burjuva aydını özgülünde gerçekleştiriyordu.

Tüm faşist iktidarlarca yönetilen ülkelerde olduğu gibi, bu ülkede de iktidarlar düşünenleri hiç “**sevmemişlerdir**”. Ülke-
miz egemenlerinin aydınlarla ilişki boyutu

Gerek, bir tabuya dokunarak yaptığı “**Türkiye’de 1 milyon Ermeni, 30 bin de Kürt öldürüldü**” açıklamalarının ardından aldığı tepki sonrası yaptığı “**yanlış anlaşılma**” açıklamaları, gerekse olaylı mahkeme sonrası, ne kadar batılı bir kültürle yetiştirildiğini ısrarla ve defalarca vurguladığı ve de batı hayranlığı kokan açıklamaları, onun sistemin bütünüyle bir sorunu olmadığını, AB yanlısı bir tutum içinde olduğunun bir göstergesidir. Bunun içindir ki, 19 Aralık Katliamı başta olmak üzere, işçi emekçi yığınların hak arama mücadelelerine dönük birçok saldırıda sessizliğini “**koruyan**”, başta AB emperyalistleri olmak üzere, tüm batılı emperyalist güçler, Orhan Pamuk’a yapılan bu saldırı karşısında harekete geçmişlerdir.

Bu saldırıyı bizler de tabii ki tasvip etmiyoruz ve edemeyiz de. Çünkü devletin bir yandan milliyetçi-muhafazakar tabanına şirin görünmek, bir yandan ise sözde AB ile pazarlığı kızıştırmak, özde ise yeni emperyalist politikaları daha rahat hayata geçirmek adına gerçekleştirdiği bu saldırı, toplumun tüm kesimlerine dönük giderek artan saldırıların bir parçası olarak gerçekleşmiştir.

Bizler bu saldırıların, özellikle de işkence uçaklarının gündemde olduğu bir dönemde CIA’nın, ülkeye yaptığı “**ziyaretin**” ardından, daha büyük saldırılara zemin hazırlamak için gerçekleştiğinin de bilincindeyiz. Sadece eyleme değil, düşünceye dönük tahammülsüzlüğün, şiddetin ve de baskının tırmandırılma çabasıdır bu.

Bugün daha çok sivil faşistlere verilmiş olan bu “**görev**”, yeni “**anti-terör**” yasası ile birlikte resmîye büründürülecektir. Bu da yeni yargısız infazların, işçi-emekçilerin her türden demokratik hak ve özgürlük mücadelelerine saldırıların, devrimci ve sosyalist basın üzerindeki baskıların, kapatmaların, düşüncenin önündeki engellerin, kısacası her türden saldırıların daha da artacağı anlamı taşımaktadır. Devrimci kültür emekçisi Seveda Aydın’a yönelik gerçekleştirilen alçakça saldırı da yine bu durumun habercisidir. Yeni ve hem de resmî “**linçleri**” boşla çıkarmaya hazırlıklı olalım!

✓ Di(ü)zmece Savcılığın Listeleri, Dersim’de Gözaltılar Sürüyor

Dersim’de muhalif kimlikleriyle faaliyet yürüten demokratik kurumlar ve halk üzerindeki baskı her geçen gün pervasızlaşıyor. Geçtiğimiz aylarda basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle keyfi bir şekilde tutuklanan **ESP, HÖC, DTP** temsilcilerinin tutukluluğu devam ederken, Tunceli Cumhuriyet Savcısının keyfi uygulamaları dikkat çekiyor. Dersim’de son bir hafta içerisinde aralarında Avukat **Hüseyin Aygün**’ün de bulunduğu yaklaşık 40 kişi hakkında soruşturma başlatıldı. **2005 yılının Ekim ayında Pertek’in Gülbahçe Köyünde** şehit düşen HPG gerillaları ve **Ovacık Gözeler köyünde** şehit düşen MKP gerillalarının üzerlerinde isimleri çıktığı gerekçe gösterilerek insanlar keyfi bir şekilde gözaltına alındılar. Gözaltına alınanların bir çoğu bir gece emniyette tutuldu. Yine aldığımız bilgilere göre sorgulara Bozo isimli itirafçı katılmaktadır. Gözaltına alınanların bahsi geçen kişiler ve olaylarla bağlantısı kurulamazken, savcılığın düzmece listesindeki isimler asıl niyeti ortaya koyuyor. “**Ya benimlesin yada düşmanımın**” mantığı güden faşizm içine düştüğü bataktaki debelenmektedir. Bunun bir örneği de Şemdinli’de yaşanmıştır. Kazdığı çukura düşen faşizmin emekçi halkımızı teslim alamayacağını Şemdinli halkı bir kez daha dostu düşmana göstermiştir. (Malatya)

✓ Gündem Gazetesi’ne baskın

14 Aralık Çarşamba günü sabah saatlerinde **Ülkede Özgür Gündem Gazetesi**’nin merkez bürosu, gazetenin basıldığı **Gün Matbaa** ve Etkin Ajans eş zamanlı olarak **TMSŞ** (Terörle Mücadele Şubesi) polisleri tarafından basıldı.

Ülkede Özgür Gündem Gazetesi Merkez Bürosu’na yapılan polis baskımında, **TMSŞ** ekipleri, gazeteye ait bir adet bilgisayar kasası, fotoğraf makinesi ve çok sayıda belgeye el koydu.

Gündem Gazetesi Reklam İlan Sorumlusu Salih Sezgin, arama sırasında büronun dağıtıldığını belirterek, “**Arama gerekçelerini söylemedikleri için avukat çağırılmadan onları içeri almak istemedim ama onlar ısrarla kendilerini dayattılar. Dolapları, bilgisayarları ve diğer arşivleri dağıttılar. Çok sayıda belgeye ise el koydular**” dedi.

Gündem gazetesi avukatlarından **Özcan Kılıç** ise, **Van Ağır Ceza Mahkemesi**’nin **12 Aralık 2005** tarihli kararı ile gazete hakkında bir soruşturma başlatıldığını söyledi. Soruşturma kapsamında **Gün Matbaa**’nın da bulunduğunu ancak arama kararının gizli tutulduğunu belirten **Av. Kılıç**, “**Yapılan ve yapılacak olan operasyonlar kapsamında yeni bir konsept mi geliştiriliyor? Baskın bu nedenle mi yapıldı bilemiyoruz**” dedi. (H. Merkezi)

Dersim’de 4 Bin Kişilik Askeri Operasyon

Faşizmin **Dersim**’de gerillayı imhaya yönelik başlattığı geniş çaplı askeri operasyonlar devam ediyor. Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre 2 tabur askeri gücüyle **Dersim** Merkeze bağlı **Güleç, Geyiksuyu, Hozat** ilçesine bağlı **Çiçekli, Demirkapı, Ox, Aknyüzük** köyleri ile **Ovacık** kırsalında askeri operasyonlar havadan ve karadan yürütülüyor. Yine edindiğimiz bilgilere göre **Dersim Merkez** ile **Ovacık** arasında kalan **Halveri** köyleri operasyon nedeniyle boşaltılmış durumda. Köylüler üzerinde baskı uygulayarak bilgi edinmeyi sağlayan **TSK**’nın kimi bölgelerde korucuları da kullandığı söylenenler arasında. (Malatya)

TKP/ML TIKKO'dan Vali'ye karşılama!

Tokat'ta valiliğe bombalı tuzak

HAKKÂRİ'DE yaşanan bombalama olaylarının ardından Vali Erdoğan Gürbüz'ün atandığı Tokat'ta valiliğe ve kaymakamlığa yerleştirilen bombalar patlamadan imha edildi. Tokat'ın Turhal İlçe Kaymakamlığı'na önceki gün akşam saat 18.30 sıralarında bir paket içerisinde bırakılan 2 adet patlayıcı TNT kalıbı ele geçirildi. Öte yandan Tokat Valiliği'nin arka giriş kapısı yanına sabah saat 06.30 sıralarında bırakılan piknik tüpü düzenekli bomba da alev alarak yandı. Vali Gürbüz, olası bir faciyanın önlemlerini söyledi.

Tokat'taki son bombalama eylemi ile ilgili posta kanalı ile elimize ulaşan TKP/ML TIKKO Karadeniz Bölge Komitesi imzalı, "Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşı ile gelecek" başlıklı bildiriye;

"Türkiye Kürdistanı'nda faşist TC'nin katliamlarının sorumlularından birisi olan vali Erdoğan Gürbüz, son olarak Şemdinli'de yapılan bombalama sonrası pervasızlığını devam ettirerek, TC'nin Kürt ulusuna yönelik bakış açısını ortaya koymuştur. Hakkâri ve Şemdinli halkının tepkileri karşısında valisine sa-

TC'nin katliamları özellikle Kürt ulusuna yönelik durmayacaktır. Çünkü egemenliklerini devam ettirebilmelerinin tek yolu baskı-zor ve katliamlardır. Bunun karşısında tek kurtuluş silahlara sarılmak, her alanda zora zorla karşı durmaktır.

hip çıkan TC, valiyi alıp yeni katliamlar yapması için Tokat'a atamıştır. Yine Tokat'ta yapılan katliam ve provokasyonların birinci dereceden sorumlusu Nasuhbeyoğlu yeni katliamlar için Hakkâri'ye atanmıştır. Tokat'taki faaliyetlerini köylerde çeteler oluşturmak ve 'halkı kazanmak' eksenine oturtan Nasuhbeyoğlu bu konuda yoğun çabalar harcamıştır. Fakat bölgede yeteri derecede başarılı olamamış ve gerçek yüzü deşifre olmuştur. Bu kapsamda bölgede deşifre olan vali Türkiye Kürdistanı'nda deşifre olan Hakkâri valisi ile yer değiştirmiştir.

Yeni Vali, bölgede yapacaklarının anlaşılması açısından, ilk olarak çöçülere bomba eğitimi verdirek işe başlamıştır.

Bütün bu gelişmeleri değerlendiren Bölge Komitemiz valiye bir 'karşılama' hazırlamıştır. Türkiye Kürdistanı'nda yaptığı katliamların hesabını sorma amaçlı Tokat Valiliği'ne ve Turhal Kaymakamlığı'na bomba yerleştirilmiştir.

Turhal Kaymakamlığı'na yerleştirilen bomba zamanından önce fark edilmesi ile etkisizleştirilirken Tokat Valiliği'ne yerleştirilen bomba, Vali'nin geliş saati olan 08.25'de patlamıştır. Tokat Valiliği'ne yerleştirilen bombanın yangın bombası olmasından kaynaklı valilikte yangın çıkarmış ve çıkan yangın itfaiye ekiplerince söndürülmüştür. Burjuva basının olayı çarpıtması eylemin etkisini kırmak amaçlıdır.

TC'nin katliamları özellikle Kürt ulusuna yönelik durmayacaktır. Çünkü egemenliklerini devam ettirebilmelerinin tek yolu baskı-zor ve katliamlardır. Bunun karşısında tek kurtuluş silahlara sarılmak, her alanda zora zorla karşı durmaktır. Zora zorla karşı duruşun ülkemiz özgünlüğündeki biçimi uzun süreli Halk Savaşıdır. Türk Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın kurtuluşu halk savaşı ile ge-

lecektir. Halkımız TKP/ML saflarında örgütlenerek bu başarılacaktır" denildi.

Bildiri "Hesap sorma bilinci ile TKP/ML saflarında örgütlen, halk ordusu TIKKO'ya katıl", "Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşı ile gelecek", "Hiçbir halk düşmanı cezasız kalmadı kalmayacak", "Zor zorla sökülecek" gibi sloganlarla son buldu.

Şemdinli'yi unutmuyacağız, faillerini de...

Her hafta Cumartesi günü Taksim Tramvay Durağı'nda toplanan çeşitli demokratik kitle örgütleri Şemdinli'de meydana gelen bombalı saldırı ve sonrasında gelişen olaylardan sorumlu olanların açığa çıkarılmasını istedi.

* 24 Aralık'ta Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen kitle "Biji bratiya gelan" sloganını attı. Burada kitle adına açıklama yapan Yasemin Karadağ, "Şemdinli'de gerçek yüzü açığa çıkan devlet, bu yüzünü gizleme gereği duymadan işbirlikçiliğine devam ediyor" diye konuştu.

NATO Genel Sekreteri Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer'in Türkiye'ye gelişine işaret eden Karadağ, "FBI'dan, CIA'dan sonra NATO da emperyalistlerin bölgedeki çıkarları doğrultusunda talimatlarını iletme için Türkiye'ye geldi. Başta AKP hükümeti olmak üzere, Genelkurmay ve diğer işbirlikçiler bu talimatların ne olduğunu Türkiye halkına açıklamalıdır" dedi.

* 17 Aralık'ta aynı yerde meşalalar yakan kalabalık kitle "MGK, Kontrgerilla, JITEM dağıtıl-sın-Şemdinli'nin sorumluları açıklansın" pankartı açarak sık sık, "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Kahrolsun MGK MİT CIA Kontrgeril-

duğuna dikkat çeken Karadağ, sözlerine şöyle devam etti: "Van Ağır Ceza Mahkemesi'nin 'suç ve suç unsurlarına el konulması' kararı ile Gündem Gazetesi basılmış, bilgisayarlarına el konulmuştur." (İstanbul)

"Murat Demir ölümsüzdür!"

Mersin Demirtaş Mahallesi eski otobüs durağında 13 Aralık tarihinde saat 18:00'de biraraya gelen Partizan, Temel Haklar Federasyonu, ESP ve TÖP bir basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı. Açıklamayı katılımcı kurumlar adına Mersin Temel Haklar Derneği'nden Cihan Güler yaptı. Eylem sırasında kitle sık sık "Yaşasın halkların kardeşliği", "Katiller halka hesap verecek", "Murat Demir ölümsüzdür" "Şehit na mırın" vb. sloganları attı. Eylem öncesinde mahalle TMSŞ ve Güvenlik Şube polisleri tarafından abluka altına alındı.

Yine aynı konu ile ilgili 21 Aralık 2005 tarihinde Temel Haklar Federasyonu, Partizan, ESP, TÖP ve BDSP Mersin'in Demirtaş Mahallesi'nde saat 18.00'de bir araya gelerek Pazar Sokağı kavşağında meşaleli bir basın açıklaması yaptı. Açıklamayı kurumlar adına Partizan Temsilcisi Erdiç Özbay yaptı.

MDP (Mersin Demokrasi Platformu), 10 Aralık 2005 tarihinde İnsan Hakları Günü nedeniyle ülkenin çeşitli illerinden Şemdinli'ye yapılan "Kardeşlik Yürüyüşü" ile ilgili bir basın açıklaması yaptı.

(Mersin)

"Şemdinli halkı yalnız değildir!"

Şemdinli olayı ile ilgili bir açıklama yapan Partizan, Alinteri, DHP, BDSP,

ESP, HÖC, Kaldıraç ve Tüm İGD 21 Aralık günü saat 18:00'de Sakarya Caddesi'nde bir araya gelerek "19 Aralık'tan Şemdinli'ye katil devlet hesap verecek" pankartını açtı. Yüksel Caddesi'nde toplanarak meşalelerle yürüyüşe geçen kitle "Katil Devlet hesap verecek", "Şemdinli halkı yalnız değildir" vb. sloganlar attı.

(Ankara)

la", "Biji bratiya gelan", "Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek" şeklinde slogan attı.

Kitle adına açıklama yapan Yasemin Karadağ, 9 Kasım'da kontrgerillanın Şemdinli halkı tarafından suçüstü yakalanmasının üzerinden 1.5 ayın geçtiğini kaydederek "Bir buçuk aydır Şemdinli halkıyla birlikte haykırıyoruz: Suçlular cezalandırılsın, kontrgerilla dağıtıl-sın. Bu ülkede, hakkını arayan herkes, devletin sopasını karşısında görmektedir" dedi.

Son dönemde yaşanan baskıların en somut örneğinin Ülkede Özgür Gündem gazetesine yapılan polis baskımı ol-

19 Aralık katliamı çeşitli etkinliklerle protesto edildi

28 devrimcinin kimyasal silahlar, demir coplar ve kurşunlarla katledildiği 19 Aralık katliamı, çeşitli illerde yapılan eylemlerle lanetlendi.

İSTANBUL

* 19 Aralık akşamı saat 19:00'da Taksim Mis Sokak'ta toplanan TUYAB'lılar, katliamı kınadı. Sokak girişine yoğun yığınak yapan polis, buradan Galatasaray Postanesi önüne yapılacak yürüyüşe izin vermeyeceğini belirtti ve aileleri tehdit etti. Yapılan tartışmaların ardından

kitle basın açıklamasını sokak girişinde yapmaya karar verdi. Kitle burada "Devrimci irade teslim alınmaz", "Devrimci tutsaklar yalnız değildir", "Yaşasın 19 Aralık direnişimiz" sloganlarını attı. Kitle adına basın metnini Meltem Kuruhan okudu. F tipi hapisanelerin hayata geçişinde önemli bir role sahip olan Ecevit'in o dönemki yalanlarını teşhir eden Kuruhan, başta AB ve ABD emperyalistlerinin talebi olan F tipi hapisanelerin ölüm kamplarına çevrildiğini söyledi.

Ceza İnfaz Kanunu'nun yasallaşmasıyla hapisanelerin tam bir işkence odağı haline getirildiğini ekleyen Kuruhan, bugün "yüksek güvenlikli" denilen hapisanelerde CIA'nın bile sorgulamalar yaptığını hatırlattı. Açıklama atılan sloganların ardından sona erdi.

* 18 Aralık Pazar günü saat 13:00'de Galatasaray Postanesi önünde toplanan Demokratik Halklar Platformu (DHP) "19 Aralık katliamını unutmamak, unutm

turmayaacağız" yazılı dövizler açarak katliamı protesto etti.

* Katliama ilişkin bir açıklama da İdil Kültür Merkezi, Grup Yorum, FOSEM ve Tavrı dergisi tarafından yapıldı. 17 Aralık Cumartesi günü İdil Kültür Merkezi'nde yapılan açıklamada basın metnini okuyan Ali Aracı'nın ardından katliam tanığı Veysel Şahin de yaşadıklarını özetledi.

ÇUKUROVA

* 18 Aralık 2005 tarihinde Adana Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu önünde bir araya gelen Partizan, ESP, DHP, İHD, Alnteri, Barikat, SDP, BDSP, TÖP ve TUHAYD-DER pankartlarını açarak kortejlerini oluşturdu. Partizan kitle mitingine "Yaşasın 19 Aralık direnişimiz" pankartıyla katıldı.

Yürüyüş Uğur Mumcu Meydanı'nda sona ererken, öncelikle tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına bir da-

kikalık saygı duruşu yapıldı. Yapılan ortak açıklamayla katliam lanetlenirken, 19 Aralık'ın unutulmayacağı vurgulandı. Burada eski tutsak ve Adana İnce Memed Kitapevi çalışanı Çiğdem Diren Kırkoç, Hüseyin Tiryaki ve TUHAYD-DER'den bir katılımcı birer konuşma yaptılar. Miting sağanak yağın yağmur nedeniyle erken bitirildi.

* 19 Aralık 2005 tarihinde Mersin'de bir araya gelen ve içinde Partizan'ın da bulunduğu Mersin Demokrasi Platformu katliamı İHD Mersin Şubesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla protesto etti. Basın metnini ESP Temsilcisi Uğraş Güzel okudu. Eylem alkışlarla bitirildi.

* 19 Aralık 2005 tarihinde Adana Çukurova Üniversitesi'nde (ÇÜ) 19 Aralık katliamını protesto eden etkinlikler düzenlendi. Üniversitede biraraya gelen YDG, SGD, DGH, DGD, ÖEP, Emek Gençliği ve Ekim Gençliği R1 Kantini önünde bir basın açıklaması yapıldı. "Devrimci Demokrat Öğrenciler" pankartı açan öğrencilerin eyleminde ortak açıklama da okunurken, eylem Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı "Su Damlasına Sığdırılan Yaşam" adlı belgeselden bir bölümün gösterilmesiyle sona erdi.

* Yine Çukurova Üniversitesi'nde yapılan "19 Aralık ve Tecrit" konulu panelde hapisaneden yeni çıkan Ali Kemal Selenoğlu ve Hüseyin Tiryaki birer

konuşma yaptı. Saat 12:30'da saygı duruşuyla başlayan panel yaklaşık bir saat sürdü.

ERZİNCAN

20 Aralık Salı günü ESP, DHP, YÖGEH ve Partizan'ın da aralarında bulunduğu demokratik kitle örgütleri 19 Aralık katliamına ilişkin bir basın açıklaması yaptı. Saat 12:30'da "Tecrit kaldırılmalı, hücreler kapatılmalı" pankartı açılarak başlayan basın açıklamasında katliam bir kez daha lanetlendi. Eylemde sık sık "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "19 Aralık katliamını unutmamak, unutturmayacağız" sloganları atıldı. Basın açıklamasına Erzincan Gençlik Derneği ve Tuncelililer Derneği de destek verdi.

ANKARA

19 Aralık Pazartesi günü saat 15:00'te Sakarya Caddesi'nde toplanan Partizan, DHP, BDSP, ESP, HÖC, Kaldıraç, Alnteri ve Tüm İGD buradan meşalelerle Abdi İpekçi Parkı'na yürüyerek 19 Aralık katliamını lanetledi.

"19 Aralık katliamının hesabını soracağız!" yazılı pankartın arkasında yürüyen kitle sık sık "Katil devlet hesap verecek", "Yaşasın 19 Aralık direnişimiz" vb. sloganlar attı. Katılımın soğuk havaya rağmen oldukça iyi olduğu yürüyüş coşkulu geçti. Abdi İpekçi Parkı'nda direnişte bulunan TAYAD'lı ailelerin kısa konuşmasının ardından basın metni okundu. Basın açıklamasında 19 Aralık saldırısının kitlelere yönelik bir saldırı olduğunun altı çizilerek hep birlikte marşlar okundu.

19 Aralık'a çağrı

* TUYAB, BDSP, Bilinç ve Eylem, ÇHD, DDSB, Devrim Dergisi, Devrimci Hareket, DİSK/Limter-İş, EKB, HKM, İşçi Mücadelesi, Kadıköy Tuncelililer Derneği, Kadıköy PSAKD, Kaldıraç, ODAK, ÖMP, Partizan, PDD, SGD, SDP, SODAP, Tekstil-Sen, TUAD ve destekleyen kurum Eğitim-Sen 8 Nolu Şube 22 Aralık Perşembe günü Kadıköy İskele Meydanı'nda 19 Aralık Mitingi'ne çağrı yaptı. Kitle adına basın açıklamasını Çetin Poyraz okudu. Poyraz, 19 Aralık katliamının nasıl gerçekleştiğine kısaca değinerek, katliamla birlikte hedeflenenin tüm halk üzerinde sindirme politikası uygulamak için yapıldığını belirtti.

* 23 Aralık Cuma günü de Gülsuyu'nda saat 19:30'da As Kıraathanesi önünde biraraya gelen BDSP, DHP, HKM, PDD ve Partizan 19 Aralık katliamı ile ilgili meşaleli yürüyüş yaptı. "Yaşasın 19 Aralık direnişimiz" yazılı pankart açan kitle, meşalelerle ve kendi flamlalarıyla yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca çeşitli sloganlar atılırken halkın balkonlara çıkarak eylemi izlediği görüldü. Gülsuyu Heykel'de bekleyen kitle tekrar sloganlarla Gülsuyu Mustafa Bakkal Durağı'na geldi. Burada 19 Aralık katliamında şehit düşenler anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

25 Aralık Pazar günü saat 11:00'de Haydarpaşa Numune Hastanesi Önünde toplanan yaklaşık 1500 kişi "Hayata Dönüş" operasyonunu protesto etti. TUYAB, BDSP, Bilinç ve Eylem, ÇHD, DDSB, Devrim Dergisi, Devrimci Hareket, DİSK/Limter-İş, EKB, DHP, ESP, HKM, İşçi Mücadelesi, Kadıköy Tuncelililer Derneği, Kadıköy PSAKD, Kaldıraç, ODAK, ÖMP, Partizan, PDD, PSA, SGD, SDP, SODAP, Tekstil-Sen, TUAD ve Eğitim-Sen 8 No'lu Şubenin de desteklediği Miting Kadıköy İskele

Meydanı'na yapılan yürüyüşün ardından tüm devrim şehitleri anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Partizan kitle "19 Aralık katliamını unutmamak, unutturmayacağız" yazılı bir pankartla mitingde katıldı.

Saygı duruşunun ardından yapılan açılış konuşmasını tertip komitesi adına Çetin Poyraz yaptı. Ardından söz alan Güzel Şahin de devrimci iradenin yenilmezliğine vurgu yaptı. Ardından TUAD Genel sekreteri Ali Erdemir bir konuşma yaptı. Erdemir, Kürt halkının yaşadığı baskılara ve sorunla-

Devrimci irade teslim alınamaz!

ra değindi. Daha sonra Grup Şiar'ın sahne almasıyla çekilen halaylar ve söylenen türküler eşliğinde coşkulu anlar yaşandı. Mitingde ÇHD Başkanı Fatmagül Yolcu da bir konuşma yaptı. 19 Aralık katliamı gazilerinden Tekin Yıldız ve Eyüphan Başar da yaşanan katliamı ve direnişi anlattı.

TMY Karşıt Birlik adına Ali Tok bir konuşma yaptı. Son olarak Grup Vardiya'nın sahne aldığı miting söylenen marşlar ve çekilen halaylar eşliğinde bitti.

(Kartal)

Üniversitelerde faşist saldırılar devam ediyor!

Muğla'da 14 Kasım'da faşistler kam-püste satır, bıçak, kılıç, taş ve sopalarla devrimci demokrat yurtsever öğrencilere saldırmış, 4'ü ağır 15 kişiyi yaralamış, bunu protesto etmek için yaklaşık 250-300 kişi Sınırsızlık Meydanı'nda eylem yapmıştı. Bu eyleme polisin müdahalesi sonucu 8 kişi daha gözaltına alınmıştı.

Ellerinde bıçak ve satırlarla saldıran faşistler yerine saldırıya uğrayan devrimci-demokrat öğrencilere rektörlük tarafından soruşturma açılmıştır. Açılan 46 soruşturmanın 39'u aralarında YDG'lilerin de bulunduğu devrimci ve demokrat öğ-

rencilere yöneliktir. Yine üniversite rektörlüğü savcılığa devrimci öğrenciler hakkında suç duyurusunda bulunmuştur. Suç duyurusunda "kamu malına zarar, eğitim-öğretimi engelleme vb." gibi gerçekle alakası olmayan ağır suçlamalar vardır.

Bir süre sonra devrimci-demokrat öğrencilerin genelde bulunduğu İHD'nin de olduğu iş hanına ülkücü reis ve adamları gelmiş ve insanları taciz etmiştir. Bunun üzerine faşistler orada bulunan devrimcilerce cezalandırılmıştır. Olaylardan sonra gece sokaklarda faşistler tarafından kimlik kontrolleri yapılmış, insanlar tehdit edil-

miştir. Bir gün sonra da, 4 devrimci faşistler tarafından sıkıştırılmıştır. Bunun üzerine arkadaşlarını almaya giden öğrencilere faşistler saldırmış, çıkan kavgada polis de faşistlerle birlikte hareket etmiş 13 devrimci öğrenciyi döverek gözaltına almıştır. Bu olaylardan sonra devrimci öğrenciler olayların planlandığı, yönlendirildiği Ülkü Ocağı'nı basma kararı aldı. 11 Aralık günü gece saat 22:00'da 150-200 kişilik bir grupla ocağa doğru yürüyüşe geçildi. Ocağın önünde kısa bir çatışmadan sonra polis aralarında Emniyet Müdürü de olmak üzere devrimcilerle konuşmaya geldi. Gözaltındakilerin bırakılacağı ve ülkü ocağını basarak sorumluları gözaltına alacağı sözünü vermesi üzerine sloganlarla Sınırsızlık Meydanı'na gidilerek gözaltındakilerin bırakılması beklendi. O gece gözaltındakiler bırakıldı.

Bir gün sonra da yapılan saldırıları protesto etmek için ilk saldırının olduğu yerde toplanılarak Muğla merkezde sessiz bir yürüyüş düzenlendi. Polisin gerginlik yaratmaya çalışmasına rağmen yürüyüşü tamamlandı.

(Muğla)

* Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi'nde de Uşak Fen Edebiyat Fakültesi'nde ülkücü bir grup öğrencinin Kürtçe müzik dinleyen öğrencilere saldırması 24 Aralık'ta devrimci demokrat öğrenciler tarafından protesto edildi.

Tiritoğlu Parkı'nda bir araya gelen öğrenciler, burada çeşitli sloganlar attı.

Burada kitle adına açıklama yapan Tamer Nebioğlu, Rize, Trabzon ve Şemdinli'de yaşananların bugün İstanbul, Muğla, Sivas, Tokat, Elazığ, Ankara ve Uşak'ta yaşandığını hatırlatarak, parasız, demokratik ve anadilde eğitim haklarını savunan demokrat öğrencilere karşı yapılan saldırıların bunun devamı olduğuna dikkat çekti.

Nebioğlu, 20 Aralık günü fakülte kantininde öğrencilerin müzik kutusunda yer alan Kürtçe bir şarkıyı dinledikleri için ülkücü grubun saldırısıyla karşılaştığını belirtti.

İzmir'de hapisaneler raporu açıklandı

2003 yılında kurulan "İzmir Ceza ve Tutukevleri Bağımsız İzleme Grubu" Kasım 2004-Ekim 2005 tarihleri arasında hapisanelerde yaşanan hak ihlalleriyle ilgili raporu açıkladı.

Grup, 16 Aralık günü İzmir Tabip Odası'nda saat 11:30'da bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada konuşan İzmir Tabip Odası Başkanı Zeki Gül, hapisanelerdeki genel sürece

değinerken, bu süre içerisinde kendilerine 41 başvuru yapıldığını belirtti.

Açıklanan raporun sonuç bölümünde ise şunlara yer verildi.

*Grubumuzun bir yıllık çalışmaları sonucunun bir önceki yıldan çok farklı olmadığı, cezavlemlerinden gelen yakınlarda artma olduğu anlaşılmaktadır. Yeni İnfaz Kanunu'nun yürürlüğünün ise yakınma sayısında ve konularında artmaya neden olduğu

saptamalarımız arasındadır...

*Tüm bunlardan çıkarılması gereken sonuç; cezaevlerinde yargısal denetim ve gerçek anlamda sivil ve bağımsız denetleme ihtiyacının yakıcı olduğudur. İzmir Ceza ve Tutukevleri Bağımsız İzleme Grubu: TMMOB İzmir İl Koordinasyonu, TİHV İzmir Temsilciliği, İzmir Tabip Odası, ÇHD İzmir Şubesi, İHD İzmir Şubesi (İzmir)

Özlem Eker Sarıgazi'de toprağa verildi

6 Temmuz 2005 tarihinde Dersim Çiçekli Nahiyesi kırsalında faşist TC güçleriyle çıkan çatışmada şehit düşen MKP/HKO gerillası Özlem Eker'in cenazesi bir hata sonucu farklı bir kimlikle başka bir yere defnedilmişti. Yanlışlığın ortaya çıkmasının ardından Eker'in cenazesi ailesinin yaşadığı İstanbul'a getirilecekti.

23 Aralık sabahı Özlem Eker'in cenazesi Sarıgazi Cemevi'ne getirilirken saat 12.00'ye doğru yoldaşları ve dostları Cemevi önünde toplanmaya başladılar. Saat 12:00'de Cemevi

önünde toplanan yaklaşık 250 kişi "Halk savaşıları ölümsüzdür" pankartı açarak, Özlem Eker'in fotoğraflarını taşıdı. "Halk savaşıları ölümsüzdür", "Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı", "Faşizme karşı halk savaşı", "Özlem yoldaş ölümsüzdür" vb. sloganlarıyla Sarıgazi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçen kitle, mezarlığa 200 metre kala cenazeyi arabadan indirerek omuzlara alırken, burada da sloganlara devam edildi. Mezarlıkta defin işleminin ardından Özlem Eker şahsında devrim ve komünizm şehitleri için 1 dakika-

lık saygı duruşu yapıldı. Atılan sloganlar ve yapılan konuşmada Mercan şehitleri de unutulmazken, yapılan açıklamada "Özlem bize onuru, özgürlüğü, geleceği anlatıyordu giderken. Gün bilincimizi bileme, halkımızın yiğit evlatlarına, onların anısına layık olma, kavgasına sahip çıkma günüdür. Gün kardeşliği büyütme, Özlem'in vasiyetini gerçek kılmak için elleri birleştirme günüdür" denildi.

Bu arada jandarmanın yürüyüşü, eylemi uzaktan takip ettiği, kitleye yaklaşmadığı görüldü. (Kartal)

Polisin ajanlaştırma politikası sürüyor!

İHD Ankara Şubesi'nde Sinan Şanlı tarafından düzenlenen basın açıklaması polisin ajanlaştırma politikasından vazgeçmediğini ve tüm gelişmiş teknolojik imkanlarına rağmen polisin devrimcilerin arasına sızmaya çalıştığını bir kez daha gösterdi. 17 Aralık Cumartesi günü İHD Ankara Şubesi'nde yapılan basın açıklamasında Şanlı yaşadıklarını anlattı ve pişman olduğunun altını çizdi. 11 Kasım 2005 tarihinde memuriyeti ile ilgili sorunlarını iletmek amacıyla İl Sağlık Müdürlüğü'ne gitmek üzere iken üç kişinin evine geldiğini belirten Şanlı, bu kişilerin Emniyet'ten olmadıklarını, farklı bir kurumdan geldiklerini ve çocuklarıyla ilgili sorunlarını çözebileceklerini söylediklerini aktardı. Oğlunun ameliyatı için 500 milyon lira para verdiklerini ve ESP aktivistleri ile ilgili bilgi istediklerini ifade eden Şanlı, "Montun çok dikkat çekiyor" gerekçesiyle kendisine siyah bir mont verdiklerini ve bu montun içine yerleştirilmiş elektronik bir kayıt cihazı bulunduğunu söyledi. Şanlı kurduğu bu ilişkiden vicdan azabı duyduğunu, bu yüzden basın açıklaması yaptığını belirtti.

ESP Ankara temsilcisi Deniz Bakır'ın da katıldığı basın açıklamasında, polisin yıllardır bu tür karanlık, kirli ilişkiler kurduğu ve muhalif örgütlenmelere karşı bu yöntemin sürekli kullanıldığı ifade edildi. (Ankara)

Serkan Eroğlu unutulmadı

1997 yılında Ege Üniversitesi İktisat Fakültesi tuvaletinde asılı olarak bulunduğu iddia edilen Ali Serkan Eroğlu'nun polis tarafından katledilişinin 8. yılında 21 Aralık günü öğrencisi olduğu Ege Üniversitesi'nde devrimci-demokrat öğrenciler tarafından bir yürüyüş düzenlendi. "Ali Serkan Eroğlu ölümsüzdür, Maraş'tan-Sivas'a katliamların hesabını soralım-Devrimci-demokrat öğrenciler" imzalı pankartın açıldığı eylemde sık sık "Katil polis üniversiteden defol", "A. Serkan Eroğlu ölümsüzdür" vb. sloganlarla saat 12:00'de Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak yürüyüşe başlandı.

Aralarında YDG'lilerin de bulunduğu grup kampüs içindeki birçok fakülteyi gezerek kantinlerde ajitasyon konuşmaları yaptı. Eylem daha sonra başladığı yere geri dönülerek sona erdirildi. (İzmir)

Erdal Eren anıldı

1980 Askeri Faşist Cuntası'ndan hemen sonra yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren, dostları tarafından anıldı. 14 Aralık Çarşamba günü saat 15:00'te Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen sendika ve demokratik kitle örgütü temsilcileri çeşitli sloganlar atarak Eren'i andı. KESK, TÜMTİS, Jeoloji Mühendisleri Odası, İHD Ankara Şubesi, Halkevleri temsilcilerinin katıldığı anmada "Yaşasın devrim ve sosyalizm" sloganları sıkça atıldı. 78'liler Derneği Başkanı Ruşen Sumbüloğlu'nun bir açıklama yaptığı anma sloganlarla son erdi. (Ankara)

DDSB'den "İşçi Sınıfıyla Dayanışma Gecesi"

Özelleştirmelerin, taşeronlaştırmanın ve hak gasplarının yoğun bir şekilde yaşandığı günümüzde DDSB'nin düzenlediği geceye katılan direnişteki Tuzla ve Gönen'deki deri işçileri direnişlerinin sahiplenilmesi çağrısı yaptılar.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik 17 Aralık Cumartesi günü saat 19.00'da Kadıköy Evlendirme Dairesi'nde "İşçi sınıfıyla dayanışma gecesi" düzenledi. Tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına 1 dakikalık saygı duruşuyla başlayan gecede ilk olarak, dünyanın çeşitli yerlerinden ezilen halkların ve sendikal haklarını arayan işçilerin eylemleri, mücadeleleri ve konuşmalarını içeren bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından DDSB adına konuşma yapan Hasan Gülüm, emperyalizmin yaşadığı sü-

rekli krize değindi ve yapılan özelleştirme saldırıları sonucu gün geçtikçe artmakta olan işsizliğe dikkat çekti. Emperyalist saldırganlık sonucu ortaya çıkan işgal ve soykırım vahşetinden, halkın öncüleri olan komünist ve devrimcilere yapılan katliam ve saldırılardan bahseden Gülüm, "19 Aralık 2000 günü yapılan operasyonla iyiden, doğrudan, güzelden yana olan 28 devrimci katledilmiştir. TMY tasarısı bu saldırganlığın olağan ve sürekli hale getirilmesini amaçlıyor" dedi. Gülüm konuşmasını "Birlik mücadele zafer", "Ge-

lecek ellerimizdedir" sloganlarıyla bitirdi. Ardından sahne alan Grup Şiar, söylediği türkülerle büyük beğeni topladı. Gecede konuşma yapan Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Hasan Sonkaya, grevler ve direnişleri desteklemenin önemine değindi. Ayrıca gecede direnişte olan Cevahir Deri temsilcisi Necati Çatkaya ve Deri-İş Sendikası Gönen temsilcisi Eyüp Kantar direnişleri hakkında bilgilendirme yaparak direnişlerine destek çağrısı yaptılar.

Daha sonra sahne alan Nurettin Güleç de ezgileri ile beğeni topladı. Güleç, Zaza-

ca türküler de söylerken, kitle halaylarla, alkışlarla ve DDSB flamaları eşliğinde türkülerle eşlik etti. Geceye, Partizan, İşçi-Köylü, YDG, ILPS, TKM, Gülenso Gülsuyu Kültür ve Güzelleştirme Derneği, Kadıköy Tunceliler Yardımlaşma Derneği, Sarıgazi İşçi-Köylü okurları, Devrimci Demokrasi Gazetesi gibi kurumlar dostluk ve dayanışma mesajları gönderdiler. Son olarak Hasan Sağlam'ın sahne almasıyla birlikte, coşkulu halaylar çekildi. Gece saat 23:00'de sona erdi.

(Kartal)

Emperyalist işgal; seçimle değil, direnişle bitecek!

Irak'ın emperyalistlerce işgali ile başlayan ve bugün CIA uçaklarında ve gizli hapisanelerde yapılan işkencelerle, işkenceleri ve işgali gizlemek için hazırladıkları düzmece seçimlerle manşetlere düşen emperyalist saldırganlık; halk saflarında tepkiyle karşılanırken bu tepkiyi sokağa taşıyan devrimciler ve demokratlar da süreci eylemlerle karşıladı.

14 Aralık Çarşamba günü saat 12:00'de Taksim Gezi Park'ta biraraya gelen Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu bileşenleri dünyanın dört bir yanına dağılan işkencelere karşı tepkilerini dillendirdi. "Irak Halkı Seçimle Değil, Direnişle Kazanacak" yazılı pankart

açan koordinasyon bileşenleri, "CIA ülkemizden defol" sloganlarıyla açıklamalarına başladı. Kitle adına basın metnini okuyan Çetin Poyraz; Irak'ta emperyalistlerin tüm azgınca saldırılarına karşın Irak halkının direnişinin halen emperyalistlerin en büyük korkulu rüyası olduğunu; bölgedeki emperyalistlerin varlıklarını sürdürmek için kontr-gerilla faaliyetine ağırlık verdiğini söyledi.

Poyraz; El Cezire televizyonuna, Suriye ve İran'a dair emperyalistlerin planlarının açığa çıkmasıyla gerçekte emperyalistlerin Ortadoğu'da nasıl yayılmak istediklerinin de gözüktüğünü belirterek, AB'nin de ülkedeki işgale ka-

tılıp CIA'in işkence uçaklarına göz umarak nasıl bir rol üstlendiğinin anlaşıldığını söyledi ve Avrupa Konseyi Raporörü Dick Marty'nin Avrupa'dan da CIA'in insan kaçırıldığını ve diğer ülkelere sevk ettiğini açıkladığını ekledi.

Türkiye'de de İncirlik ve Sabiha Gökçen havaalanlarının ABD'nin kullanımına açılmak istendiğini hatırlatan Poyraz, zaten bu havaalanlarının da bu amaçla kullanıldığının ortada olduğunu söyledi. Poyraz, Erdoğan'ın ve Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt'ın ABD'ye çağrılmasına atf yaparak, bölgede nasıl emperyalist çıkarların uygulandığının gözler önüne serildiğini ekledi. Bu koşullarda yaşayan ve halen işgal altında olan Irak'ın yarın seçimlere gireceğini hatırlatan Poyraz, bu seçimlerin ise işgalcilerin ve işbirlikçilerin politikalarına kılıf uydurmasından başka bir şey olmadığını altını çizerek Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu olarak yaşanan bu gelişmelere sessiz kalmayacaklarını ve işgalcilerle ve işbirlikçilere karşı mücadeleyi kesintisiz olarak sürdüreceklerini açıkladı.

Kitlenin sık sık "CIA ülkemizden defol", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla" ve "Irak'ta seçim aldatmacasına hayır" sloganlarını attığı eylem Poyraz'ın açıklamasının ardından kitlenin sloganlarıyla son buldu. (İstanbul)

Dersim'de mitinge yasak!

Tunceli Emek ve Demokrasi Platformu, "Sürgünlere Son Verilsin, Susurluk'tan Şemdinli'ye Karanlık Aydınlansın" mitinginin Valilik tarafından yasaklanmasını protesto etti.

24 Aralık tarihinde Sanat Sokağı'nda bir araya gelen demokratik kitle örgütleri çeşitli sloganlarla eylemin yasaklanmasını protesto etti. KESK üyeleri ise Eğitim-Sen önünden Sanat Sokağı'na yürüyüş düzenledi. "Sürgünlere baskılara hayır" pankartını taşıyan kitle "Sürgünler baskılar bizi yıldıramaz", "Şemdinli halkı yalnız değildir", "Vali istifa" sloganları attı.

Tunceli Emek ve Demokrasi Platformu adına basın açıklaması yapan Demokratik Toplum Partisi (DTP) Temsilcisi Nuri Kılıç, mitingün yasaklanmasına tepki gösterdi. Şemdinli, Maraş, 1977 1 Mayıs olaylarını hatırlatan Kılıç, "Bütün bu yaşananların üzerindeki karanlık perdenin kaldırılmasını istemek neden suç oluyor" dedi. Kılıç ayrıca kamu emekçilerine yönelik sürgünleri de kınadı.

KESK MYK Üyesi Feyfi Ayber de yaptığı açıklamada Tunceli Valisi'nin tutumunu eleştirerek, "Valililiğin bu tutumunu şiddetle kınıyor ve protesto ediyoruz. Tunceli Valisi suç işlemiştir" dedi.

Basın açıklamasına katılmak için bölge illerinden gelen kamu emekçileri Pertek İlçesi'nde jandarma tarafından engellendi. Bu durumu protesto eden kamu emekçileri, tepkilerini ıslıklarla gösterdi. (Malatya)

5. yıldönümünde 19 Aralık anmaları

19 Aralık katliamı Türkiye’de olduğu gibi Avrupa’da da devrimcilerin ortak örgütlediği eylemlerde atılan “Katil devlet hesap verecek” sloganı ile kınandı.

HOLLANDA

19 Aralık 2000 tarihinde 20 hapis-hanede birden yapılan ve beş yıldan bu yana devrim mücadelesinde önemli bir gündem oluşturan katliam, Hollanda’nın **Rotterdam** şehrinde lanetlendi. Eylem aynı zamanda **26 Ekim**’de **Schiphol Hapishanesi**’nde diri diri yakılan 11 göçmenin anısını da yaşatmayı içeriyordu.

Atılım, Devrimci Hareket, Devrimci Demokrasi ve Partizan okurlarından oluşan 80 kişilik grup, meşaleler eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca Hollandaca ve Türkçe sloganlar atıldı. Yaklaşık yarım saatlik bir yü-

rüyüşten sonra miting alanına gelinerek katliama ilişkin ortak metin okundu. Ardından şehitler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı ve sloganlar atarak eylem sona erdirildi.

AVUSTURYA

18 Aralık Pazar günü Linz **Mezopotamya Kültür Merkezi** ve **ATİGF Umut Kültür Merkezi** aldıkları karara uygun olarak **19 Aralık** Hapishane Katliamı ve Maraş olaylarını bir panelle lanetlediler.

Etkinlik her iki olayda yaşamını yitirenler ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. **MKM**

adına etkinliğe katılan konuşmacı **Maraş** olayları ile ilgili bilgilendirme yaptıktan sonra **ATİGF** adına bir arkadaş hapishane katliamları ile ilgili konuşma yaptı. Daha sonra söz, katliamın canlı tanıklarından bir kişiye verildi. Tanık anlatımı sırasında salonda son derece duygusal anlar yaşandı.

Konuşmaların ardından soru, cevap ve açıklamalar şeklinde gelişen etkinlikte **ATİGF** adına konuşan kişi, toplantıda, ortak etkinlikle ilgili şunları söyledi: **“Aslında uzun bir zamandır, Linz’de bir bileşen oluşturma çalışmaları var. Ortak müştereklerimizde birleşmeli ve etkinlikler gerçekleştirmeli-**

yiz. Zamanında ve yerine göre eleştirilerle birbirimizi geliştirebiliriz” dedi. Etkinlikten sonra katılımcılar ve izleyenlerle, tanışma ve sohbet ortamı yaratıldı. **(Linz İK okurları)**

BELÇİKA

Belçika’nın başkenti **Brüksel**’de, **17 Aralık Cumartesi** günü saat 14:00’de açılan stant ve yapılan basın açıklaması ile **19 Aralık** şehitleri anıldı. Havanın yağmurlu oluşu, nedeniyle önceden planlanan yerde değil istasyonun içinde yapılan etkinlik, tüm bu eksikliklere rağmen oldukça verimli geçti. Stant için hazırlanan **Fransızca** ve **Türkçe** yazılı dövizler ve pankartlar İstasyon içerisinde açılmış, bildiriler kitlelere dağıtılmıştır.

Toplanan kitle ile **19 Aralık**’ta katledilen devrim şehitlerinin şahsında 1 dakikalık saygı duruşu ile etkinliği başlatmış ve atılan sloganlarla o katliamda yitirilen devrim şehitleri anılmış ve selamlanmıştır.

Şehitlerin hayatı anlatıldıktan sonra atılan Fransızca sloganların ardından eylem sonra sona erdi.

(Belçika Partizan okurları)

19 Aralık 2000 hapishaneler katliamı Cenevre’de 150 kişinin katılımıyla yapılan bir anma ile lanetlendi...

Bilindiği gibi **19 Aralık 2000** tarihinde Türkiye hapishanelerinde aynı anda 20 hapishaneye yönelik yapılan operasyonda onlarca devrimci yakılarak, kurşunlanarak katledilmiş, yüzlercesi de işkenceden geçirilerek, ağır yaralı halde F Tipi tabutluklara zorla konulmuştu. Bu kanlı katliam dünya konjonktörün de benzeri görülmemiş bir katliam saldırısı olmakla birlikte, yine benzeri görülmemiş mevsimleri kapsayan bir direnişle devrimci ve komünist tutsaklar tarafından cevaplanmıştı

Yaşanan bu katliamın üstünden tam 5 yıl geçti, ancak bu katliamın izleri, bizden aldığı bedeller, feda edilen 120 can ve kendisini farklı araçlarla sürdüren saldırılar hala sürmekte ve güncelliğini de korumaktadır.

Aradan geçen 5 yıllık süreç içinde faşist Türk devleti devrimci ve komünist tutsaklara karşı farklı uygulamalarla saldırılarını sürdürmekte ve yaptığı katliamı da unutturmaya çalışmaktadır. F Tiplerinde devrimci tutsaklara karşı yapılan uygulamalar, izolasyon, tecrit, işkence vb. gibi uygulamalar uzun sürede kişilerde psikolojik, fiziksel ve kişilik de yıpranmaya neden olmaktadır. Uzun süreli yaşamı tek başına sürdürmesi için kör kuyulara kilitlenen tutsaklar, benlik yitiminden duyguya, algılamasından ifa-

desine, düşüncesinden beyin hücrelerine kadar bir yitim yaşamakta ve insani olan bu en temel özelliklerini yitirmektedir. **Dolayısıyla, tüm bunların yitimi, kişi ve kişilerde ki insan olmanın, insanca yaşayabilmenin verilerini de ortadan kaldırmakta ve insanları hiçleştirerek de bir katliam uygulanmaktadır.** Bu katliam; beyne, düşünceye, ideallere, uğruna yaşanılacak kılınan değerleri yok ederek yapılan bir katliamdır. Yani beyinleri kuşatmaya ve beyinlerimizi teslim alıp boşaltmaya çalışmaktadırlar. Fiziksel olarak katledilen her devrimcinin bir, üç, beş, on ardısı çıkagelmiştir. Düşman, böyle yaptığı katliamlardan ciddi bir sonuç elde edememiştir. O yüzden beyinlere saldırıp kuşatmak, beyinleri ve düşünceleri, idealleri teslim almak ve yok etmek istemektedir. Bilir ki, bizlerin en güçlü olduğu yerler, en güçlü sahip olduğumuz silahlar beyinlerimizdir... **Düşmanın; bizlerin kazanma umudunu, başarı umudunu, gelecek umudunu kırmaya çalışması söz konusudur.** Çünkü, umudumuzu kırıp umutsuzlaştırdığı oranda başarılı olabilecektir...

Özünde devrimci tutsaklara yönelik yapılan F Tipi zindan saldırısı, genelde ise çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarına yapılan, yaşamı F tipileştirme saldırısıdır. Doğal olarak da topluma uygula-

mak istediği her türlü insani normlardan çok uzak olan uygulamalar önünde duran, toplumsal muhalefeti geliştirip karşı koyan toplumun dinamik gücü devrimcileri ezmeli yok etmelidir ki topluma istediği yaptırımı uygulayabilsin.

Özelde devrimci tutsaklara yönelik yapılan bu saldırı aradan geçen ve de geçecek olan yıllara karşın unutulmayacak ve unutturulmayacaktır. **17 Aralık**’ta **Zürich** de merkezi olarak yapılan yürüyüşe yüzler katılarak, **18 Aralık**’ta **İTİF** (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu), **BİR-KAR** (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu), **ADHK** (Avrupa Demokratik Halklar Konfederasyonu), **İGİF** (İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu) ve Cenevre Halkevi olarak örgütlenen ve Cenevre YDG (Yeni Demokratik Gençlik) temsilciliğinin de sunduğu desteklerle örgütlenen anmaya katılan

150 civarındaki insanın benliklerinde ve bilinçlerindedir yapılan bu katliam. **17 Aralık**’ta yürüyüşle, **18 Aralık**’ta anma ile protesto edilen bu katliam, faşist Türk devleti ve onun efendileri tarafından bilinsin ki tarihin ibresi her katliamlar tarihini gösterdiğinde ya sokaklarda taşlarımızla, barikatlarımızla o katliamlarını beyinlerinde patlatacak, ya yüzleri kucaklayan protestolarla yüzlerin, binlerin haykırışıyla bu vb katliamlarına sessiz kalmayacağız.

Yaşasın devrimci dayanışma!

Yaşasın zulme karşı baş eğmeyen devrimci irade!

19 Aralık katliamını unutmadık, unutturmayacağız!

Birlik-Mücadele-Zafer!

Yaşasın ATİK-İTİF-YDG

Cenevre İTİF Komitesi

Belçika’da İnsan Hakları Paneli

Belçika Verviyer’de **11 Aralık** Pazar saat 15:00’te **İnsan Hakları** konulu bir panel düzenlendi. Panel devrim ve komünizm mücadelesinde şehit düşenler şahsında 1 dakikalık saygı duruşunun ardından başladı. Panel katılımcı olarak **Belçika Komünist Partisi**, Serxaben, Atılım, Devrimci Demokrasi, İşçi köylü okurları katıldı. Panel yaklaşık olarak iki saat sürdü.

(Belçika İK okurları)

Önemli olan, rüzgarın ne yandan estiği değil, yelkenin hangi yöne verildiğidir!

Almanya Marksist-Leninist Partisi-MLPD'nin kitle yayın organı "Rote Fahne"nin (Kızıl Bayrak), 1.12.2005 tarihinde MLPD Başkanı Stephan Engel ile yaptığı röportajı kısaltarak yayınlıyoruz.

R. F: Merkel'in seçilmesi ile birlikte, tekellerin işlerini yürütmek için 22 Kasım'da büyük koalisyon işbaşına geldi. Durum böylelikle istikrara kavuştu mu?

S. E: 22 Mayıs'tan itibaren hakim olan açık politik krizin, Angelika Merkel'in yeni başbakan olarak yemin etmesinin ardından, şimdilik ortadan kalktığını düşünüyorum. Açık politik kriz her şeyden önce yönetememeyi kapsıyordu. Bu durum en azından şimdilik had safhada değil. Kitle yayın organları ısrarla, yeni hükümete, onu yine eleştirmeye başlamadan önce, bir şans verilmesi gerektiğini vurguluyorlar. İşveren birlikleri ve sendika merkezleri bu parolaya uyacaklarının sinyallerini verdiler bile. **Şu anki kamuoyu yoklamalarında, koalisyonun başındaki politikacılar olan Merkel ve Müntefering'e dönük sempatinin arttığı iddia ediliyor.** Tüm bunlar tabii ki hükümetin istikrarlı olduğu yönünde bir tablo yaratmaya dönük- bu da kitleler üzerinde bir süreliğine geçici bir etki yaratabilir.

Ancak sürekli bir istikrardan söz edilemez. CDU/CSU ve SPD sıralarındaki önde gelen politikacılar, büyük koalisyon hükümetinin, beklenmedik sonuçları da beraberinde getirebilecek bir bozulma tehlikesi olduğunu inkar etmiyorlar. Örneğin yeni İçişleri Bakanı Schauble daha şimdiden, böyle bir durumun **"tüm toplum açısından büyük dalgalanmalar"** anlamına geleceğini söylüyor.

Büyük koalisyonun ortaya çıkışının, geniş kitlelerin yollarını burjuva parlamenterizminden, burjuva partilerinden ve onların kurumlarından ayırma sürecinde bir zirve olduğunu unutmamamız gerekir. Eylül 2005'te yapılan parlamento seçimleri ile birlikte bu sürecin, tekellerin diktatörlüğünün ve onları temsil eden partilerin kitle tabanında oldukça büyük bir erozyona dönüştüğü iyice açığa çıktı. Bu da, iki büyük burjuva parti olan SPD ve CDU/CSU tarafından karşılıklı olarak

üstlenilen, hükümet ve muhalefet oyununun artık işlevini yitirdiğini göstermektedir. Tabii ki bu, tekellerin diktatörlüğünün günümüzdeki hakimiyet kurma yöntemi olarak parlamenter kandırmacada ciddi bir zayıflama anlamına gelmektedir. Tüm propagandaya ve hükümet, sendikalar ve işveren birlikleri arasındaki sınıf işbirliği politikasına rağmen, yeni koalisyon halk düşmanı karakterini uzun müddet gizlemeyi başaramayacaklar.

R. F: Büyük koalisyondan programatik olarak beklenebilecek ne olabilir?

S. E: Yeni koalisyon programatik olarak Schröder/Fischer hükümetinin saldırılarını, halkın daha geniş kesimlerine yaydı. Tüm halk tabakalarından **"eşit"** kesinti demagojisini yapıyor. Ancak; Merkel'in ve küçük bir memurun yılbaşı parası **"eşit"** bir şekilde azaltıldığında, Merkel'in eline 5.400 Euro, memurun ise 600 Euro geçiyor. Bu eşitlik, Anatol France'in yazdığı şu eşitliktir: **"Yasalar herkesi epeyce eşit hale getiriyor: tüm insanlara köprü altilarında yaşamayı, sokakta dilenmeyi veya ekmek çalmayı yasaklıyor- hem yoksullara hem de zenginlere."** ("Kızıl Lili", 1894). Yeni hükümet gelir dağılımı programının gerçekte tekellerin lehine ve geniş kitlelerin ise aleyhine olması yönünde zorluyor.

Hükümet, programını sahtekarca **"tasarruf programı"** olarak açıklıyor. Ancak bu tasarruf palavrası artık o kadar tüketildi ki, geniş halk kitleleri arasında pek kabul görmüyor.

Bu program kitleler açısından, daha çok vergi, sıfır dağılım ve geç emeklilik, işsizler, özellikle de İşsizlik Parası II alan gençler açısından daha da gevşetilmesi, sağlık hizmetlerinde, kısa mesafe yol hizmetlerinde, eğitimde, daha çok kesinti anlamına gelmekte. Hükümet kamu hizmetlerindeki özelleştirmeyi de hissedilir biçimde hızlandırmak istiyor.

R. F: Merkel/Müntefering hükü-

Yeni koalisyon programatik olarak Schröder/Fischer hükümetinin saldırılarını, halkın daha geniş kesimlerine yaydı. Tüm halk tabakalarından "eşit" kesinti demagojisini yapıyor. Ancak; Merkel'in ve küçük bir memurun yılbaşı parası "eşit" bir şekilde azaltıldığında, Merkel'in eline 5.400 Euro, memurun ise 600 Euro geçiyor.

metinin yöntemi ile, Schröder/Fischer hükümetinin yöntemi arasındaki fark nedir?

S. E: Başbakan Merkel'in hükümet açıklamalarında dikkat çeken şey, geniş yığınların yaşam koşullarına dönük yoğun saldırılara hemen hemen hiç değinmemesi. Ayrıca kitlesel işsizliğe karşı etkili bir mücadele yürütmek istediğine dair tek söz söylemiyor. **Merkel seçim mücadelesi sırasında işin öncelikli olması gerektiğini vurguluyordu. Ancak şimdi bu konuda susuyor.** Bunun bir tek açıklaması olabilir: Hükümetin kitlesel işsizliği etkili bir biçimde düşürmek gibi bir niyeti yoktur.

Hükümetin, ülkede gerekli olan politik istikrarı tekrar sağlamak amacıyla dikkatli davrandığı çok açık. Merkel bunu hükümet açıklamasında **"politik küçük adım"** olarak ifade ediyor. Tabii ki o da geniş kitlelerin kazanımlarına ve sosyal haklarına dönük saldırılarını **"Emeğin ittifakı"** ve **"Sosyal devletin kurtarılması için önlemler"** olarak getirmeye çalışırken, tıpkı Schröder/Fischer hükümeti gibi, bildik göz boyayıcı söylemlerden yararlanıyor. Bu sınıf işbirliği politikası, özellikle de iş yerlerinde ağır bir yenilgi aldı ve Hartz IV karşıtı hareketler gibi büyük hareketler aracılığıyla, ya-

Başbakan Merkel'in hükümet açıklamalarında dikkat çeken şey, geniş yığınların yaşam koşullarına dönük yoğun saldırılara hemen hemen hiç değinmemesi. Ayrıca kitlesel işsizliğe karşı etkili bir mücadele yürütmek istediğine dair tek söz söylemiyor. Merkel seçim mücadelesi sırasında işin öncelikli olması gerektiğini vurguluyordu. Ancak şimdi bu konuda susuyor.

lan olduğu giderek daha fazla açığa çıktı.

Merkel hükümetinin temel yöntemi belli ki, tüm halkın da, tıpkı CDU/SPD büyük koalisyonu gibi, ulusal sorunları **"hep birlikte"** çözmek için birbirine kenetlenmesi üzerine kurulu. Ancak beraberliğe dönük bu hayal, Federal Almanya'nın devlet tekeli kapitalizminin sınıf gerçekliğine çarparak dağılacaktır.

Uluslararası tekeller birbirlerine karşı, işyerlerindeki sömürüyü daha da ağırlaştırmak suretiyle faturasını geniş halk yığınlarına yükledikleri, ciddi bir imha savaşı içindeler. Bu imha savaşı içinde, ileride milyonlarca işyerinde kitlesel işten çıkarmalar olacak, geleneksel sosyal sistem şiddetli bir biçimde parçalanacak ve herşey uluslararası tekellerin maksimum kârına ve dünyaya hakim olma pozisyonuna göre ayarlanacak.

Hükümet bu yalanlarını, politikası kitlelerin yaşamı üzerinde somut olarak, doğrudan etkili olmadığı sürece engelsiz sürdürebilir. Bunların sabun köpüğü gibi söndüğünü ve halkın daha geniş kesimlerinin, tekellerin direktifleri doğrultusundaki hükümet politikasına karşı aktif direnişe katılacağını göreceğiz.

Büyük koalisyonun ve hükümetin, sağcı sendikal önderlikler ve işveren birlikleri ile yaptığı ittifakın varlığı, kitleler, yaşam ve çalışma koşullarına dönük nasıl bir saldırıya girişildiğini fark ettiğinde, tartışılır hale gelecek. Bunun için, kilisedeki amin gibi, te-kellerin yönelimini savunan tüm toplumsal güçlerin büyük ittifakının politikası da, boşa çıkmaya mahkumdur.

R. F: Bu hükümet oluşumundan hangi önemli politik sonuçları çıkar-mak gerekiyor?

S. E: Tekelci partilerin ve toplu-mun en önemli gerici kesimlerinin kriz yönetimi için birbirine kenetlen-mesinin ardından, bunların karşısına daha üstün bir güçle çıkmak gerek-mektedir. MLPD'nin, bu üstünlüğü mücadele içinde sağlamak amacıyla, mücadelecilerle muhalefeti yeni hükümete karşı tutarlı hale getirmek, yeni talep-lerin niteliğini artırmak ve genişlet-mek için, her şeyi yapması gerekmektedir. Bu da bizim açımızdan, çok sa-bır ve ikna gücü gerektirmektedir. **Kı-sacası: Önemli olan, rüzgarın ne yandan estiği değil, yelkenin hangi yöne verildiğidir!**

Bunun yanı sıra, işyerlerindeki işçi mücadelelerinin genişlemesi ve yük-selmesi merkezde bulunmaktadır. Hü-kümete karşı mücadelede nihai olarak belirleyici olan, işçi mücadelesine ge-çişin devamlılığıdır. **Bu geniş cephe-deki işçi mücadelesine geçişi seçimle engellemek de mümkün olmadı.** Bir-çok sanayi kuruluşundaki mücadele-ler, ülke sınırlarını aşan grevler ve ey-lemeler giderek, proleter sınıf bilincin-deki önemli gelişmenin dışı vurumu olan, uluslararası yürütülen sınıf mü-cadelesinin geleceğini işaret eden, normal olaylar olmaktadır.

Geniş bir parlamento dışı muhale-fetin oluşmasına dönük potansiyel ol-dukça büyük. Hükümet, tüm kesimle-re dönük gerçekleştirdiği saldırılarla, geniş ve birbirine giderek daha da ke-netlenen bir halk hareketinin maddi koşullarını yaratıyor.

Kitleler içindeki mevcut sol trend, şu iki yönelim arasında, toplumsal bir görüş ayrılığı da yaşamaktadır: **Rota-yı tüm güçle gerçek sosyalizme çev-irmek mi gerekiyor, yoksa kapita-lizmin reforme edilebileceğine iliş-kin hayaller yeniden mi canlanıyor?** Bunun somut ve ikna edici bir tarzda konulması gerekmektedir ve bu bir it-tifak politikasının temelini oluşturu-maktadır. Soruların giderek genişle-mesi ve sürekli yeni güçlerin dahil edilmesi gerekmektedir.

R. F: Geniş mücadeleciler bir muha-lefet ittifakından anlaşılması gereken nedir ve bu nasıl başarılacaktır?

S. E: Çeşitli hareketlerin ve müca-delelerin, hükümete karşı, ortak, mü-cadeleciler, parlamento dışı bir muhale-fet için biraraya gelmesi zorunludur.

Bu mücadeleciler muhalefet ne doğrudan ne de dolaylı olarak hükümet partile-rinden birinin kuyruğunda ve güdü-münde olmamalı ve sonuç olarak tüm **Merkel/Müntefering Hükümetine** karşı çıkmalı. Bunun için de tabii ki bu hareketlerdeki, değişik güçlerle ittifak eğiliminin güçlendirmek gerekiyor. Pa-zartesi eylemleri, **Hartz IV'e** karşı mücadelenin yanısıra, giderek daha fazla sayıda sosyal sorunun ele alın-ması gerektiğini göstermiştir. Bu talep son aylarda daha da belirginleşti. Emeklilerin mücadelesi, kitlesel işsiz-liğe ve sağlık reformlarına karşı müca-delelerle birleştirilmeli. İşçilerin işyer-lerinde verdikleri mücadeleler, sosyal kazanımların gaspı, sosyal sigorta sis-teminin yok edilmesi ve demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanması gibi sosyal sorunları da içermeli. Tüm bun-lar, tek bir merkezden yönetilemeyen, bilakis aşağıdan yukarıya doğru geliş-mesi gereken ve günün birinde ortak mücadele yöntemlerine, biçimlerine ve hareket tarzlarına dönüşecek olan organik bir süreçtir. Ancak bu süreç daha önce de söylendiği gibi, iknanın, güven oluşumunun, yeni hükümetle bir deneyim yaşamının süreci olmanın yanı sıra, hükümeti, halk düşmanı po-litikalarını hayata geçirmekten sadece tek bir gücün alıkoyabileceğini göste-ren, mücadele deneyimi sürecidir.

R. F: Latin Amerika gezisinden yeni geldin. Yolculuk nereyeydi?

Uluslararası tekeller birbirlerine karşı, işyerlerindeki sömürüyü daha da ağırlaştırmak suretiyle faturasını geniş halk yığınlarına yük-ledikleri, ciddi bir imha savaşı içindeler. Bu imha savaşı içinde, ileride milyonlarca işyerinde kitlesel işten çıkarmalar olacak, geleneksel sosyal sistem şiddetli bir biçimde parçalanacak ve herşey uluslararası tekellerin maksimum kârına ve dünyaya hakim olma pozisyonuna göre ayarlanacak.

S. E: Yolculuk Arjantin, Bolivya, Peru ve Kolombiya'yı kapsıyordu. Bu ülkelerde, incelememiz gereken önemli sınıf mücadeleleri deneyimleri var. Ayrıca bu ülkelerde, ML olmanın yanı sıra, bizim gibi Marksizm-Leni-nizm ve **Mao Zedung Düşüncesi** temeline faaliyet yürüten ve M-L parti-lerin konferanslarında ve örgütlenme-lerinde bizimle yakın ilişki içinde olan örgütlenmeler var. Pratik ve teorik de-neyim alışverişi, ülke sınırlarını aşan sınıf dayanışmasını geliştirmek ve em-peryalizme karşı, sosyalizm için bir-likte mücadele etmek açısından önem-li bir yöntemdir.

R. F: Seyahatinden hangi önemli bilgilerle döndün?

S. E: Arjantin'de, PCR, 2001'deki Argantinazo üzerine eleştirel-özeleştirel bir değerlendirme yaptı. Hükümete karşı gerçekleşen halk ayaklanması birçok halk düşmanı hükümeti kısa sü-rede geri çekilmeye zorlayabilirdi, an-cak o dönem, örgütlü işçi hareketini, kapsamlı ve yol gösterici biçimde bu

mücadeleye çekmek mümkün olmadı. Şu sıralar **-PCR içindeki ayrışmanın sonucu olmayan-** kendiliğinden, iş-sizler hareketince desteklenen ve sınıf mücadelesi ruhunu tekrar diriltten, kıs-men sendikal grevlerden oluşan bir dalga var. Bu grevler çok başarılı ve hemen hemen % 100'lük bir başarı şansı var. Bunlar genelde kendiliğin-den gelişmekte ve sendikalar buna göz yummakta.

Burada söz konusu olan ilk etapta ücretlerin 1800 Peso'ya çekilmesi, bu da ayda 500 Euro yapıyor. Bunun yanısıra, kitlesel işsizliğe karşı mücade-lenin temel yöntemi olarak 6 saatlik iş gününün hayat geçirilmesi. Buenos Aires'in demiryolu işçilerinin verdikleri mücadeleyle 6 saatlik iş gününü ilk kabul ettirenler olması hayli dikkat çekici. Ayrıca bugün işçiler tarafından patron olmadan, bağımsız işletilen iş-gal edilmiş 250 işyerinden 2'sini de zi-yaret ettik. Bu durum, şu an ekonomik ilişkilerin kapitalizmin sınırları içinde olmasından kaynaklı köklü bir çözüm olmasa da, işçiler üretimin kapitalist olmadan da yürüdüğüne (hem de daha iyi) ilişkin deneyim kazanıyorlar.

Bolivya'da, buradaki büyük müca-delelerle ilgili bilgi aldık. Örneğin 2000 yılında **Cochamba**'da su için veya **La Paz**'da gaz için verilen mü-cadelelerle ilgili. Bolivya'daki istik-rarsız duruma ilişkin çok belirgin bir izlenim edindik. Bolivya, son başka-

rilla var, diğer yandan 30 bin paramili-ter ülkeyi terörize ediyor. Bunlar solu, sendikal hareketi, kadın hareketini te-rörize eden ve hiçbir katliamdan ka-çınmayan suçlulardan, faşizan, silahlı insanlardan oluşuyor. Bu kişiler, koka-in mafyasının ve ABD'li emperyalist-lerle yakın ilişkiler içinde ülkeyi de-netleyen büyük toprak sahiplerinin ta-limatlarıyla çalışıyorlar. Bu paramili-terler sadece 2000 yılından itibaren 250 katliam gerçekleştirdiler. Ancak tüm bunlara rağmen ekim ayında, hü-kümetin Kolombiya'yı ABD'nin ser-best bölgesi yapma eğilimine karşı bir genel grev gerçekleştirildi.

ABD emperyalizminin, Güney Amerika'da bir serbest bölge oluştura-rak, yayılmacı politikalarını Latin Amerika'da hayata geçirebilmesi gü-nümüzde çok zor. Bush'un Güney Amerika'da bir serbest bölge oluşturma amacı, hiçbir hükümetin bu ama-cın peşine gitmemesi nedeniyle şimdi-lik boşa çıktı.

Ülke sınırlarını aşan bu devrimci dönüşüm göz ardı edilemez ve bu du-

nın yazın gerçekleşen kitle mücadele-lerinin sonucu olarak çekilmek zorun-da kalmasının ardından, yeni başkan-lık seçimlerinin arifesinde. Burada yıl-lardan beri hiçbir hükümet bir yıldan fazla bir süre dayanmıyor, ekonomik ve politik kitle mücadelelerinin baskı-sıyla geri çekilmek zorunda kalıyor. Egemenler diğer Latin Amerika ülke-lerinde olduğu gibi, burada da devrim-ci dönüşümün yelkenindeki rüzgarı et-kisizleştirmeye çalışıyorlar.

Bolivya'daki kitleler ulusal değer-lerin yabancı tekellere satılmasına iliş-kin epeyce net bir görüşe sahipler, ama aynı zamanda halkın çıkarlarına hizmet eden bir hükümete ilişkin de. Burada eksik olan şey, bu mücadelele-ri birleştirecek ve devrimci bir topl-umsal dönüşüme kanalize edecek net bir önderlik. Çünkü Latin Ameri-ka'nın eskiden en güçlü partisi olan parti, revizyonistleşmiştir ve bugün burjuva-gerici bir parti durumundadır.

Kolombiya'daki durum ise olduk-ça karmaşık. Bir yandan güçlü bir ge-

rum, **Latin Amerika**'nın emperyaliz-me karşı, sosyalizm için verilen müca-delede, yeniden dünyanın merkezi ol-duğunu da göstermekte.

Sonuç olarak: Kapitalizmin gide-rek artan yoğun krizinin sonucu olan toplumsal bir süreçten geçmekteyiz. Küçük burjuva düşünüş tarzı bu du-rum karşısında ürüp çekilirken, gele-cekten korkarak, **"zincirlerinden kopmuş kapitalizmi"** **"dizginle-me"**nin olanaklarını ararken veya kit-lelere güvenini yitirip, depresyona gi-rerken, devrimci cevap mevcut duru-mun içinde, kapitalist sistemden kur-tuluşun ve sosyalizmi inşa etmenin ol-gunlaşan koşullarını görmekte. Ancak küçük burjuva-reformist ve küçük burjuva parlamenterist düşünüş tarzı etkisini gözle görülür biçimde yitirdi. Tüm bunları özetlediğimizde, proleter sınıf bilincinin gelişmesinin, işçi mü-cadelesinin yükselmesinin ve parti in-şasının hızlanmasının koşullarının oluştuğunu söyleyebiliriz.

Çin'in giriş kapısı Hong Kong'da binlerce insan haykırdı:

“KONG YEE SAI MAU-DTÖ'YÜ ÇÖPE AT!”

10-18 Aralık tarihler arasında Hong Kong Wan Chien'de **Dünya Ticaret Örgütü**'nün (DTÖ) 6. Zirvesi gerçekleştirildi. Emperyalizmin saldırganlığına karşı dünyanın çeşitli yerlerinden gelerek **Hong Kong**'da toplanan halkların öfkesi de zirve boyunca dinmedi.

10-18 Aralık tarihler arasında Hong Kong Wan Chien'de **Dünya Ticaret Örgütü**'nün (DTÖ) 6. Zirvesi gerçekleştirildi. Emperyalizmin saldırganlığına karşı dünyanın çeşitli yerlerinden gelerek **Hong Kong**'da toplanan halkların öfkesi de zirve boyunca dinmedi. Yüz binlerce kişi “**KONG YEE SAI MAU**” (DTÖ'yü **Çöpe At**) sloganıyla Zirve'yi lanetledi. Uzun süredir hazırlanan bir çalışmanın ürünü olan Zirve boyunca atılan sloganlar emperyalizme olan öfkeyi yansıtıyordu.

Hong Kong'un nüfusu yaklaşık 7 milyon. İlk kez 1900'lü yıllarda İngiltere bu kenti işgal ederek sömürge haline getirmiştir. İşgal edilen yerlerin başında **Kowloo** bölgesi gelmektedir. Çünkü o dönemde Kowloo, bir liman şehridir ve **Çin** ve **Japonya** sömürge olmadan önce oradan ticaret yapmaktadır.

1997 yılında Hong Kong resmi olarak Çin'e geri verildi. Fakat resmi hükümet 6 yıl sonra **1 Temmuz 2003** tarihinde kuruldu. Bu nedenle **1 Temmuz** Hong Kong'un resmi milli bayramıdır. **Emperyalistlerin zirve için bu şehri seçmiş olması da tesadüf değildir.** ABD-AB emperyalistleri ve özellikle Çin emperyalizmi ve Japon emperyalizminin bu toplantıda Asya-Pasifik bölgesi üzerine kararlar alacağı açıktır. Emperyalistler bu bölgede hem askeri açıdan hem de ekonomik açıdan kendileri için üsler açmayı planlıyorlar ve bunun için Asya Bölgesi'ne özel önem veriyorlar. Bu ilgi sonrası bölgedeki halk hareketlerine yönelik saldırıların arttığı tespitini yapmak da yanlış olmaz. Cancun (Meksika) 2003 Zirvesi ile bu saldırılar bir hayli keskinleşerek devam etmiştir.

Ve Hong Kong'daki zirve...

Havalimanı'ndaki karşılamaların ardından **Norman Bethune Kadın Göçmen ve Mülteci Evi** adını verdikleri **ASA (Asya Öğrenci Birliği)** bü-

Yüzlerce Koreli **Hong Kong**'a geldi ve tüm hafta boyunca çeşitli etkinliklerde kendi yakıcı gündemlerini dile getirdiler. Köylülerin büyük çoğunluğu yaşlıydı ama yüzlerindeki coşku ve yüreklerindeki heyecanı sokakta görülyordu.

Genel mitingin ardından çatışmalar başladı. Protestocuların bazılarını ablukayı zorladılar ve akşam saatlerinde ablukayı aştılar. Onların kullandığı güç getirdikleri öfkeydi. Ardından geç saatlerde polis onların barikatını kuşattı ve 900 kişi gözaltına aldı.

rosuna gidildi. Akşam yemek sırasında gelenlerle sohbetler edildi. Ardından **Hong Kong Üniversitesi**'ne geçildi. Bu üniversite, kentin batı tarafından bulunuyor ve 1920 yılında kurulmuş. Hemen girişte Öğrenci Konseyi'nin bürosu var. Üniversitede Öğrenci Konseyi aynı zamanda Hong Kong Öğrenci Federasyonu'nun üyesi durumunda.

13 Aralık'ta sabahın erken saatlerinde kentin merkezinde Causeway'de bulunan **Victoria Park**'nda bir araya gelindi. **Endonezya, Nepal, Hindistan, Japonya, Güney Kore, Avustralya, ABD, Burma, Kamboçya, Bangladeş, Malezya, Sri Lanka, Filipinler** ve birçok Asya Pasifik ülkesinden gelenler burada buluştu. **Buradaki tüm etkinliklerde ILPS önemli ve aktif bir bileşendi.**

Açılış ilk günkü yürüyüş ile başla-

dı. Açılış yapan Filipinler'den bir temsilcisi oldu ve temsilci “*dünyanın birçok yerinden DTÖ'yü protesto eden insanlar olarak burada kendi sesimizi duyuracağız*” dedi. Buradan zirvenin olduğu yere kadar yüründü. Zirvenin olduğu yere gelindiğinde 60 Koreli kendilerini suya attılar ve ardından 2003 yılında **Cancun Meksika**'da kendini yakan Koreli sendikacı ve yurtsever **Lee Kyeang-Hae** için hazırlanan çiçeklerle süslenmiş tabutu yakarken polis kitleye müdahale etti. Saldırı sırasında yoğun olarak biber gazı kullandı. Yürüyüş boyunca “**DTÖ'yü Çöpe at!**”, “**1 Numaralı Terörist- ABD emperyalizmi**”, “**Yaşasın enternasyonal dayanışma**” gibi sloganlar atıldı. Akşam da çeşitli dillerde türküler söylendi ve aynı zamanda “**Junk Junk Junk WTO**” sloganı birçok dilde atıldı.

Aynı saatlerde zirvenin olduğu yerde binanın içinde Filipinler'den gelen **Bayan Muna Partisi** temsilcileri ve onların partist temsilcisi ve Genel Başkanı **Satur C. Ocampo** çeşitli dövizler açtı. Yaklaşık 15 dakika sonra polis onları “**kibarca**” dışarıya yönlendirdi. Mitingden sonra parka geri gidildi ve birinci gün alkış ve sloganlarla bitirildi.

İkinci gün aynı parkta yapılan “**Savaş ve Ticaret**” adlı forum, **ILPS** tarafından organize edildi. İlk oturu-

mun katılımcıları Türkiye'den araştırmacı ve yazar **Haluk Gerger**, Filipinler'den **Antonio Tujan**, Asya Pasifik Araştırma Ağı'ndan **Jane Keysley**, Yeni Zelanda'dan sendikacı **Apo Leung** ve Hong Kong Halkın Birliği'nden bir temsilci oldu. Bu oturumda genel olarak DTÖ'nün mantığı ve anlayışı tartışıldı. Panelin sunuculuğunu Resist'ten **Teddy Casino** yaptı.

Panelin ikinci oturumunda bazı ülkelerin raporları aktarıldı. Brezilya'dan **Guzman Berron** ve **Sison**'un sesli sunuşu dinletildi. **BAYAN** Başkanı **Dr. Carol Araullo** ve Filipin Ulusal Demokratik Cephe adına **Luis Jaladoni** konuştu. Ardından ülke raporu sunuldu. Endonezya, Japonya, Hindistan ve Türkiye de bu bölümde konuştu.

Panel sloganlarla ve onunla beraber günün etkinlikleri de bitirildi.

15 Aralık 2005-

Hong Kong Üniversitesi

Hong Kong Üniversitesi'nde “**Enternasyonal Öğrenciler ve Gençler Dünya Ticaret Örgütü'ne Karşı**” şiarı altında enternasyonal gençlik emperyalist politikaların eğitime, işe ve kültüre yönelik saldırılarını tartıştı. Dünyanın değişik ülkelerinden gelen gençler DTÖ ve onların emperyalist yıkım politikalarına karşı güçlerini birleştirerek karşı koydu. Bunun en iyi örneği üç gün süren **Gençlik Konferansı**'ydi. Konferansın ilk günü katılımcı ve örgütleyicilerin eylemleri selamlamalarıyla başladı. İlk konuşmacıya söz hakkı verilmeden, katılımcı gençlik birliklerine söz hakkı verildi. Sırayla **ILPS-Gençlik** (International League of Peoples Struggle Youth), **Asya Öğrenciler Birliği** (Asian Student Association), **Asya Pasifik'ten -Dünya Hristiyan Öğrenciler Federasyonu** (World Student Christian Federation-AP), **Asya Pasifik'ten-Enternasyonal Katolik Öğrenciler Hareketi** (International Movement of Catholic Students-AP) konferansı selamladılar. Avustralya sendikal alandan gelen **Tedd Murphy** ilk konuşmacı oldu. İkinci konuşmacı olan Filipinler'den Bir Mayıs Sendikası'ndan **Lyoto Fedriquyela** katı-

Şemdinli halkının yakaladığı DEVLETİN KENDİSİDİR!

Ölüm listesinde ismi yer alan ve "hesabı görülecek" olan Emin Sarı'nın ağabeyi Yüksekova Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı İrfan Sarı, soğukkanlılıkla hareket ederek olayın açığa çıkarılmasında önemli bir rolü olan Umut Kitapevinin sahibi Seferi Yılmaz ve Şemdinli Belediye Başkanı Hürşit Tekin ile görüşerek yaşananları anlatmalarını istedik.

Şemdinli halkı kendi açısından görev ve sorumluluğunu yerine getirmiştir. Önemli olan devrimci mücadelenin içerisinde yer alan kesimlerin, örgütlerin görevidir.

**Kitapevi bombalanan
Seferi Yılmaz**

9 Kasım'da Hakkâri'nin Şemdinli ilçesinde Umut Kitapevi'nin bombalanmasının ardından bombalamayı gerçekleştiren JİTEM elemanlarının arabalarından ve çantalarından çıkanlar veya bizzat olayın kendisi, yıllardır çoğu kimsenin kabul etmediği bazı gerçekleri ortaya serdi. Varlığını kabul etmediği JİTEM'in devletin gayri resmi bir örgütlenmesi olarak resmi belgelerle açığa çıkması ve yine araçta yer alan belgelerde, krokilerde ve ölüm listelerinde yer alan adreslerin, isimlerin üzerinin karalanarak "hesabı görüldü" notlarının düşülmesi, uzun zamandır Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan patlamaların ve bombalı saldırıların failinin devlet olduğunu gösterdi.

Olayın akabinde yaşadığı şokun etkisi ve bölgede sabrı tükenen halkın tepkisinin büyümesiyle ordu, devreye katliam timlerini sokarak Şemdinli, Yüksekova ve Mersin'de 6 kişiyi katletti. Ölüm listesinde ismi yer alan ve hesabı görülecek olan Emin Sarı'nın ağabeyi Yüksekova Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı İrfan Sarı, soğukkanlılıkla hareket ederek olayın açığa çıkarılmasında önemli bir rolü olan Umut Kitapevi'nin sahibi Seferi Yılmaz ve Şemdinli Belediye Başkanı Hürşit Tekin ile görüşerek yaşananları anlatmalarını istedik.

- Olayların gelişim sürecini anlatır mısınız?

9 Kasım olayları Türkiye'nin ne ilk ne de son yaşadığı bir olaydır. Bu tür olayları, bu tür örgütlenmeleri değil Cumhuriyet'in kuruluşuyla birlikte Teşkilat-ı Mah-

susa'ya kadar götürmek mümkündür. Geçmiş süreçlerde de çok daha değişik katliamlar yaşandı. Devrimciler hapisanelerde diri diri yakıldı. Ölüm Oruçlarında katledildi, farklı işkencelerde maruz kaldı. Yine gerillaya karşı korkunç kimyasal silahlarla birlikte, operasyonlar yapıldı. Dersim'de görüldüğü gibi 17 devrimcinin katledilmesi gibi gelişmeler yaşandı.

Son 4 aylık süreçte özellikle Şemdinli'de çok kapsamlı patlamalar, bombalamalar yaşandı. Bunun sonucunda halkla karşı karşıya gelme gibi bir gerilim yaşandı. En son 5 Ağustos'ta 5 uzman çavuşun ölümüyle sonuçlanan bir bombalama yaşandı. İlçe Jandarma Komutanlığı'nın önüne bomba konulmuş. Ve bomba kuralanırken bu insanlar yaşamını yitirdi. Bunun ardından 1 Eylül gecesi Şemdinli'de dağıtılan bildiriler var. Sivil halkın açık hedef alındığı bildiriler bunlar. 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde kurduğumuz barış çadırının yanında çok güçlü bir bomba patlatıldı. Bunun sonucunda 15 insanımız yaralandı. Ve tabi yine bir yakalanmadı.

Daha sonra 9 Kasım'da kitapevimin bombalanması gerçekleşti. Bu sadece şahsımı hedef alma durumu değil. Çok planlanmış bir saldırı. Yoksa beni her an, her yerde yakalayıp infaz edebilirlerdi. Ama yapmadılar. Olasılık da olsa kurtulma şansımı hiç hesaba katmamışlar. "Nasıl da biz iki bomba atacağız, tam yemek saati, bunların zaten kurtulması mümkün değil. Geriye kalan ise senaryo" diye düşündüler.

- Neden Şemdinli seçildi?

Bölge jeo-politik anlamda çok stratejik bir yer. Irak, İran, Türkiye üçgeni ve devrimci mücadelenin sürekli yükseldiği bir alan. Sistemden kopuşun yaşandığı bir yer. Bundan dolayı bir taşla bir çok kuşu vurma girişimi var. Normal bir basın açıklamasında meşru savunma adı altında ateşle karşılık verme gibi imha amaçlı saldırılar düzenleniyor. Hakkari-Yüksekova-Şemdinli'de yine gerilla cenazelerine karşı yüksek bir duyarlılık var. 50-60 hatta yüz binlere varan bir kitle kendi renkleri, sloganlarıyla kendi değerlerine sahip çıkıyor.

- Saldırıların sonrasında yapılan resmi ziyaretler sonucu ne oldu, buradaki tavırları nasıldı, olayları nasıl değerlendirdiler?

İlk etapta hükümet çevrelerinden olumlu bir açıklama yapıldı. "Ucu nereye dayanırsa dayansın sonuna kadar gideceğiz" dediler. Başbakanın kendisi dile getirdi bunu. Olayın hemen akabinde Yaşar Büyükanıt'ın "Ben Ali Kaya'yı tanırım, iyi çocuktur. Biz Kuzey Irak'ta birlikte çalıştık. İyi Kürtçe biliyor" şeklinde bir açıklaması oldu. Zaten bu açıklama bir mesajdır. Yani bir genelkurmaydaki bir generalin sıradan bir başçavuşla ilişkileneceği zaten kabul edilmesi mümkün değil. Kendinden bir düşük rütbeliyle mutahap olacak insanlardır çünkü. Büyükanıt bu açıklamayı yapınca hükümet cephesinde de Başbakan ve İçişleri Bakanı'yla yaptığımız görüşmelerde olayın açık olduğunu belirtmemize rağmen bizi "gereken yapılacaktır, yargının sonucunu beklemek lazım" diyerek geçiştirildi. Zaten insanlar sloganlarını pankartlarda "Şemdinli'de doğru söyler, Ankara'da şaşar" diye yazmışlardı. Başbakan buradaydı ve demokratik bir tepkiye bile tahammül edemediği görüldü. Kendi korumaları bile halka saldırdı. Halk da bunun üzerine başbakana yuh çekti. Apar topar çarşı ziyaretini tamamladı zaten.

Burada alt kimlik üst kimlik sorununu dile getirdi. Türkiye'de hükümetin Genelkurmay'a ne kadar bağlı olduğunu biliyoruz. Geçmiş süreçte Diyarbakır'daki yaklaşımlarını ya da farklı yerlerdeki konuşmalarını iyi biliyoruz. Daha da geçmişte Demirel'in Şırnak'ta "Kürt halkını tanıyoruz" dedikten sonra Lice'de nasıl bir katliam gerçekleştirdiğini de iyi biliyoruz. Yani bu anlamda çok umutlu değiliz, hiçbir zaman da umutlu olmadık. Bunların olduğu her yerde de demokratik tepkilerimizi, istemlerimizi her şart altında dile getirmişizdir yanına, Baykal gibi mesela. Bu açıdan böyle bir beklenti yok. Beklentisi halkın inisiyatifinden, devrimcilerden yanadır. Halk kendi açısından görev ve sorumluluğunu yerine getirmiştir. Önemli olan devrimci mücadelenin içerisinde yer

alan kesimlerin, örgütlerin görevidir.

- Ölüm listesindeki insanların akıbeti ne olur bundan sonra?

Tabi ki her sistem kendine karşı muhalif olan güçlere karşı çok acımasızdır. Bu anlamda demokratik bir yaklaşım göstermesini düşünmüyoruz ama her şey meşru savunma içerisinde. Savaşta savaşın kuralları içerisinde mücadele etmesi gerekiyor. 12 Eylül'den daha önceki süreçlerde de devrimciler katledildiler. Hiçbir zaman sistemden hiçbir beklentimiz olmadı. Ben bir olaydan dolayı 15 yıl yattım, çıktım, bitti diye bir şey yok. Çünkü biliyoruz sistem kendisine karşı işlenmiş en ufak "suç"u kabul etmez hiçbir şekilde. En yakın fırsatta "ceza"sını verir. Bugün açığa çıktı ölüm listeleri, bana ait işyerlerinin ve evimin detaylı krokisi ve üzerine kırmızı çizgi çekilmiş. Tabi bunun işi bitti diye olayla ilgili tutanak bile tutulmuş. Bu belgeler içerisinde Yüksekova ve Şemdinli'de yaşayan insanlar köy köy fişlenmiş. Bu 12 Eylül'de de vardı. Evler kırmızı boya ile işaretleniyordu "katilleri" bulabilmesi için. Maraş olaylarında görüldü bu. Tabii ki isimleri çıkan insanlar deşifre oldu. Belki 4 ay belki 4 yıl bir şey olmaz fakat devletin bu insanları bu şekilde bırakmayacağı çok kesin. Ama önemli olan mesela halkın buna tepkili olması. Halkın buradan çıkardığı bir sonuç var. Kendini geliştiren örgütlenmeler yaratılabilir, bunu gördük.

- Her şey bu kadar açık ve net iken neden derin devlet olarak adlandırılıyor?

Bir resmi düşünce bir de resmi olmayan düşünce vardır. Hukuksal boyutun dışında devletin, sistemin ta kendisidir. Devlet bunu yapıyor. Biz kalkıp da "devlet içerisindeki bir örgütlenmedir" diyemeyiz. Denilemez aslında çünkü biliyoruz ki, devletin kendisidir.

İstemlerimiz de genel anlamıyla belli. Türkiye proletaryasının, devrimci örgütlerinin farklı ideolojik yaklaşımları, farklı anlayışları olabilir ama bu olaya evrensel bakmaları gerekiyor. Genel mücadele içinde bu olay bir halkadır ve devletin kısır olarak yakalandığı bir olaydır. Bunu her alanda çok iyi kullanmak ve örgütlemek kendi açısından da tetikleyici bir roldür.

Yüksekova Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı İrfan Sarı

- Saldırıları bugün daha açıktan gerçekleştiriliyor ve artış gösteriyor. Ateşkes sürecinde artmasının ne gibi bir anlamı var?

Özellikle ateşkes sürecinde bölgede ciddi anlamda bir rahatlama var. Bu havadan da ciddi anlamda rahatsız olan insanlar var. Bundan kim rahatsız olacak? Devlet orada bu rahatsızlığı dile getirdi. Belki bu kadar açık verme anlamında rahatsızlığı dile getirmekteki şey şuydu: ülke elden gidiyor, Kürdistan kuruluyor. Tam da AB sürecinin başladığı bir süreç. İnsanlar Avrupa'ya kilitlenmiş, dünyaya açılıyor. İnsanlar televizyonlarda konuşabiliyor. Basın onlara açılmış, bu anlamda ben bunları susturmasam ülkem elden gider kaygısı vardı. Bunların vatanperverlik duygularının ülkeyi korumak adına olduğunu düşünmüyorum. Sürekli kendilerini korumaya, kendi rantlarını korumaya yönelik bir düşüncede olduklarını düşünüyorum.

Bunlar JİTEM gibi kendi kurumlarına bile sahip çıkmadılar. Çıktılar aslında iyi çocuktur dediler ama çıkıp diyebilirlerdi "evet arkadaşlar bu insanları biz gönderdik ama bu kadar acemice yapmalarını da istemiyorduk." İyi çocuktur demek örtülü de olsa kabullenmektir aslında.

Bu ülkede yönetimler sadece Kürt halkına haksızlık yapmadı. Tüm halkları iteledi. Bu ülke resmen yarı açık hapishane gibi.

- Ordu ve hükümet tarafından yapılan açıklamalar nasıl karşılandı Hakkari'de?

Yıllardır bir hükümet vardı bir de asker. Onlar aralarında anlaşır ya da anlaşmazdı, bize yansması sürekli bomba halinde olurdu. Sürekli yeşil elbiseli adamlar, sürekli beyaz şapkalı olan trafik polisleri ya da daha koyu yeşil renkli elbise giyen polisler. Başka şekilde yansmazdı. Bugün de yansmazdı. Sürekli bizi dışlayan bir görünümde oldu. Bundan hiç çekinmediler. Ve halk da zaten bunu bu anlamda görüyor. Halk da çıkıp hakkını arayacak, soruşturacak. Zaten geleneksel bir yapı vardı. Haklar verilmez alınır. Hak almasını öğrendi bu halk, sesini de duyurdu. Aslında bu halk dün de vardı bugün de var. Başbakanın da ne dediğini çok iyi kavrayabilen, ama sözlerini önemsemeyen bir halk gerçeği var karşımızda. Başbakanın söyledikleri artık önemsemiyor, çünkü biliyor ne söyleyeceğini. Onların arasındaki o çatışkı aslında dışa böyle bir renk veriyor.

Tuğgeneral Erdal Akpınar çağırıyor bizi "bir toplantı yapacağız" diye. Meslek odaları ve sivil toplum örgütleriyle. 4 tane meslek odası, siyasi parti, 2 özel sürücü kursu ve belediye başkanlarından ibaret bir heyeti çağırıyor. Toplantıya geçerken Akpınar asker edasıyla geldi. Bu olayın aslında ülkenin demokrasisini zedeler nitelikte olduğunu söyleyerek söze başladı. Ancak "bakıyorum sizin de bayağı diliniz uzamış. Siz devlete artık elinizi, dilinizi uzatıyorsunuz. 3 kişi ölmüş, 103 kişi de ölebilirdi, hatta Yüksekova ve Şemdinli'nin yarısı yok olabilirdi. Bizim çocuklarımız çalışıyor, bunlar istihbaratçı. Bunlar Şemdinli'de o binanın önünde duruyor. Zaten içerideki adı geçen terörist yakalanmış, 15 yıl cezaevinde kalmış bir teröristtir. Arkadaşını vurdu, bombayı patlattı dışarı çıktı. Ve arkadaşlarımızı göstererek dedi ki: bunlar bu olayı yapanlar, bizim çocuklar zaten istihbarat yapıyor. Arabadan çıkan si-

lahlar kendilerini savunmak için yanlarında olan silahlar. Ve istihbarat belgeleri her istihbaratçının yaptığı şeydir, kendi bilgileridir. Hatta bunların işi bu" dedi. Bunun altında ciddi anlamda tehditler savuruyor. "Siz burada bir daha kepenk kapatırsanız şunu yaparız bunu yaparız" diye sürekli konuşular.

- Cenazeleri alırken yaşanan olaylardan da bahsedebilir misiniz?

Biz cenazelerimizi götürüreceğiz. Akşam vali bizi çağırıyor yine aynı kurumlara. "Cenazelerinizi götürdüğünüz zaman kendi kolluklarınızı takım, halkı sağduyulu halde götürün ve o şekilde cenazelerinizi defin edin. Gelin evlerinize dağılın, biz de kışladan çıkmayacağız, kendimizi muhafaza edeceğiz" dedi. Biz de orada pazarlık yaptık. Diyoruz ki "hiçbir tane polisi özellikle askeri görmek istemiyoruz. Siz bize bu sözü verirseniz biz de size sözü vereceğiz." Açık söylemek gerekirse ben o kadar insanın toplanacağına kanaat getirmiyordum. Yani artık saflar belirlenmiş, teröristler belli. Terörist bir örgüt var deniliyor. Devletin kendisidir bunu yapan. Adını koyarsınız. JİTEM, kontrgerilla diye ama devletin kendisi var zaten onun biçimlerini isimlendirmenin bir mantığı yok ki. Sokağın ortasına çıkıyorsun panzerle, tankla, topla vuruyorsun. Ancak bu halk onları oraya nasıl getirdiyse indirmesini de bilecektir.

Mesela benim kardeşim kendi ismini listede görmüş. Hepimizin ismi listede olacak. Burada ülkeyi sevmenin suçunu anlamadım.

Şunu da belirtmek isterim. Bu ülke-

de yönetimler sadece Kürt halkına haksızlık yapmadı. Tüm halkları iteledi. Bu ülke resmen yarı açık hapishane gibi. Herkesin üzerinde tahribat yaratmıştır. Hükümetin, mevcut iktidarların, egemenlerin daha doğrusu kendi halkının üzerinde de terörizm estirdiği açık ve nettir. Zonguldak'taki işçi her gün göçük altında kalabiliyor.

Burada halk kendisinin canını yakmaları yakaladı ve devlete teslim etti. Yüksekova'da bir tane uzman çavuş yakalanıyor ve olaylar yine çığırından çıkmış, her tarafa kurşunlar sıkılıyor, insanlar ölmüş, yaralı sayıları artmış ve 5-6 ölü deniliyor. Bu hengamede, duyguların en yoğun olduğu anda bile tutup o adama kışlana geri dön diyebiliyorlar. Bundan başka bir neden aramamak lazım.

Terörist bir örgüt var deniliyor. Devletin kendisidir bunu yapan. Adını koyarsınız. JİTEM, kontrgerilla diye ama devletin kendisi var zaten onun biçimlerini isimlendirmenin bir mantığı yok ki. Sokağın ortasına çıkıyorsun panzerle, tankla, topla vuruyorsun. Ancak bu halk onları oraya nasıl getirdiyse indirmesini de bilecektir.

Şemdinli Belediye Başkanı Hurşit Tekin

Bizim Şemdinli halkı bu olayın peşini bırakmaz zaten. En başta onlar takip edecekler.

- Bölgeye yapılan ziyaretlerin halk üzerinde nasıl bir etkisi oldu, neler yapıldı?

Devlet yetkililerinin buraya gelmesinden daha önce 5-6 aydır burada arka arkaya zaten bombalar patladı. Sayın Başbakan diğer siyasi partiler ve kurumlar, barolar, aydınlar, insan hakları temsilcileri herkes geldi buraya. Kim gelirse söz verdi, "olayın arkasında sonuna kadar duracağız, olayın takipçisi olacağız" diye. Bazılarına güvenimiz var. Tabi bu olay yargıya yansıdı. Eğer yargı da bunun üstünde durur takipçisi olursa, bu olay nereden kaynaklandı, kimler yaptı bunları meydana çıkarırsa halkımız daha rahat nefes alacak. İnsanlar bu

bombalar niye patlıyor diye soruyor. İçlerinde bir korku var.

Sayın Başbakan geldi burada çok güzel konuştu. "Ben bu olayın takipçisi olacağım, arkasında duracağım sonuna kadar" dedi. Sonra "Şemdinli halkının tanıklık etmesini kabul etmiyoruz" dedi. Bu konuşma buradaki halkın tepkisini büyüttü. Eğer Şemdinli halkı tanık olmazsa kim gelir bize tanıklık eder? İstanbul'dan, Ankara'dan gelip de kim tanıklık edecek. Şemdinli halkı zaten bu olayı yaşamış, gözüyle görmüş, eğer Şemdinli halkı olmazsa kim tanıklık edecek diye tepki gösterdi halk. Bir de Deniz Baykal geldi pek bir açıklaması olmadı. Sadece "birlik, beraberlik, kar-

deşlik" dediler. "Bundan sonra böyle olaylar yaşamayacağız" gibi laflar konuşular. Ama tabii aydınlar bu olayın üstünde durdular. Olay yerinde incelemeler yaptılar. İnsanlarla halk toplantısı yaptılar. Muhtarlarla, sivil toplum örgütleriyle, esnafla. İnsanlar da bizim gözümüz beklentimiz sizde dedi.

- Yerelde bu saldırıların tam anlamıyla açığa çıkartmak için oluşturulan bir heyet var mı?

Tabii ki Van'dan, Diyarbakır'dan, Şemdinli'den avukatlarımız var. Bunlar kurumlarla birlikte çalışıyorlar, bunlar takipçisi olacaklar. Bizim Şemdinli halkı bu olayın peşini bırakmaz zaten. En başta onlar takip edecekler.

Devrimci pratik için teorik çalışmada yoğunlaşalım!

Yayınlarımızda sıkça ideolojik kavrayışta ve teorik alanda yetkinleşme sorunlarına vurgu yapmamıza rağmen, bu konularda hala istenilen düzeyde bir gelişme sağladığımız söylenemez. Ama sınıf mücadelesi içinde gerilikleri aşmak, eksiklikleri giderip yetkinleşmek pekâlâ mümkündür. Bunun için öncelikli olarak yapılması gereken, devrimci teori ile devrimci hareketin diyalektik bağını doğru tarzda kurmaktır. Çünkü Lenin yoldaşın da dediği gibi; **“Devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz.”**

Demek ki, devrimci hareketin yolu, sorunları çözme ve aydınlatma gücüne sahip yol gösterici bir teorinin güzergâhından geçer. **Dolayısıyla bu ışığın gerekliliğini yeteri kadar bilince çıkarmamak ya da küçümsemek, kendimizi sınıf mücadelesinin sorunlarını çözmede en büyük aydınlatma gücüne sahip olan fenerden yoksun bırakmakla eş anlamlıdır.**

Sınıf mücadelesi için teorinin önemi ve yine bu önemli ve temel sorunda var olan yanlış kavrayış ve anlayışlara yeniden dikkat çekmek için bu yazımızda esas olarak bu sorun üzerinde durmaya çalışacağız.

Teori, sınıf mücadelesinin genel deneyimidir. **Teori, bilgidir.** Ve yine en doğru, gerçek bilginin de üretim faaliyeti içinde elde edildiği bilimsel verilerle, tarihi tecrübelerle kanıtlanmıştır. İnsan ile doğa arasındaki ilişkiler, insanların kendi aralarındaki ilişkiler, birbirini anlama, tanıma vb. tüm süreçler üretim faaliyeti içinde olmuştur. Ve bu üretim faaliyeti içinde insan bilgisi adım adım gelişmiştir. Üretim faaliyeti içinde elde edilen bilgi, geliştikçe ve toplumsal bir varlık olan insanın, yaşamın her alanına müdahalesi arttıkça, kendisini ve doğa olaylarını keşfetme bilgisi de artmaya başlamış, yani toplumsal gelişmenin motoru olan sınıf mücadelesi ve bilimsel deneylerle devrimci teoriye ulaşılmıştır.

Teorik kargaşanın olduğu ve teorinin öneminin küçümsendiği böylesi bir süreçte, ilkeli bir tutum sergilemek, teorik sorunlardan ödün vermemek için Marksist kuramcıların teorik alanda yürüttükleri mücadele deneyimlerinden öğrenmek bir zorunluluktur. Bu bakış açısına uygun olarak; İlk olarak **Lenin** yoldaşla başlamak istiyoruz:

“Devrimci teori olmadan, devrimci hareket olmaz. Moda halinde oportünizm övgüsünün, pratik eylemin en dar biçimlerine delicesine bir kapımayla el ele gittiği bir zamanda, bu düşünce üzerinde pek güçlü olarak direnilemez. Ancak Rus Sosyal Demokratları için teorinin önemi, çoğu kez unutulmuş şu üç durumdan ötürü önem kazanmaktadır; birincisi, partimizin sadece oluşum sürecinde olması, özelliklerinin daha yeni belirlenmeye başlaması ve hareketi doğru yoldan saptırma tehdidinde

bulunan devrimci düşüncenin öteki eğilimleriyle henüz hesaplaşmadan uzak oluşuyla. Tersine tam da şu yakın geçmiş, (Akselrod’un uzun zaman önce ekonomistleri uyardığı bir durum olan) sosyal-demokrat olmayan devrimci eğilimlerin yeniden canlanması ile damgalanmıştır. Bu koşullar altında, ilk bakışta “önemsiz” gibi görünen bir yanlış en kötü sonuçlara yol açabilir ve ancak burnunun ötesini gö-

nin kılavuzluk ettiği bir parti ile yerine getirilebileceğini belirtmek istiyoruz.” (Lenin, Ne Yapmalı)

“Hareketi doğru çizgiden saptırmak”, işte bugün farklı düzeylerde de olsa benzeri şeyler yaşanıyor. Yani, Marksist-Leninist-Maoist teoriye karşı pervasızca bir saldırı var. Dün olduğu gibi bugün de bu saldırının merkezinde “sol” ve “sosyalist” maskeli tüm çizgi dışı akımlar vardır. Tüm

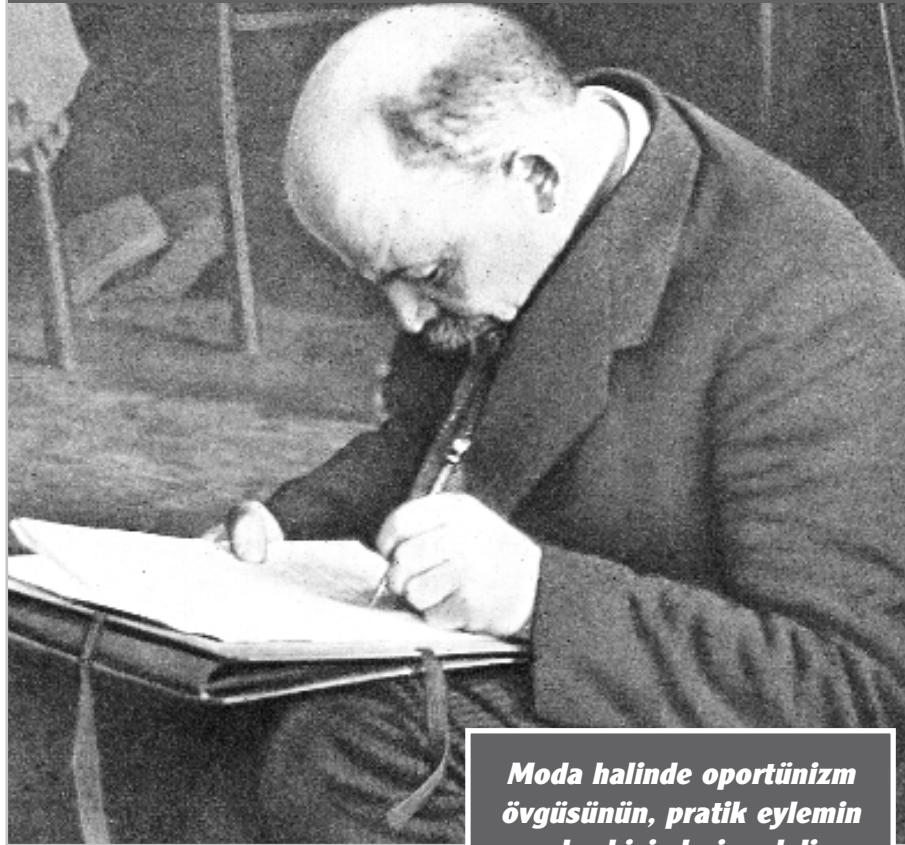
deneylerden doğru tarzda yararlanılamaz. **Yani, deneyimlerden yaratıcı bir tarzda yararlanma yerine dogmatik bir tarzda yararlanma yolu tercih edilir.** Somut koşullar göz ardı edilerek şabloncu bir pratik hatta düşülür. Çünkü, yaratıcılık bir bilgi birikimini ve bu bilgi birikimi ışığında sorunlara hakim olmayı gerektirir. Bu birikimden yoksun olanlar, somut sorunları yeteri kadar anlama, onları doğru yöntemlerle çözme gücüne sahip olamazlar. Tam da Lenin yoldaşın ifade ettiği gibi, tecrübelerden yararlanmayı başarı için bir zorunluluk haline getirmek nasıl bir gereklilikse, onları olduğu gibi “kopya” etmekten uzak durmak da o kadar zorunluluktur. Kopyacılık sorgulamayı, yaratıcılığı öldürür. Teorik gerilik kopyacılığı kaçınılmaz hale getirir. Kopyacılığa, dogmatizme karşı, teorik donanım ve bu donanımın ışığında yaratıcı devrimci bir pratik sınıf savaşımının zaferi için izlenmesi gereken tek yoldur. **Karanlıklara ışık taşımak, en karmaşık sorunları çözümler hale getirmek için bu yolda yürümek zorunludur.** Eğer bugün birçok alanda en basit sorunları çözmede sıkıntılar yaşanıyor, zorluklar karşısında umutsuzluk ve karamsarlık baş gösteriyorsa bunun esas nedenini ideolojik ve teorik yetmezliklerimizde aramalıyız. Doğru ve bilimsel olan yaklaşım da budur.

Çünkü; politik bilinç düzeyi, Marksizm-Leninizm-Maoizm’i kavramadaki gelişim düzeyi ne kadar yüksek olursa, çalışmaların daha verimli olması, ortaya çıkan sorunların daha doğru yöntemlerle çözümlenmesi o kadar kolaylaşır. Tam tersi durumda ise her şey daha da zorlaşır ve çözümsüzlük beraberinde umutsuzluğu ve karamsarlığı getirir.

Oysa sınıf mücadelesinde koşullar ne kadar kötü olursa olsun, ideolojik netlik ve teorik yetkinlik, umutsuzluğun değil, umudun en büyük silahı olarak var olurluğunu korur. Bu gerçek, tarihi tecrübelerle ispatlanmıştır.

Bilimsel sosyalizmin kuramcılarının teoriye ilişkin değerlendirmelerini aktarmaya devam edelim: “Teori; bütün ülkelerin işçi hareketinin genel biçimi ile ele alınmış deneyimdir. Elbetteki teori, devrimci pratikle birleştirilmedikçe anlamsız olur; tıpkı devrimci teori ile yolu aydınlatılmadıkça, pratiğin karanlıkta el yordamıyla yürütmesi gibi. Ama teori, devrimci pratikle kopmaz bir bağla birleştiğinde, işçi hareketinin muazzam bir gücü haline gelebilir; çünkü, harekete güveni, yönünü tayin etme yeteneğini ve çevresinde olup biten olayların iç bağlantısını anlamayı teori ve yalnızca teori verebilir; çünkü pratiğe, yalnızca sınıfların bugün nasıl ve hangi yönde hareket edebileceklerini de anlamasında teori ve yalnızca teori yardım edebilir.” (Lenin’in Sorunları)

“Devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz”

Moda halinde oportünizm övgüsünün, pratik eylemin en dar biçimlerine delicesine bir kapımayla el ele gittiği bir zamanda, bu düşünce üzerinde pek güçlü olarak direnilemez.

remeyenler, hizip tartışmalarını ve görüş ayrılıkları arasındaki en keskin farklılıkları zamansız ya da gereksiz sayabilir. Rus sosyal-demokrasinin yazgısı gelecek birçok yıllar boyunca şu ya da bu “ayrılığın” güçlenmesine bağlıdır.

İkincisi, sosyal-demokrat hareket, özünde, uluslararası bir harekettir. Bu sadece ulusal şovenizmle savaşmak zorunda olduğumuz demek değil, genç bir ülkede yeni bir hareketin ancak öteki ülkelerin deneyimlerinden yararlanacak olursa başarılı olabileceği demektir de. Bu deneyimlerden yararlanmak için bunları salt tanımak ya da yalnızca en son kararlarını kopya etmek yetmez. Gerekli olan, bu deneyimleri eleştireci bir tutumla ele almak ve bunları bağımsız olarak sınamadan geçirmektir. Modern işçi sınıfı hareketinin ne büyük ölçüde geliştiğini ve dallandığını kavrayan bir kimse, bu görevi yerine getirmek için nasıl bir teorik kuvvetler yedeğine ve siyasal (aynı zamanda da devrimci) deneyime gerek olduğunu anlayacaktır.

Üçüncüsü,..... şu noktada, yalnızca, öncü savaşçı rolünün ancak en ileri teori-

bu akımlar, burjuvazinin devrimci ve komünist saflardaki ideolojik uzantıdır. Dış düşmanlara ve onların ideolojik uzantılarına karşı ideolojik ve teorik cepheye doğru ve güçlü bir teorik donanım olmazsa olmazdır. Bu hesaplaşma yaşanmadan ne netleşme sağlanır, ne de doğru ile yanlış arasındaki fark belirginleşir. Ve yine Marksist-Leninist-Maoist çizgiyi geniş yığınlar arasında benimseyen tek alternatif bir çizgi haline getirmek için de karşı çizginin mahkum edilip teşhir edilmesi gerekir.

İşçi sınıfının uluslararası mücadele deneyimlerini kavramada yetersiz, bilgi birikimi zayıf olan kadro ve militanların ideolojik-teorik cepheye yürütülen saldırıları göğüslemesi zorlaşır. Demek ki, tüm bu saldırılara karşı inceleme-araştırmada yoğunlaşmak, Marksist-Leninist-Maoist teoriyi kavramada derinleşmek bir zorunluluktur.

Bu sağlanmadan uluslararası devrimci

Evet, devrimci teori, pratikle birleştirilmedikçe hiçbir anlam ifade etmez. Devrimci teori ancak devrimci bir pratikle anlam kazanır. Teoriye derinlik kazandıracak olan da bu pratiğin kendisidir. Ve bütünsellikli bir devrimci teorinin de pratikle, hayatla bağı olmak zorundadır. Pratikte, hayattan kopuk bir teori, gelişmeye değil, çürümeye, yaratıcılığa değil, dogmatizme yol açar. Yine kitlelerin devrimci mücadelesinde, canlı pratiğinde sınanmamış bir teorinin doğruluğu ve yanlışlığı, sorunları çözüme gücü her zaman tartışmaya muhtaçtır.

Daha da somutlarsak; kitap okumayan, yani araştırma ve incelemeye sırtını dönen, dolayısıyla teorik birikimi zayıf olan bir militanın soruları çözüme gücü de zayıf olur. Pratik çabaları ona belli bir tecrübe kazandırsa da, onun bu çabalarına ışık tutacak, yol gösterip derinlik kazandıracak olan teorinin yetersizliği kaçınılmaz olarak onu başarısızlığa-çözumsuzlüğe götürür. Ters durum

da, yani pratikle, hayatla bağı olmayan ya da zayıf olan bir incelemenin-araştırmanın sonuçları da sınıf savaşımına gereken katkıyı sunmaz. Çünkü, inceleme ve araştırma, sahip olunan bilgi birikimi, pratiğin sorunlarını çözmeye, ona ışık tutmaya hizmet etmiyor. Dogmatizm de tam da burada başlar. Dogmatikler pratikten öğrenmeyi, pratikte karşılaştıkları sorunları bilimsel bir yöntemle çözmek için araştırma ve incelemeyi reddederler.

Teoriyle pratiğin diyalektik ilişkisine dair Dimitrov yoldaşın değerlendirmeleriyle tarihi tecrübeleri aktarmaya, onlardan öğrenmeye devam edelim: “Yoldaşlar! Biz komünistler eylem adamıyız. Bizim görevimiz, sermayenin saldırısına, faşizme ve emperyalist savaş tehlikesine karşı pratik mücadele, kapitalizmin yıkılması için mücadele görevidir. İşte bu, mücadelenin pratik görevi, komünist kadroların mutlaka devrimci teoriyle silahlanmalarını gerektirir. Çünkü devrimci eylemin büyük ustası **Stalin**’in bize öğ-

rettiği gibi teori, pratik çalışma içerisinde alanlara yön verme kabiliyeti, görüş açıklığı, çalışmada güven, davamızın zaferine inanç kazandırır.

Fakat gerçek devrimci teori, bütün içi boş teorileştirmelerin, bütün verimsiz soyut tanımlama oyunlarının uzlaşmaz düşmanıdır. **Lenin** tekrar tekrar ‘Bizim teorimiz dogma değil, eylem kılavuzudur’ demişti. Bizim kadrolarımızın da işte böyle bir teoriye günlük eklemek kadar, hava kadar, su kadar ihtiyaçları vardır.” (**Faşizme Karşı Birleşik Cephe**)

Hiçbir yoruma meydan bırakmayacak kadar her şey açık ve berrak bir şekilde ortaya konulmuştur. Özellikle pratik çalışmalara yön vermek için, teorik donanım kilit bir sorundur. Bu görüşü açıklığına, plan ve projeye sahip olmayan bir militanın çalışmalarında verimli olması, kendisini sürekli motive eden bir moral ve coşkuyu yakalaması zordur. Elbetteki pratiğin, altını çizdiğimiz noktalar üzerindeki etkisi küçümsenemez. Diğer bir an-

latımla “öğrenmek ve mücadele etmek, mücadele etmek ve öğrenmek” sınıf mücadelesinde temel felsefemiz olmalıdır. Yine soyut, akademik tartışmalardan uzak durmalıyız, çünkü bu yönlü tartışmalar sınıf mücadelesinin ilerletilmesine hizmet etmez. Teorik eğitim, teorik çalışma kitle mücadelesi ve devrimci çalışmalarda karşılaşılan sorunları çözüme perspektifi ile ele alındığında olması gereken değeri hak eder.

Yazımızı başkan Mao ile noktalayalım: “Marksizm’in evrensel gerçeğini Çin Devrimi’nin somut pratiği ile birleştirmeliyiz, yoksa olduğumuz yerde sayarız. Diğer bir deyişle teori ile pratik birleştirilmelidir. Teori ile pratiğin birleştirilmesi Marksizm’in temel ilkelerinden birisidir. Diyalektik Materyalizme göre, düşünce gerçeği yansıtmalıdır. Ve ancak nesnel pratik tarafından sınanıp doğrulandıktan sonra gerçek olarak kabul edilebilir; yoksa gerçek olarak kabul edilemez.” (**Seçme Eserler V**)

PUSULA

DÜŞÜNCEDE DEĞİŞİME AÇIK, UYGULAMADA YARATICI OLMALIYIZ

Soruna **Marks** ve **Engels**’ten devraldığı zengin tarihi tecrübelerle materyalist diyalektik felsefesinin büyük öğretmenlerinden **Lenin** yoldaşla başlamak istiyoruz; “*Biz Marks’ın teorisini bitirilmiş ve dokunulmaz bir şey olarak asla görmüyoruz; Tersine bizim inancımıza göre bu teori yalnızca, sosyalistlerin yaşamın gerisinde kalmak istemiyorlarsa, her yönde daha da geliştirmek zorunda oldukları bilimin temelini atmıştır. Bizim kamuzca Marks’ın teorisini bağımsız olarak daha çok geliştirmek, özellikle Rus sosyalistleri için zorunludur. Çünkü bu teori yalnız ayrı ayrı İngiltere’de, Fransa’da olduğundan başka türlü Almanya’da, Rusya’da olduğundan başka türlü uygulanan genel ilkeleri vardır.*” (İşçi Sınıfı Partisi Üzerine, M.E.L.)

Lenin yoldaşın da ifade ettiği gibi Marksist teori her yönüyle geliştirilip sonuçlandırılmamıştır. Bu bilimsel olarak mümkün değildir. Ve Marksizm’in yaşayan canlı ruhuna da aykırıdır. **Süren sınıf savaşımıyla birlikte bu teorinin geliştirilmesi de kaçınılmazdır.** Rus sosyalistleri için bu teoriyi geliştirmek, somuta uygulamak ne kadar zorunluysa, diğer ülkeler de benzeri zorunluluklar taşımaktadır. Söz konusu tarihi kesitte **Lenin** yoldaşın dikkat çektiği ülkelerin ekonomik, siyasal olarak içinde buldukları somut durum, somut çözümlemeleri dayatıyordu. İşte **Lenin** yoldaşın işaret ettiği de gücünü nesnel olgulardan alan bu somut durumdur. Bu yeni durum kaçınılmaz olarak beraberinde yeni sorunları da gündeme getirmişti. Yeni sorunlar, yeni sorular yeni çözüm yöntemleri ve yeni yanıtlar demektir. Elbette ki, yeni çözümler ve yeni yanıtlar bilimsel sosyalizmin temel il-

kelerine dayanacaklar ve dayanmak zorundadırlar.

Kızıl Bayrak Yazı Kurulu bu konuya dair şu gerçeklerin altını çiziyordu; “Hepimiz biliyoruz ki, **Lenin**’in yaşadığı dönem **Marks** ve **Engels**’in yaşadıkları dönemden çok farklıydı. **Lenin**, **Marksizm**’i geniş ölçüde geliştirerek onu yeni bir aşamaya **Leninizm** aşamasına ulaştırdı. **Lenin** yeni şartlar ve zamanın yeni özelliklerine uygun olarak, **Marksist** teori hazinemize ve proletarya ihtilalinin stratejik ve taktikleri üzerindeki görüşlerimizi büyük ölçüde zenginleştiren birçok olağanüstü eser yazdı ve uluslararası işçi sınıfı hareketi için yeni bir politika ve yeni görevler geliştirdi.” (**Leninizm ve Modern Revizyonizm**)

Leninizm Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağının Marksizm’idir. Ve **Leninizm**’in bu tarihi süreçte **Marksizm** hazinesine yaptığı katkılar yani proletarya diktatörlüğünün somut bir olgu haline gelmesi, kapitalizmin serbest rekabetçi sürecinin tekelleşmeye yani emperyalizm sürecine evrilmesiyle birlikte karşı devrim cephesinde yaşanan değişimler ve bu değişimlerin sınıf mücadelesi için sunduğu olanaklar vb. tüm bu konularda **Lenin** yoldaşın somut durumu çözümleme ve buna uygun olarak devrimi kumanda etme ve proletarya diktatörlüğü altında içte ve dışta sınıf düşmanlarına karşı mücadele yürütme pratiğini görüyoruz.

Başkan Mao, başta proletarya diktatörlüğü altında sınıf savaşımının sürdürülmesi konusu olmak üzere bir dizi konuda **Marksizm**’i geliştirdi. Çin devriminin zaferini “**somut şartların somut tahlili**” bilimsel bakış açısıyla sağladı. Genel somuta uygulama, her türlü basmak-

lıpçı ve dogmatik bakış açısını yadsıma **Mao** yoldaşın en temel karakteristik özelliğidir. Doğru olan ve olması gereken de budur.

“*Marksizm-Leninizm’in evrensel gerçeği devrimin somut pratiğiyle birleştirilir birleştirilmez, Çin Devrimi’nin yüzünü büsbütün yeniledi*”, “*Marksist-Leninist teorinin Çin devriminin pratiğiyle sınımsız birleştirilmesi partimizin her zaman için izlediği ideolojik ilkedir.*” (**Mao**)

Bu demektir ki, bir Proletarya Partisi **Marksizm-Leninizm-Maoizm**’in temel ilkelerine dayanmalı ve **Marksist-Leninist-Maoist** tutum, görüşler ve metodlardan yararlanmalıdır. Ve bu bakış açısına uygun olarak toplumdaki sınıflar arası ilişkiler üzerinde derin araştırmalar yaparak kendi ülkesinin şimdiki durumunu ve tarihini, ayrıca kendi ülkesinin devriminin özelliklerini mutlaka tahlil etmeli ve kendi ülkesinin devriminin teorik ve pratik meselelerini kendi başına çözmelidir. Bir proletarya partisi uluslararası deneylerden öğrenmeli, yararlanmalı ama bunları kendi pratiğine mekanik bir tarzda uygulamamalı, taklitçilik yapmamalıdır. Tam aksine kendi ülkesinin tarihi deneylerinden kendi halk gerçekliğinden ve pratiğinden öğrenmelidir. Kendi gerçekliğinden öğrenme, kendi gerçekliğini çözümlenmede derinleşen bir parti sınıf savaşımı içinde sıçramalar yaratabilir. İdeolojik-politik anlamda derinleşip örgütsel ve yönetsel anlamda yetkinleşebilir.

Bugün Nepal’de, Filipinler’de, Hindistan’da ve diğer başka ülkelerde sıçrama yaratan Maoist hareketlerin hepsi sınıf savaşımının bu nesnel ve yönetsel yasaları üzerinde yükselerek bu sonucu elde etmişlerdir. Ve bundan sonraki başarı ve başarısızlıkların da bu ideolojik ilke ve bu ilkenin yön verdiği doğru çizgide ısrar edip etmemelerine bağlı olduğu açıktır.

Marksizm-Leninizm’in geliştirecek **Maoizm** evresine ulaşması, onun bilimsel ve canlı ruhuna uygun bir gelişmedir. Bu ge-

leşmeyi yadsımak, **Marksizm-Leninizm-Maoizm**’i dogmatik bir tarzda ele alıp kavramaktır. Değişimi ve gelişimi yadsımak herşeyi kalıplar veya akademik bir tarzda ele alarak somut durumu göz ardı etmek; mücadelenin, gelişimin ve sıçramanın önünü tıkamaktır. Oysa **Marksizm-Leninizm-Maoizm** değiştiren ve dönüştüren bir role sahiptir.

Sınıf savaşımının zaferi için, elimizde bulunan bu tarihsel işleve sahip silahı, mücadelenin her cephesinde doğru bir tarzda kullanmak zorundayız. Bu zorunluluk bize her türlü ezberci ve basmakalıpçı bakış açısını yadsımayı ve her olaya analizci bir bakış açısıyla yaklaşmayı emrediyor. İnceleme ve araştırmaya sırtını dönen, karşılaştığı her sorunda çözüm için soru sorma yeteneğine sahip olmayan hiçbir birey sistemli, doğru çözüm yöntemleri geliştiremez. Bu da sınıf savaşımının karmaşık olan sorunlarına hizmet etmez. Çözumsuzlük ve pratik başarısızlık; heyecan ve coşkuyu hisseden ve yaşayan militan duruşları zaafa uğratar. Oysa somut sorunlar üzerinde atılan nesnel gerçekliğe dayanan her pratik adım ya hemen karşılığını görür ya da gelişimin zeminini yaratır. Eğer tüm iradi çabalar ve ısrar ortaya somut bir kazanım çıkarmıyorsa bunun neden ve niçinlerini sorgulayıp, hemen gereken tedbirleri almak olmazsa olmazdır. Devrimci mücadelede statükoculukta-durağanlıkta ısrar çözümsüzlüğe davetiye çıkarır, yaratıcılığı öldürür ve sonuçta durağanlığın ve statükoculuğun yaratıcılarını da yok eder. Çünkü gelişmelere ayak uydurmayan, gereken öngörüyle ortaya koyarak mücadelede taktik hamleler geliştirmeyen, ideolojik siyasal anlamda derinlik sağlayamayan bir hareket öncülük rolünü oynayamaz. Bunun böyle olduğu tarihi tecrübelerle ispatlıdır. **Tarihten, tarihimizden öğrenmeliyiz.** İnceleme-araştırmayı, devrimci yaratıcılığı ve atılganlığı öldüren her türlü pratik tutumdan uzak durmalıyız. Sınıf bilinçli proletaryanın üreten, yaratan, değiştiren militanları olmalıyız.

Yoldaş Sunil ölümsüzlüğe uğurlandı!

Barikat kuran öğrencilerle polis arasında yaşanan çatışmada birçok kişi yaralandı.

Prachanda ayrıca "ateşkesin bu bir aydan sonra bir daha uzatılıp uzatılmayacağına" ilişkin bir soruya da şu şekilde yanıt veriyor: "Parti açıklamamızda, eğer feodal unsur askeri terörünü sürdürürse ateşkes devam etmemizin mümkün olmadığını açıklığa kavuşturmuştuk... Geniş bir ulusal politik anlaşma, geçici hükümet ve kurucu meclis seçimi araçlarıyla demokratik cumhuriyet için ilerleyecek bir yol açarak egemenlik haklarını kitlelere verecek bir ortam inşa edilirse ateşkes sonuza kadar sürebilir."

11 köylü katledildi

14 Aralık günü Hindu Bayramını kutlayan kalabalığın üzerine Katmandu yakınlarında turistik **Nagarkot**'ta ateş açan bir asker 11 kişiyi katlettikten sonra intihar etti. Bu olayın ardından 15 Aralık günü 2 bin kişinin katılımıyla protesto gösterisi düzenlendi. Olayda yakınlarını yitiren 2 bin kadar protestocunun sokakları doldurarak araç lastiklerini yaktıkları bildirildi.

16 Aralık günü ise siyasi partilerin çağrısıyla genel greve gidildi. **Katmandu**'da dükkanlar, okullar ve toplu taşıma araçları hizmet vermeyi durdurdu. Greve sırasında öğrencilerle polis arasında çatışma çıktı. Greve katılan öğrencilerin yolları barikat kurarak kapattıkları ve polise taş attıkları, buna karşılık polisin de göz yaşartıcı bombayla karşılık verdiği öğrenildi. Bu saldırıda onlarca grevci yaralanırken, Katmandu'nun çeşitli yerlerinde 10'dan fazla aktivist tutuklandı.

Kim Bahadur Thapa (Sunil yoldaş)

Sunil yoldaş, enternasyonal proletaryanın adanmış bir profesyonel Maoist devrimciydi ve aynı zamanda usta bir savaşıydı. **Marksizm-Leninizm-Maoizm'i savunan ve yaşama uygulayan MLM'nin seçkin bir öğrencisi ve öğretmeni**di. 1961'de 7 kardeşin en küçüğü olarak Gajul kasabasında dünyaya geldi. Pokharo'da Prithvinarayan Kampüsünde öğrenim görürken komünist ideolojiden etkilendi. Mao Zedung'un yazıları üzerine çalıştı ve tartışmalar örgütledi. 1980-1983 yılları arasında yerel okullarda öğretmenlik yaparken devrimci öğrenci örgütünün oluşturulmasında önemli bir rol oynadı. Bugün, onun yüzlerce eski öğrencisi Maoist hareket içinde aktif durumda mücadele yürütmektedir. **Resmi olarak partiye 1990'da katıldı ve mntka komitesi üyesi olarak çalıştı.** 1992'de Partinin Mntka Komitesi Sekreteri, 1995'te Parti Bölge Komitesi üyesi ve 1998'de Bölge Komitesi Sekreteri oldu. Sunil yoldaş 2002'de Parti Merkez Komite üyeliğine getirildi. Rolpa Eyalet Halk Hükümetinin ilk başkan yardımcısıydı. Parti içinde atılgan, azimli ve cesur kişisel özellikleriyle tanınıyordu.

Sunil yoldaşın 5 çocuğundan ikincisi Bigyan yoldaş Dang eyaletinden düşmanla girdiği bir çatışmada katledilmişti.

Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in üç ay önce ilan ettiği ve ardından bir ay daha uzattığı tek taraflı ateşkes sürerken 30 Kasım günü, Nepal Kraliyet Ordusu, Rolpa bölgesinde helikopterlerle bir saldırı düzenledi. Bu saldırıda NKP (Maoist) Merkez Komite üyesi **Kim Bahadur Thapa (Sunil Yoldaş)** ve Halk Kurtuluş Ordusu Bölge Tabur Komutanı **Nirman Yoldaş** yaşamalarını yitirdiler.

Saldırının 30 Kasım günü Rolpa bölgesindeki **Zinwang** kasabasında, yapılmakta olan politik bir eğitim toplantısı sırasında havadan bombalanarak gerçekleştirildiği öğrenildi.

NKP (Maoist) Başkanı **Prachanda Yoldaş**, 1 Aralık tarihinde yaptığı açıklamada **Thapa** ve **Nirman Yoldaş**ların, Nepal halkının barış, refah ve demokrasi istemlerini yerine getirmek için yaşamalarını feda eden büyük şehitler olduklarını ifade etti. İki yoldaşın katledilmesi başta batı bölgesi olmak üzere tüm ülkeyi derinden etkiledi.

Prachanda Yoldaş, Janadesh tarafından yapılan röportajında "Nepal Halk

Savaşı politik ve askeri müdahale arasındaki temel dengeyi koruma yoluyla başlatıldı, sürdürüldü ve geliştirildi. Eski feodal iktidar ve ordusu her zaman askeri saldırılarla partinin politik saldırısını etkisiz hale getirmeye çalışmaktadır. Fakat geçmiş olayların tüm deneyimleri bu tür askeri saldırıların, nihai olarak feodal iktidarın kendisi için karşı tesir yarattığını kanıtlamıştır... Buradan açıkça anlaşılabilir şudur ki, parti politikasının doğruluğu, otokratik feodal unsurların kendi komplolarını yerine getirmesine izin vermeyip aksine kitlelerin isteklerini kazanmasına izin vermesinde gizlidir. Düşman bizi ateşkesi yakında bozmaya zorlayarak askeri diktatörlüğünü haklı çıkarmak için komplo kurmaktadır. Fakat düşmanın tasarısı ve planına karşı parti, ateşkesi bir ay daha uzatarak, geniş kitleleri politik olarak eğitime yoluyla kendi planıyla mücadeleyi ileri taşıma politikasını sürdürmektedir. Bizler tüm kadrolarımızın ve kitlelerin bu şekilde politikamızın doğruluğunu anlayacaklarına inanıyoruz" dedi.

Yunanistan'da grev haftası

İntifada Raporu

Filistin Ulusal Haber Merkezi'nin raporuna göre İsrail ordusu İntifada'nın başladığı 29 Eylül 2000'den bu yana 4032 insanı öldürdü, 44.666 kişiyi yaraladı, buna ek olarak 8435 kişi sağlık ekipleri tarafından tedavi gördü. İntifada döneminde öldürülen çocuk sayısı 750, ayrıca İsrail ordusunun Filistinlilerin evlerine ateş açması sonucu 732 erkek, 262 kadın Filistinli yaşamını yitirdi.

Yunanistan'da **Avrupa Birliği**'nin de baskısıyla hayata geçirilmeye çalışılan yeni ekonomi politikaları halkın ciddi tepkisiyle karşılaştı. Çünkü bu politikaların ardından yaşanan krizin faturası her zaman olduğu gibi yine emekçilere çıkarılmaya çalışılıyor. Bu çerçevede hükümet bir dizi yasayı meclisten geçirerek saldırılarını yoğunlaştırmaktadır. Bütün bu saldırıların hedefinde toplu sözleşme hakkının iptali, sosyal güvenlik alanında çalışanlar aleyhinde yapılacak değişiklikler, çalışma saatlerinin patronların isteği doğrultusunda artırılması ve esnek çalışmanın getirilmesi yer alıyor.

Özellikle son olarak meclise getirilen ve kamu kuruluşlarında çalışanların toplu sözleşme haklarını hedef alan yasa tasarısı, emekçilerin ana gündemini oluşturmakta. Bu çerçevede işçi konfederasyonu **GSEE** ve kamu çalışanları konfederasyonu **ADEDI** ortak hareket ederek 14 Aralık günü tüm ülkede genel grev kararı aldılar. Genel greve; posta, elektrik kuru-

mu, su ve kanalizasyon idaresi, telefon idaresi, demiryolu işletmeleri, olimpik havayolları, deniz taşımacılık idaresi, şehir içi ulaşım çalışanları, belediye çalışanları, hastane ve acil yardım çalışanları ve özel sektör çalışanları % 99 gibi yüksek bir oranda katılım sağladı. Grev günü sadece metro, yapılacak gösteri ve miting katılımı kolaylaştırmak için 11:00-18:00 saatleri arasında seferler gerçekleştirildi.

Kitle öğlen saat 12:00'den itibaren mitingin yapılacağı **Pedio Areos Meydanı**'nda toplanmaya başladı. Mitingde **GSEE** ve **ADEDI** konfederasyonları başkanları ve iktidar partisi **Yeni Demokrasi Partisi**'ne yakınlığıyla bilinen **DAKE** Sendikalar Birliği Başkanı birer konuşma yaptı. Konuşmalarda hükümetin emekçi kesime yönelik saldırıları vurgulandı. Ayrıca dünyanın pek çok ülkesinden ve Türkiye'den gönderilen destek mesajları okundu. Konuşmalar sırasında bir grup anarşist miting alanına yakın bir yerde

bulunan bir polis aracını ateşe verdi. Buna karşılık polis gençlere gaz bombalarıyla saldırdı.

Havanın yağışlı olmasına rağmen, son yıllarda gerçekleştirilen en kalabalık katılımlı mitingde kitle, konuşmalardan sonra Meclis'e doğru yürüyüşe geçti. Hükümet politikalarının protesto edildiği yürüyüş meclise ulaşılmasıyla son buldu. Miting ve yürüyüş başta kardeş partinin sendikalar birliği "**TAKSİKİ PORİASINIF HAREKETİ**" olmak üzere birçok demokratik parti ve kuruluş katıldı.

Atina'da diğer bir miting de **Yunanistan Komünist Partisi Sendikalar Birliği** PAME tarafından Kotçia Meydanı'nda gerçekleştirildi.

14'ündeki genel grev dışında kitle ulaşım araçları çalışanları, havayolu çalışanları ve kamu iktisadi teşebbüsleri 15'inde de ülke genelinde greve gittiler. Yapılan grevler sonucunda Yunanistan'da yaşam durma noktasına geldi.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Meksika'da bir köylü katledildi

Paramiliter güçlerin katliam ve kaybetme saldırılarının yoğunlukla yaşandığı Meksika'da İşkenceye Karşı Kolektif, 49 yaşındaki inşaat işçisi ve köylü Diego Bahena Armenta'nın 8 Kasım'dan bu yana kayıp olduğunu açıklayarak yaşamını korumak için acil müdahale istedi. Armenta, Petatlan Dağlarından Çevreci Örgütün de üyesidir. Diego'nun eşi Rosalina Zuniga Nava, eşinin yüzü maskeli ve silahlı 8 kişi tarafından kaçırıldığında bir yol temizliği çalışması yaptığını, kendisini kaçırılanların yeşil bir Nissan kamyonet kullandığını, ayrıca aracın siyah camları bulunurken, plakasının da olmadığını ifade etti. Diego ile birlikte çalışan yeğeni de aynı silahlı kişilerce gözleri bağlandıktan sonra dağlara doğru sü-

rüklendiğini, amcası Diego'nun ise aynı şekilde gözleri bağlanarak kamyonetin arkasına atıldığını söyledi. Olayın hemen ardından karakola yapılan başvuru ise sonuçsuz kaldı.

Diego 5 Eylül günü 9 kişiyle birlikte tutuklanmış, 13 Eylül'de ise serbest bırakılmıştı. Beraber tutuklandığı kişilerden bazıları işkence gördüklerini açıklarken, bazıları da hapisnede kendilerini insan hakları savunucuları olarak tanıtan askerlerin ziyaret ettiğini ancak bu kişilerin silahlı hareketlerle sözde ilişkileri hakkında soru sorduklarını ifade ettiler.

14 Şubat 2005 tarihinde de yine çevreci köylü hareketi üyesi Orlando Tellez de kaçırılmıştı. Tellez'den hala haber alınamamakta.

Hint Okyanusu'nda 1,5 milyon kişi evsiz

Merkezi İngiltere'de bulunan uluslararası yardım örgütü Oxfam yayınladığı raporda, Hint Okyanusu'nda 216 bin kişinin ölümüne neden olan deprem ve tsunami felaketinin üzerinden bir yıl geçmesine rağmen, yaklaşık 1,5 milyon kişinin hala geçici barınaklarda yaşadığını belirtti.

26 Aralık 2004'te meydana gelen deprem ve ardından kıyıları vuran dev dalgaların evsiz bıraktığı 1,8 milyon kişinin sadece yüzde 20'sine daimi konut sağlanabildiği, diğer felaketzedelerin yaşamlarını çadır, baraka ve diğer geçici sığınaklarda sürdürdüğü kaydedildi.

Felaketin açtığı yaraların, insanları geçici sığınaklardan çıkarma çabalarını engellediği ifade edilen raporda,

Açe'de 120 bin kişinin yaşadığı yerleşim bölgesinin sular altında kaldığı hatırlatıldı. Oxfam, ülke yetkililerinden aldığı bilgiler doğrultusunda, Endonezya'da asgari 80 bin daimi sığınaktan 18 bin 149'unun tamamlandığını, Sri Lanka'da ihtiyaç duyulan 78 bin evden 5 bininin inşa edildiğini ve Hindistan'da planlanan 130 bin konuttan sadece bininin yapıldığını belirtti.

Dev dalgaların en büyük zararı verdiği Endonezya, Sri Lanka ve Hindistan'da felaketzedelere daimi ev tahsis edilmesinde önde gelen engelleyici faktörler, yapı malzemesinin yetersizliği, hükümetlerin kararsızlığı, toprak üzerindeki hak tartışmaları ve ulaşım zorlukları olarak gösterildi.

Evrensel Bakış

SOSYALİZME DOĞRU DEĞİLSE, NEREYE?

"Birkaç yılda bir, egemen sınıfın hangi temsilcisinin halkı parlamentoda temsil edeceğine ve ezeceğine karar vermek -sadece parlamenter monarşilerde değil, aksine en demokratik cumhuriyetlerde de burjuva parlamentarizminin gerçek özü budur." (Devlet ve Devrim -Lenin)

Halkın ayağa kalkışıyla 7 Haziran 2005 tarihinde devlet başkanı Carlos Mesa'nın istifa ederek ABD'ye sığındığı sürecin ardından Bolivya'da 6 ay sonra "egemen sınıfın hangi temsilcisinin halkı parlamentoda temsil edeceğine" karar verildi. Yani seçimler gerçekleştirildi. Seçim sonuçlarına göre adından başka özellikle son dönemlerde hiçbir yerde sosyalizmin geçmediği MAS (Sosyalizme Doğru Hareketi) Başkent La Paz Hükümetinin başına geçti. MAS'ın lideri Eva Morales tüm oyların % 50'sini alarak başbakan seçilmiş oldu.

Mesa'nın hükümetten istifası sonraki Anayasal Hakimler Kurulu 22 Eylül'de aldığı kararla Meclisin seçim yarasını her bölgeye düşen sandalye sayısının 2001 nüfus sayımına göre yeniden dağıtılmasına olanak sağlayacak biçimde değiştirmesine karar vermişti. Bu kararlar MAS'ın da işi zorlaşmıştı. Ancak yine de ABD'nin müdahalesiyle yapılan değişikliğe rağmen Morales başbakan olmayı başardı.

Morales'in başbakanlığı ülkesinde de, dışarıdaki özellikle reformist veya bilinçleri bulandırılmış kesimler üzerin-

de de bayram havası yarattı. Özellikle son yıllarda Latin Amerika'nın yeniden devrimci fırtına merkezleri olarak öne çıkması karşısında, halkların sosyalizme olan inancını ve Kuzey Amerikan emperyalizmine olan nefretlerini kullanan "sol", "sosyalist" maskeli liderler seçim aldatmacalarıyla hükümetlere taşınmakta. Uruguay'da Tabare Vazquez, Ekvador'da Lucio Gutierrez, Arjantin'de Nestor Kishner, Brezilya'da Lula ve son olarak bu kervana katılan Bolivya'da Eva Morales bu zincirin halkaları olarak Latin Amerika halklarının boyunlarına geçirildi.

Bolivya'nın ilk indian başkanı olurken, 180 yıllık bağımsızlık dönemi boyunca 195 kez hükümet darbesinin yaşandığı ülkenin geleceğine ve Morales'e dair birçok yorum yapılmakta. Bolivya'nın Chavez'i yakıştırmaları, bu yorumların en gözdesi olurken en çarpıcı olanı ise belki de bazı kapitalist elitlerin seçim öncesi yaptığı, Morales'in zaferinin ülkedeki kronik politik istikrarsızlığı sona erdireceği ve 1980 yılında yüksek enflasyon krizinde olduğu gibi Morales Hükümetinin ekonomi politikasının halkın desteğini kaybedeceğini, bu şekilde neo-liberal serbest Pazar gündeminin, işçi köylü ayaklanmaları olmadan geri geleceği yorumu oldu. Bu kesimlerin Morales'in ülkeye sosyalizmi getireceği korkusu bulunmuyor. Zaten seçim öncesi yaptıkları mitinde her ne kadar seçimlerin hemen ertesinde tüm ulusal kaynakların kamulaştırılacağı ifade edilse

de, bu mitingden kısa bir süre önce MAS Başkan Yardımcısı sosyalizmin inşası hedefinin gerçekçi olmayan bir yaklaşım olduğu, Bolivya'nın daha uzun bir süre boyunca kapitalist bir ülke olarak kalacağını ifade etmesi de böylesi bir korkunun yersizliğini gösteriyor. Bunun yanında Mesa'nın ülkeden kovulduğu süreçte MAS, işçi-köylü hareketinin daha fazla "ileri" gitmesinin önünde dalgakıran olmuş, seçimlerde iktidara gelene değin ülkedeki "istikrarı korumaya" odaklanmıştı.

Morales 27 Ekim 2005'te verdiği bir röportajda da, sosyalizm vurgusundan özellikle kaçınarak "natural bir Bolivya inşa etmek" şeklinde ne olduğu belirsiz (ama sosyalizm olmadığı kesin) bir ifade kullanmaktaydı. Doğal kaynakların, ekonomisinin vb. ulusallaştırılması yada kamulaştırılması söylemlerinden itinayla kaçınarak kullandığı bu "naturalizasyon" terimi, ülkedeki yabancı şirketlerden daha fazla pay almak anlamını taşıyor olsa gerek. Morales'in daha da bariz bir açıklaması da belki de devrimden bahsederken kimin için devrim sorusuna verdiği yanıtta "sadece yoksullar için değil, marjinaler için değil, herkes için olacak... Bunun anlamı da biz naturalizasyonu sadece kardeşlerimiz için değil bütün herkesin iyiliği için savunuyoruz" söylemleri de Morales'in renginin belirsiz olduğunu (ama kesinlikle kırmızı değil) gösteriyor. Herkes için demokrasi, herkes için eşitlik vb. söylemler revizyonizm ve reformizmin en çok kullandığı argümanlardır. Zira ezenle ezilenin çıkarlarını bir ve aynı yerde konumlandırmaya çalışan ama mümkün olmayan bir çaba içindedir bu düşünce sahipleri.

Latin Amerika'da Chavez rüzgarları eserken, hatta halkların kurtuluş umudu olarak Chavez ve onun yolu gösterilirken Morales'in görüldüğü gibi Cha-

vez bile olamayacağı açıktır. Konumuz Chavez olmadığı için üzerinde burada durmayacağız, ancak Chavez'in de anti-emperyalist yada sosyalist yakıştırmaları kesinlikle hak etmediğini belirtelim. Anti-emperyalistliği hak etmiyor, zira bir yandan ABD'ye kafa tutarken, en sol söylemlerle anti-ABD'ci yönünü ortaya koyarken, diğer yandan AB emperyalistleri ile olan ilişkileriyle emperyalizme karşı bir duruşu olmadığını göstermektedir. Sosyalistlikten hiç bahsedilemez, zira ülke içinde sosyal adaletsizliğin derinleşmesi söz konusudur. Ancak yine de Morales, Chavez'in özellikle ABD karşısındaki duruşunu dahi taklit edemeyecek kadar güçsüz ve uzaktır.

Latin Amerika'daki bu sözde sol-sosyalist rüzgârla, sadece Latin Amerika halkının değil, dünya halklarının bilinçleri bulandırılmaya, devrimci sosyalist alternatiften uzaklaştırılmaya çalışılıyor. Bu nedenle Chavez türkü söylese, basına haber oluyor; ancak örneğin dünyanın çatısını kızıla boyayan, Nepal'de Maoist Halk Savaşı bırakalım burjuva medyayı kendine sol yada sosyalist yakıştırmaları yapan kesimlerde bile Chavez kadar yer etmiyor. Oysa seçimlerle ülkesine sosyalizmi getireceği beklentisiyle halk kitlelerini uyutan ve bugün Latin Amerika'yı etkisi altına alan rüzgara karşılık, doğru hedefe ulaşmak için halkı bilinçlendirerek devrime katan sınıf mücadelesi gerçeklere işaret ediyor.

Sonuç olarak; söze başlarken alıntı yaptığımız Lenin'in eserinin Ağustos 1917 tarihli ilk baskıya önsözünden yapacağımız alıntıyla bitirelim: "Emekçi kitleleri, genelde burjuvazinin, özelden emperyalist burjuvazinin etkisinden kurtarma mücadelesi, 'devlet' ile ilgili önyargılara karşı mücadele olmadan olanaksızdır."

“Korku yaratmak istiyorlar, ama başaramazlar”

İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı iken, sivil polisler tarafından kaçırılıp tecavüz işkencesine maruz kalan isimdi O. Öncesi olmayan bir durum değildi kuşkusuz, sonrasında aynıının tekrarlanabileceğini bildiğimiz gibi... Faşizmin hüküm sürdüğü bir coğrafyada sadece yaşamak bile, karşınıza böyle bir durumun çıkması için yeterliyken, muhalif kurumlarda örgütlenmek, sanatıyla, kalemiyle herhangi bir şekilde sisteme karşı bir cephede bulunmak, devletin gazabına her an maruz kalabilmek demektir.

Mücadele içerisine giren devrimci kadınlara karşı **taciz ve tecavüz**, sistem tarafından yıllardan beri uygulanan bir yıldırma, korkutma ve baskı aracı olarak kullanılmaktadır. Bu sadece ülkemize özgü bir durum değildir, bilakis bugün ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin verildiği pekçok yerde kadın bedeni savaşın içinde saldırının odaklandığı yerlerden biridir. Kadının bedenine yapılan saldırı hem onun kişiliğini parçalamanın, hem de çevresindekilerde “**aşağılanmış**” duygusu yaratmanın bir aracıdır. Dolayısıyla kadın “**namus**”dur, kadın bedenine yapılan saldırı da bu “**namusun**” ayaklar altına alınmasıdır. Kadın bedenine yönelik bu saldırı sadece sisteme muhalif olan kadınlara karşı değil, dünyanın pekçok yerinde pekçok kadına karşı uygulanmaktadır.

Sevda Aydın’la görüşmemizde ona ilk olarak “**devrimci mücadele ile nasıl tanıştığını**” soruyoruz. Yanıtı “okul dönemlerime dayanıyor diyebilirim aslında. Mahalledeki arkadaşlarının dinlediği Grup Yorum müziklerinden, çeşitli devrimci müzik gruplarından etkilenerek başladım. Daha sonra aile baskısı nedeniyle evlendim. Nisan’da beş yaşına girecek bir kızım var benim. Alibeyköy’de oturduğum dönemde ölüm oruçları ve 19 Aralık patlak vermişti. Evimizin yakınlarındaki komşumuz Ölüm Orucu savaşçısıydı; Kemal Sarıgül. Onlarla ve arkadaşlarıyla sohbet ederek tanıştım diyebilirim” oldu. Ve anlatmaya devam etti; “19 Aralık süreci sonrası evden ayrıldım, evliliğimi bitirdim ve bireysel bir yaşantı kurdum kendime. 1 Mayıslar da, anmalarda **Tohum Kültür Merkezi**’ne ve **Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi**’ne gidip gelmeye başladım. Okuduğum kitaplarla daha da bilinçlenmeye başladım. Daha sonra yaşam koşullarım beni Halkalı’da oturmaya itti. Gazi Mahallesi’nde oturan kardeşlerim Gazi Ayışığı Kültür Merkezi ile tanışmışlardı, beni de oraya götürdüler. Bana daha yakın olduğu için İkitelli Ayışığı’na gidip gelmeye

Devrimci kadınlara yönelik yapılan tecavüz işkencesi Türkiye’de sistematik bir şekilde yıllardır yapılıyor. Geçmişte Gülbahar Gündüz, Şeyda Girgin, Asiye Güzel Zeybek gibi pek çok devrimci kadının maruz kaldığı bu saldırı bedenden kişiliğe doğrultulan bir silah olarak korku ve yılgınlık yaymayı amaçlıyor. Bu saldırıya en son maruz kalan İkitelli Ekin Sanat Merkezi emekçisi Sevda Aydın ile görüştük.

başladım. Dört yıllık bir ilişkiden sonra İkitelli Ayışığı’nda çalışmaya başladım.”

Dersimli ‘38 sürgünü olan Kürt bir aileden geliyor Sevda.. Ailenin kaderi Dersim, Sivas Yıldızeli, oradan İzmir’e sürüklenirken O, evliliğiyle birlikte İstanbul’da bulmuş kendini.

Aile baskısıyla yaptığı evliliğe dönüyoruz tekrar... “1998 yılında evlendirildim. Ailemin feodal bakış açısıydı egemen olan. Yabancı geliyordu evlilik, o sorumluluğu kaldırıp kaldıramayacağımı bilmiyordum bile. Anlaşamadım eşimle. Eşimin ailesinin baskısı vardı üstümde. Merdivenlerden yuvarlandığımı biliyorum, eşimin annesinin attığı tekme nedeniyle” diyor. Anlattıkları ülkemizdeki pekçok kadının yaşadığı yazgıyı ortaya koyuyor aslında. Kişiler değişse de acının rengi aynı oluyor.

Devrimci olmaması için aileden, sosyal çevresinden herhangi bir baskı görüp görmediğini soruyoruz, bu ülkede kadınların devrimci olması erkeklerden daha zor ne de olsa, çünkü üstlerinde çok yönlü bir baskı var. “Bir kısıtlama görmedim çünkü ben evliyken evden ayrıldığım için ailem beni zaten dışlamıştı. Eşimden ayrıldığım, ‘dul bir kadın’ olarak bir hayat kurduğum için ailem bana karşı cephe almıştı zaten. Daha sonrasında devrimci değerleri benimsediğim için pek bir baskısı olmadı ailemin benim üstümde.”

“İlk duvarları evliliğimde yıktım, sonra bireysel yaşamda”

“İlk duvarları evliliğimde yıktım” diyor, daha sonra ise bireysel yaşamın duvarlarını yıkarak kolektife dahil olmuş. Peki ya sonrasında? Devrimci kurumlarda örgütlenmenin, hangi kurum olursa olsun belli bir bedel gerektirdiğini biliyor. Kültür sanat cephesinde örgütlenen devrimci bir kadın olarak böyle bir bedeli göze almış mıydı? Neye bağlıyordu böyle bir saldırıyı? “Ben şunu yaptım da ondan kaynaklı diyemem. Böyle bir saldırı beklemiyordum açıkcası. Yani basın açıklamasından alınırken tekme-tokat dövülüyorsun, ama böyle bir saldırıyı çok düşünmemiştim bana yönelik. Bunu şuna bağlıyorum; sistemin yıllardan beri yaptığı saldırılar ve işkenceler özellikle yeni insanlara yönelerek yılgınlık ve korku yaratmayı amaçlıyor. Yeni insanlara yönelmelerinin sebebi onları çabucak yıldırabileceklerini, mücadelenin dışında bırakacaklarını düşünmeleri” diyor.

Pekçok devrimci kadın için fiziksel işkenceden daha ürkütücü bir yön içeriyor tecavüz işkencesi. Kendisi bu saldırıya maruz kalmış bir devrimci kadın olarak “Ben kafama silah dayanmasından, copla dövülmekten ya da başka bir fiziksel işkenceden farklı görüyorum bu durumu. Yani işkence nasıl yapılırsa yapılsın işkencedir. Tecavüzü kullanmalarının nedeni devrimci kadınlarda daha çabuk tahribat yaratacağını düşünmüş olmaları. Yani ben tecavüze uğradıktan önce ya da sonra başka bir tür işkence yapmadılar üzerimde. **Çünkü ‘yapacağımızı yaptık’ diye düşünüyorlardı.** Hedeflenen benim devrim-

ci kişiliğimdi, devrimci değerlerimdi. Ayrıca İkitelli bölgesinde son dönemde olan bir hareketlenme vardı, bu hareketlenmeyi bastırmak ve korku yaymak istediler diye düşünüyorum” diyor.

“İşkenceciler sonuna kadar teşhir edilmeli”

Ülkemizde pekçok kadın sevgililerinin, kocalarının, akrabalarının, kolluk güçlerinin tecavüz saldırısına uğrayabiliyor ve uzun yıllar belki de ömür boyu bunu açıklamaktan utanıyor. Altında ise toplumdaki tepki görme, dışlanma korkusu yatıyor.

Kendisi böyle bir kaygı yaşamış mıydı, “nasıl tepki göreceğini bilememeye kaygısı yaşadın mı” sorumuza yanıtı “yoldaşlarımın beni sonuna kadar sahipleneceğini biliyordum. Ancak faaliyet yürüttüğüm bölgede feodal değer yargıları oldukça güçlü. Bu beni ‘ne düşünürler’ sorusunu sormaya yöneltti ilk başta. Ancak sonra bunun doğru bir düşünce olmadığını gördüm. Bunu yapanların sonuna kadar teşhir edilmesi gerekiyor çünkü. Ben biliyorum ki, toplumda evlilik içi tecavüz olsun, akrabalarının ya da güvenlik güçlerinin saldırısına uğramış kadınlar var. Bence ortaya çıksınlar ve bunu yapanları teşhir etsinler. Utanması gerekenler bunu yapanlardır, bu saldırıya maruz kalanlar değil.”

“Bu ülkede işkenceciler ne zaman ceza aldı?”

Bundan sonrası için neler yapılması düşünülüyor? “Adli Tıp’tan rapor alıp, suç duyurusunda bulduk. Biz de pek bir sonuç çıkacağını sanmıyoruz açıkcası. Saldırganları teşhis için gittiğimizde bize adli suçlular gösterildi. Oysa biz Terörle Mücadele Şube polislerinin resimlerine bakmak istiyoruz. Buna izin verirler mi bilmiyorum. Ancak bu saldırıda bulunanların yüzünü net bir şekilde hatırlıyorum. Teşhis yapılsa bile devlet cezalandıracak mı ki? Şemdinli’de olayı yapanları yüzlerce kişi gördü, hatta suçüstü yaptı. Ne yaptı onlara devlet? ‘İyi çocuklardır’ diyerek sahiplendi. Ancak yine de olayın üstüne gideceğiz ve peşini bırakmayarak teşhir edeceğimiz sonuna kadar” diyor.

Saldırının ardından pekçok kurum ve kişi gelerek Aydın’a destekte bulunmuş. Peki devrimci kamuoyunun konuyu yeterince sahiplendiğini düşünüyor mu? “Evet, hemen herkes destek için geldi. Ancak böylesi bir saldırıda ortak bir tepki örgütlemek önemli, sanırım biz bunu çok yapamıyoruz” diyor, bundan sonra ortaklaşa hareket etmenin koşullarını zorlayacaklarını belirterek...

“Mücadeleye daha sıkı sarılacağım” diyor Aydın, yüzlerini ortaya çıkarmaya korkan karanlık yüzlere karşı. Güpegündüz bir saatte, kalabalık bir duraktan kaçırılmasını **“istediğimiz yerde size istediğimizi yaparız”** mesajının verilmek istenmesine bağlıyor ve ekliyor “istediklerini yapsınlar, hiçbir karşılıksız kalmayacak ve hiçbir baskı aracının gücü devrimcileri yıldırma yetmeyecek!”

(İstanbul)

Sevda Aydın yalnız değildir!

İkitelli Ekin Sanat Merkezi’nde çalışan Sevda Aydın’ın, Yusufpaşa otobüs durağından kaçırılarak tecavüz işkencesine maruz kalması **14 Aralık** günü İHD’de yapılan açıklama ile protesto edildi.

Açıklamada Sevda Aydın’ın konuşacak durumda olmaması üzerine, arkadaşları olayı anlattılar. Olayın **12 Aralık Pazartesi** günü saat 16:00 sıralarında gerçekleştiği belirtilerek, kendisine arkadan birisinin seslendiğini ve sonra biri tarafından alelacele bir arabaya bindirildiğini, arabada kafasına çuval geçirildiğini ve daha sonra bayıltıldığını söyledi. Arkadaşı, Aydın’ın **Çobançeşme Durağı**’nın arkalarında bir yere bırakıldığını anlatarak basının sorularına geçti.

Soruların ardından İHD’deki açıklama bitirilirken Sevda Aydın’a desteğe gelenler İstiklal Caddesi’nde yapılacak açıklama için dışarı çıkarak devleti teşhir eden sesli ajitasyona başladı. Açıklamayı hazmedemeyen polis, 15 dakika sonra İstiklal Caddesi’ne açılan sokakları tutarak kitleye gözyaşartıcı gaz ve biber gazlarıyla saldırdı. **Saldırısı sırasında 8 kişi gözaltına alındı.** Bu sırada 10 kişilik bir grubun da Beyoğlu Karakolu’na taşlarla saldırdığı öğrenildi.

15 Aralık’ta Sevda Aydın’ın kaçırıldığı Aksaray Yusufpaşa durağında bir araya gelen çeşitli kadın örgütleri yapılan saldırıyı kınayarak, Aydın’ın yalnız olmadığını belirttiler.

17 Aralık Cuma günü saat 12:00’de yine İHD’de açıklama yapan Ekin ve Ayışığı Sanat Merkezi çalışanları 14 Aralık’ta yapılan saldırıda bazı arkadaşlarının polis tarafından ölümlü tehdit edildiğini ve birçok arkadaşlarının da darp edildiğini belirttiler.

Emekçi Kadınlar Birliği Üyeleri de Ankara ve İzmirde yaptıkları eylemlerle Sevda Aydın’a yönelik saldırıya protesto ettiler.

İzmir’de ise Sevda Aydın’a yönelik saldırıya protesto etmek için **14 Aralık** günü saat 12:00’de Ayışığı Sanat Merkezi tarafından Kemeraltı girişinde örgütlenen eyleme aralarında **Partizan**’ın da bulunduğu birçok devrimci demokrat kurum destek verirken polis provokasyon ortamı yaratmaya çalıştı.

Grup Şiar, ezgileri ile "Yılmadık" diyenlerin sesi oldu

Yaşamın tüm alanlarında olduğu gibi, burjuvazinin yozlaştırma çabalarına karşı, kültürel cephede de yoğun, inatçı bir kavgaya tutuşmak gerekir. Faşizme karşı, onun yarattığı yoz yaşama, yoz kültüre ve yoz insan tipine karşı mücadele etmekte yakanın yaşamın güzellikleri... Bu mücadelede de devrimci sanatın çok önemli bir yeri vardır. Toplumsal gerçeklikte ifadesini bulan devrimci sanat, insanla-gerçek nesnellik arasındaki ilişki olarak eylemleriyle devindirici, kendine özgü tarzları içinde dünyanın değişebileceğini gösteren ve değişmesine etki sağlayan bir unsurdur. Bu anlamıyla devrimci sanatçı; sanatı güzelliğin kavgasında, güzelden yana olanların elinde güçlü bir silah haline getirmeyi ve bu sanatsal hazı, halka tattırmayı başarmak zorundadır.

Burjuva yaşamın yaratmaya çalıştığı yoz kültürle yoğrulmuş, yoz insan tipine karşı halkın kendi öz kültürünü yaratma ve bu kültürle şekillenen özgür insanı yaratma mücadelesinde bir soluk olan Grup Şiar'ın Aralık ayı sonunda albümü çıkacak. Uzun süredir merakla beklenen albüm, bu merakın beğeniye dönüşmesi amacıyla yoğun bir emekle hazırlanmış.

Grup Şiar'ın "Yılmadık" adlı ilk albümü üzerine grup elemanlarıyla ve albümün stüdyo aşamasında emek veren Ömer Avcı ve Atilla Meriç ile bir söyleşi yaptık.

- Müzik çalışmalarınıza ne zaman başladınız?

Özer (Grup elemanı): 1997 yılından beri çalışmalarımızı aralıksız olarak sürdürüyoruz. İlk olarak Avrupa'da her yıl düzenlenen Yeni Demokratik Gençlik Kültür Sanat Festivali'nde sahneye çıktık. Burada birincilik ödülü aldık. Bu olumluluk kendisini hem müziğimizde hem de diğer çalışmalarımızda gösterdi. Bunun en somut örneği de "Yılmadık" adlı ilk albümümüzdür.

- Grup Şiar'ın müzik anlayışını biraz açar mısınız?

- Kültür sanat anlayışımız çerçevesinde yürüttüğümüz çalışmalar emperyalizmin var olan saldırılarına karşı bu cepheden bir duruştur. Esas amacımız da devrimci sanatı yaymak ve yaygınlaştırmaktır. Çünkü devrimci sanat ve kültür yenilikçidir. Grup Şiar, ileriden ve doğrudan yana olan bir bakış açısına sahiptir. Dolayısıyla bunu kendi sanat ve kültürümüze yansıtmaya çalışıyoruz.

Yetiş (Grup elemanı): Emperyalizm genel anlamda tüm dünyada ezilen halklara saldırmaktadır. Dolayısıyla bahsedilen kültürel yozlaşma egemen olan kültürün nüveleridir. Amacımız, yozlaştırılmaya çalışılan kültüre alternatif olarak halkın kültürü içerisinde en ileri nüveleri alıp bunu devrimci kültür ve yaşam tarzıyla harmanlayıp Yeni

Demokrasi Kültürü'nü geliştirip güçlendirmektir. Grubumuzun Yeni Demokrasi Kültürü'nü daha üst boyutta geliştirip güçlendirme anlamında ciddi bir misyonu vardır.

- Albümle ilgili bizi biraz bilgilendirebilir misiniz?

Özlem (Grup elemanı): Albüm sürecimiz, Demo ve diğer çalışmalarla birlikte ele aldığımızda uzun vadeli bir çalışma. Albü-

saldırılar birbirinden bağımsız değil. Yaşamın her karesinde egemenlerin saltanatını korumak ve geliştirmek için dünya halklarına uyguladığı zulmün günden güne arttığı ve bu zulme karşı direncin destansı örneklerinin yaşandığı günümüzde, kasetimizin adının "Yılmadık" olmasının anlamlı olacağını düşündük.

- Daha önce Türkiye'de konser verdiniz mi?

Sanatçılar Birliği, ATİK'e bağlı tüm federasyonlar. Türkiye'den Tohum Kültür Merkezi, Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik, Umut Yayımcılık da çalışmalarımızda yine bizlere gereken desteği sundular. Kendilerine bir kez de sizlerin aracılığıyla teşekkür etmek istiyoruz.

Bu röportajı yaptığımız ve sesimizi sizin aracılığınızla kitlelere duyurma olanağı verdiğiniz için sizlere de teşekkür ederiz.

Grubumuzun Yeni Demokrasi Kültürü'nü daha üst boyutta geliştirip güçlendirme anlamında ciddi bir misyonu vardır.

mümüzde dokuz eser kolektif çalışmaların ürünü olarak bize aittir. Üç tane anonim eser bulunmakta olup bunlardan birisi sanatçı dostumuz Kazım Koyuncu'nun anısına seslendirdiğimiz "Ka tun mita xendasoç" adlı Hemşin halk türküsüdür.

Eylem (Grup elemanı): Albümümüzde Çiçekli çatışmasına da yer verdik. Çünkü Çiçekli'nin önemi üzerine durmak gerektiğini düşündük. Dersim'de yoğun operasyonların sonucunda çatışmalarda devrimciler katlediliyor. Türkiye'deki sınıf mücadelesi, içinde bulunduğumuz süreçte önemi es geçilemeyecek bedellere, yanı sıra direnişlere tanıklık etmektedir. Bu eserin başında okunan şiir de Çiçekli'de şehit düşen Aşkın Günel'in kendi sesinden alınmıştır.

Grup Şiar'ın albüm çıkarması yurt dışında çalışmalarını sürdüren diğer devrimci gruplara da çok büyük motivasyon olacaktır.

- Neden "Yılmadık"?

Özer: Dünya ve ülkemizin her metrekaresinde zulüm ve direniş iç içe yaşanmakta. Biz bunun birçok boyutunu işlemeye çalıştık. Filistin'deki İntifadayı, Irak'ta emperyalizmin işgaline karşı savaşımları, Kürt halkının isyanını, hapishanelerde tecride karşı direnenleri işlemeye çalıştık. Ve tabii ki Dersim'de hem geçen yıllar hem bu yıl devrimcilerle yönelik gerçekleştirilen katliamları ve bu katliamlar karşısında devrimci iradenin teslim alınmazlığını notalarımızla dillendirmeye çalıştık. Kuşkusuz ki, yaşanan bu

Özlem: Biz grup olarak ilk defa 2004 yılında Türkiye'ye geldik. Tohum Kültür Merkezi'nin NATO Zirvesi'ne karşı yapmış olduğu bir organizasyonda yer aldık. Daha sonra gruba yönelik taleplerin yoğun olduğunu gördük. Munzur Festivali'ne davet edildik. Ve aynı yıl Munzur Festivali'ne de katıldık. Çok güzel tepkiler aldık.

Bu yıl da yine Tohum Kültür Merkezi'nin organize ettiği iki geceye katıldık. En son DDSB'nin işçilerle dayanışma gecesinde konser verdik. Ayrıca Bursa'da Tuncelililer Derneği'nin gecesinde ve yine YDG'nin organize ettiği Gençlik Konferansı'nda dinletti vereceğiz.

- Son olarak gazetemiz aracılığıyla kitlelere vermek istediğiniz mesaj var mı?

Yetiş: Uzun süreli ve devamını mutlaka getireceğimizi düşündüğümüz bir emek sarfettik. Düşüncelerimizi ve misyonumuzu oynama temelinde mümkün olduğu kadarıyla Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yaşayan Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza hitap etmeye çalıştık. Bunu da insanlara kavratılabilmek için bestelerimizi kendi dillerinde seslendirdik. Gazeteniz üzerinden halkımıza söyleyecek bir şey varsa o da şu: bu çalışmanın daha da geliştirilip güçlendirilmesi için kitlelerin yapıcı eleştirilerini ve desteğini bekliyoruz. Çünkü ancak böyle ileri doğru adım atabilir ve bu adımları süreklileştirebiliriz.

Özer: Albüm noktasında bir dizi kurumun desteğini aldık. ATİK, YDG, Demokrat

"Yakalamak istediğimiz çizgiyi yakaladık..."
- Sizler de albümün stüdyo aşamasında yer aldınız. Çalışmalarınızla ilgili ve ortaya çıkan albümle ilgili neler söyleyeceksiniz?

Atilla Meriç: Albümün başından beri fazla bir sorun yaşamadık. Güzel bir çalışma oldu. Yakalamak istediğimiz çizgiyi yakaladığımızı düşünüyorum. Keman hariç hemen hemen bütün enstürmanları gruptaki arkadaşlar çalıyor. Fakat bunu profesyonel anlamda ilerletmek için iyi bir başlangıç oldu bu albüm. Bu Şiar'ın ilk albümü. Biz bu albüm de olduğu gibi bundan sonraki çalışmalarında da arkadaşlara gereken desteği sunacağız. Albümde genelde müzik camiasında birinci sınıf olarak değerlendirilebileceğimiz müzisyenler çaldı.

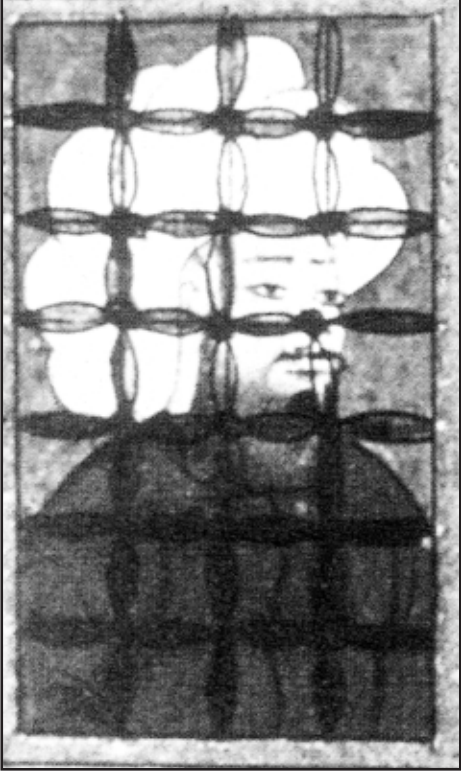
"Albümün çoğunlukla kendi jüretimlerinden oluşması en önemli olumluluktur"

Ömer Avcı: Aslında müziğin teknik boyutu sorunun daha sonraki aşamasıdır. Çünkü müzik dediğinde insanların kendi hissettiklerini temsil etmeleri ve dışarıya sunmaları algılanmalı. Bu genelde karıştırılıyor. İşin teknik boyutu ön plana çıkarılıyor.

Burada Grup Şiar elemanlarının en önemli özelliği tamamıyla kendi ruhlarıyla içlerinden gelen müziği yapmış olmalarıdır. Albümün çoğunlukla kendi üretimlerinden oluşması en önemli olumluluklarından birisi.

Ben albümün düzenlemesini yaptım. Aslında düzenleme nedir biraz da onu açmak gerekiyor. Albümün başından sonuna kadar hangi enstürmanın kullanılacağını, seçilen repertuarın hangi enstürmanlarla seslendirileceğini, solistlerin nasıl okuyacağını ve teknik ayrıntılarına kadar düzenlemenin içine giriyor. Aslında Türkiye'deki grupları düşündüğümüzde pek başarılı bir tabloyla karşılaşmıyoruz. Bu anlamda başarılı olan grubun sayısı azdır. Şiar da bunlardan birisidir. Grup Şiar kendi müziğini kendisi yapması gereken bir grup. Ki bu kısmen de öyle. Her müzisyenin, her grubun mutlaka ekşiği vardır. Ama Grup Şiar'a genel olarak baktığımızda başarılı diyebiliriz. (İstanbul)

Şeyh Bedreddin: Feodalizm ve gericiilik çağında bir isyancı...

Şeyh Bedreddin, isyan denilince ülkemiz halkının aklından ilk geçen, ilk örnek verilenlerden bir isimdir. Şeyh Bedreddin, içinde bulunduğu çağa rağmen isyanın ve ileri çıkışın, karşı koyuşun adıdır. Osmanlı zulmüne karşı gelen ve bu karşı çıkmayı da farklı dillerden, farklı ulusları birleştirerek yapan Bedreddin, Osmanlı zalimleri tarafından 1420 yılında Serez Çarşısı'nda asıldı. Onu; resmi tarih, iktidar için başkaldıran bir isyancı, Anadolu halkı ise Dede Sultan namıyla birlikte bir kahraman olarak tanımladı. Şair Nazım Hikmet, O'nu unutulmaz dizeleriyle Anadolu halkının yüreğine, bugününe ve yarımına yazdı.

ŞEYH BEDREDDİN KİMDİR?

Simavnalı Şeyh Bedreddin, 1420 tarihinde doğmuştur. Gerek Türkiye devrim tarihinin, gerekse dünya sosyal devrim tarihinin en ilgi çekici, en büyük kahramanlarından biridir.

600 yıl öncesinde adalet ve eşitlik özlemiyle yola çıkan Bedreddin, düşünce ile davranışlarını birleştiren büyük bir kişidir. Düşüncelerini "Varidat" ve "Teshil" isimli kitaplarında yazılı hale getirmiştir.

Şeyh Bedreddin gençliğinde uzun seneler Mısır'da; fıkıh, kelâm gibi zamanının ilimlerini tahsil etmiştir. O dönemde halkın yaşamına baktığımızda tüm görevinin Osmanlı'ya vergi vermek ya da yeni toprak kazanımları için dur durak bilmeden devam eden savaşlara çocuklarını göndermek orduyu beslemektir. Osmanlı Devleti, Padişah

ve şürekası tarafından yönetilir; padişahın soyca yakınları olanlar; sultan, han, hünkâr ve hünkâr beyleri vb. adlarla ülkenin verimli topraklarını aralarında paylaşıp, topraksız köylülere köle gibi çalıştırırlardı. Bu köylüler savaşlarda da asker olurlardı.

Buna karşılık Şeyh Bedreddin ve müritleri; halkın arasına karışıyor, toprakların onu işleyen, ona alınterini karıştıranların olduğunu, insanların kardeşliğini öğretiyorlardı. Şeyh Bedreddin bir ortaçağ köylü sosyalizmini ortaya koymuştu. Bu konudaki görüşleriyle, kendinden iki asır sonra gelecek olan ütopyik (hayalî) sosyalizmin kurucusu Thomas Moore'dan daha ileri görüşlü ve gerçekçiydi.

Yıldırım Beyazıt oğulları arasındaki taht kavgaları sonunda; Sultan Mehmet diğer kardeşlerini yenerek tahta çıkmıştı. İleri görüşlü bir kimse olan kardeşi Musa Çelebi ise Şeyh Bedreddin'den yanaydı. Sultan Mehmet; Musa Çelebi'yi de yenerek Şeyh Bedreddin'i İznik kasabasına sürgün gönderdi.

Şeyh burada boş durmayıp; en sadık adamlarından Börklüce Mustafa ve Torlak Kemal'i halkı örgütlemeleri için Aydın ve Manisa dolaylarına yolladı... Aydın'a, oradan Karaburun dolaylarına giden Börklüce Mustafa, köylülerle ilişki kurdu ve görüşlerini kabul ettirdi. Bölgedeki Hıristiyan halkla da dostluk kurdu. Ve bir kısım topraklardan ağa-bey takımını atarak, toprağı hep beraber işlemeye, sosyal adaleti uygulamaya, kardeşçe yaşamaya başladılar. Durumdan endişelenen Sultan Mehmet, Saruhan (şimdiki Manisa) valisini üzerlerine gönderdi. Örgütlenmiş köylüler Valinin kuvvetlerini Karaburun'un dar geçitlerinde tepelediler.

Bu sırada Şeyh Bedreddin İznik'ten kaçarak Bulgaristan'ın Deliorman bölgesine gitmişti. Börklüce Mustafa'nın çok güçlü olduğunu öğrenen Sultan Mehmet bu sefer de Sultan Murad'ı büyük bir kuvvetle üzerlerine gönderdi. Zaten bunu bekleyen Börklüce kuvvetleri "düşman ordusuna on bin balta gibi daldı."

Kahramanca çarpıştılar. 8 bini öldü. Diğerleri esir edildiler. Yenilen bu devrimcileri, Ayasluğ şehrine götürüp boynularını vurdurdular. Börklüce Mustafa'yı da kollarından bir deveye bağlayarak çarınha gerdiler. Birçok şehirlerde gezdirerek teşhir ettiler. Manisa dolaylarındaki Torlak Kemal de aynı akıbeta uğratıldı.

Bu sırada Deliorman'da Bedred-

...
Baktı.
Bedreddin yiğitleri kayalardan ufka baktılar.

Gitgide yaklaşıyordu bu toprağın sonu
fermanlı bir ölüm kuşunun kanatlarıyla.

Oysa ki onlar bu toprağı,
bu kayalardan bakanlar, onu,
üzümü, inciri, narı,
tüyleri baldan sarı,
sütleri baldan koyu davarları,
ince belli, aslan yeleli atlarıyla
duvarsız ve sınırsız
bir kardeş sofrası gibi açmıştılar.

...
Sıcaktı.
Bulutlar doluydular.
Nerdeyse tatlı bir söz gibi ilk damla düşecekti yere.

Birden-
- bire
kayalardan dökülür
gökten yağar
yerden biter gibi,
bu toprağın verdiği en son eser gibi

Bedreddin yiğitleri
şehzade ordusunun karşısına çıktılar.

Dikişsiz ak libaslı
baş açık
yalınayak ve yalın kılıçtılar.
Mübalâğa cenk olundu.
Aydın'ın Türk köylüleri,
Sakızlı Rum gemiciler,
Yahudi esnafları,
on bin mühlid yoldaşı Börklüce Mustafa'nın

düşman ormanına on bin balta gibi daldı.

Bayrakları al, yeşil,
kalkanları kakma, tolgası tunç saflar
pâre pâre edildi ama,
boşanan yağmur içinde gün iner-

ken akşama
on binler iki bin kaldı.
Hep bir ağızdan türkü söyleyip
hep beraber sulardan çekmek ağı,
demiri oya gibi işleyip hep beraber,
hep beraber sürebilmek toprağı,
ballı incirleri hep beraber yiye-
bilmek,
yârin yanağından gayrı her şeyde
her yerde
hep beraber!
diyebilmek için
on binler verdi sekiz binini..
Yenildiler.

Yenenler, yenilenlerin
dikişsiz, ak gömleğinde sildiler
kılıçlarının kanını.

Ve hep beraber söylenen bir türkü gibi

hep beraber kardeş elleriyle işlenen toprak

Edirne sarayında damızlanmış atların

eşildi nallarıyla.
Tarihsel, sosyal, ekonomik şartların

zarurî neticesi bu!
deme, bilirim!

O dediğin nesnenin önünde kafamla eğilirim.

Ama bu yürek
o, bu dilden anlamaz pek.

O, "hey gidi kambur felek,
hey gidi kahbe devran hey,"
der.

Ve teker teker,
bir an içinde,

omuzlarında dilim dilim kırbaç izleri,

yüzleri kan içinde
geçer çıplak ayaklarıyla yüreği-

me basarak
geçer Aydın ellerinden Karaburun mağlûpları...

Nazım Hikmet Ran

din'in etrafında birçok halk toplanmıştı. Örgütlenmek üzereydiler. Bunu duyan Sultan Mehmet adamlarından bazılarını Bedreddin'in yanına göndererek, onun müritliğine geçmelerini söyledi. Ashında bunlar birer ajandı. Ve fırsatını kollayarak Bedreddin'i çadırında bastırıp bağladılar. Serez şehrindeki Sultan Mehmet'in yanına götürdüler. Öldürülmesine fetva çıkartıp Serez çarşısında bir ağaca astılar.

Kısaca bu şekilde özetlenebilecek gibi gözüke de Bedreddin'in 600 yıl öncesinden bizlere verdiği mesaj oldukça önemli ve etkileyicidir. Ümmetçiliğin ve feodalizmin hüküm sürdüğü Osmanlı'da kalkıp yoksulların eşitliğini savunmak ve özel mülkiyete karşı çıkmak, sadece söylemekle kalmayıp başına gelecekleri en baştan bile bile bu

yola baş koymak, yüzyıllar öncesinden geleceği görebilmek hem halka derin bir bağlılık ve sevgi hem de onun bilgeliliğinin, bilgi birikiminin bir ürünüdür. Bedreddin'in sorgulayıcı düşünce tarzı, içinden bulunduğu koşullardan sıyrılıp çok daha sonrasını görebilme yetisini kazandırmıştır ona.

Onun etkileyici yaşamı üzerine ne çok söz söylenebilir, onu en güzel anlatan kitaplardan biri de Sovyet yazar Rade Fiş'in yazdığı "Ben de halimce Bedreddinem" adlı tarihi romandır.

Şeyh Bedreddin'in, Börklüce Mustafa'nın ve Torlak Kemal'in onların rehberliğinde ölümü, idealleri uğruna ölümü göze alanların bize bıraktıkları mesaj, mücadele edenler ölse de mücadeleden sürüp gideceğini görmektir, mücadelenin sürekliliğini kavramaktır.

Artvin Borçka şehitleri

Kış için barınak hazırlıkları yapan TİKKO gerillaları Nilüfer Atav'ın nöbette olduğu birgün, düşmanın yoğun kuşatmasını farkedip, hemen mevzilenecek çatışmaya başladılar. Ansızın neye uğradığını anlayamayan düşman güçleri, diğer Partizanların da mevzilenip saldırmasıyla panikleyerek geri püskürtülür. Bu durumdan yararlanan gerilla, çatışma bölgesini terkeder. Birliğin sağlıklı bir şekilde çekilmesini Nilüfer Atav mevzilendiği yerden düşmanı sürekli kurşun yağmuruna tutarak sağlamıştır. Bu çatışmada birliğinden ayrı düşen Nilüfer Atav ve Adem Asal gerilla birliğiyle ilişkiye geçmek için hiç zaman kaybetmezler. Bunun için tüm kanal ve olanakları kullanırlar ancak 3 Ocak 1994 tarihinde Artvin'in Borçka ilçesine bağlı Uğur Köyü'nde düşman güçleriyle tekrar karşılaşılır. Çıkan çatışmada Nilüfer Atav şehit düşerken, Adem Asal yaralı olarak tutsak düşer ve 9 Ocak 1994'te işkencede katledilir.

Nilüfer Atav (Serda), 1970 Yozgat doğumludur. Devrimci düşüncelerle daha çocuk yaşta tanıştı. Yaşı ilerledikçe bilgisini artırarak TKP/ML'nin düşüncelerini benimsedi. Gülyüzlülüğü ve sıcaklığı ile gerek yoldaşları gerekse diğer devrimci çevrelerle iyi ilişkiler kurdu. Bulduğu ilde Ankara'da demokratik kitle örgütlerinin faaliyetlerinde bulundu. Devrime ve halkın davasına daha fazla katkı sağlamak için yüreği gerillaya katılma isteği ile dolup taşıyordu. Ekim 1993'te bü-

yük bir coşkuyla gerilla içerisindeki yerini aldı. Şehit düşene kadar kararlı ve ilkel tavrıyla örnek bir gerilla oldu.

Adem Asal (Haşim), 1967 Ardahan Hanak Yalçılı köyü doğumludur. TKP/ML'nin düşünceleriyle Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde öğrenciyken tanıştı. Üniversite eylemlerinde, korsan eylemlerinde aktif bir katılımcı oldu. 1990 yılı Nisan ayında TMLGB'ye yapılan

*"Bir mermi de benden aslanım,
Bir mermi de benden.
Bir mermi de benden zafer toprakları
Mukaddes namlular!
Daha gelmesin mi bahar,
Daha gülmesin mi ağlayanlar?
Yıllardır kan içinde, sarğı içinde
Unuttunuz mu
Sevmesini, şakalaşmasını?
Çekik gözlüler,
Kıvrırcık saçlılar, ablak yüzlüler!
Küller mi saz beniz etti sizi
Yabancı güller, dost bakışlar, otlu çiçekler!
Ve sizler:
Adana, Aras pamuğu kadar
Sevdiğim yüzler!
...
Şimdi göz aydın etme zamanıdır.
Yeni bir dünya doğuyor.
Şorul şorul giden kan pahası.
Müjdeler, müjdeler olsun*

operasyonlarda gözaltına alındı. Hapishane yaşamı onun azmini dahada artırdı. Irak Kürdistanı'nda yapılan katliamı protesto eyleminde gözaltına alınarak işkenceli sorgulardan geçirildi ve bu işkencelerden başı dik çıktı. 1992 yılında tekrar gözaltına alındığında aynı başeğmez tavrından vazgeçmedi. Tutuklanarak Kayseri Zindanı'na götürüldü. Bir ay sonra 10 yoldaşıyla birlikte Kayseri Zindanı parçalayarak firar etti. Dağların Haşim'i olduğunda coşkusunu ve kararlılığını yılmadan halkına taşıdı. Yaşamı boyunca defalarca gösterdiği işkencede direnme geleneğini yaralı ele geçirildiğinde de gösterdi ve bu son işkencede katledildi.

Onlar Karadeniz'in koyu yeşile bürünmüş dağ doruklarından ıssız patikalarla umudun halka taşıyıcısı oldular. Bu uğurda yaşadılar, bu uğurda dövüştüler ve bu uğurda çarpışarak kucakladılar ölümü öyle tereddütsüz... Maçaheli'nin çok sesli türkülerinde, kemençenin sesinde, çayın yaprağında onlardan izler var şimdi... Şairin dediği gibi "ölü mü denir şimdi onlara?"

*Yeni bir dünya doğuyor
Zincir seslerinden
Verem basillerinden uzakta...*

*...
Büyük ölümlerini bağına basıp
Yaralı insanlarımız
Kahramanlarımız konuşuyor:
"Benim olsun, senin olsun, bizim olsun,
Hani kardeşlerimiz vardı ya
Bu dünyada.
-Kızkardeşlerimiz, annelerimiz, şairlerimiz-
Domdom kurşunuyla vursalar da
Herzaman böyle döğüşeceğiz:
Gırtlak gırtlığa, diş dişe, tank tanka
Demokrasi için, eşitlik ve hürlik uğruna"
Bir mermi de benden aslanım, bir mermi de benden
Bir mermi de benden zafer toprakları,
mübarek namlular! Enver Gökçe*

Kavgada ölümsüzleşenler...

Mevlüt Çınar: TKP/ML TİKKO savaşçısı olan Mevlüt Çınar 9 Ocak 1980 tarihinde İstanbul'da çatışmada şehit düştü.

Mevlüt Çınar Haydar Doğan: 1958 doğumlu olan Nedim kod adlı Haydar Doğan küçük yaşlarda TKP/ML'nin düşünceleri ile tanıştı. Askeri

Haydar Doğan alanda birçok görev alan Doğan, Ulaş Bardakçı'nın katili azılı faşist Uğur Gür'ün cezalandırılması eyleminde çıkan çatışmada 10 Ocak 1991 tarihinde İstanbul'da şehit düştü.

Orhan Keskin: Devrimci Yol Diyarbakır İl Komitesi içerisinde yer alan Orhan Keskin, 1980 Mayıs'ında polislerle girdiği silahlı çatışmada yaralı olarak tutsak düştü. Hapishanede 14 Ocak 1984'te başlattığı ÖO'nun 48. gününde 3 Mart 1984'te şehit düştü.

Ümraniye Katliamı: 4 Ocak 1994 tarihinde Ümraniye Hapishanesi'ne operasyon düzenleyen devlet Abdülmecit Seçkin, Rıza Boybaş, Gültekin Beyhan ve Orhan Özen adlı DHKP/C tutsaklarını demir kalaslar ve sopalarla döverek katletti.

Gültekin Koç: F Tipi hapishaneleri protesto etmek için İstanbul Şişli'de yaptığı feda eyleminde 3 Ocak 2001'oe şehit düştü.

ÖO Şehitleri:
Ali Çamyar: 2 Ocak 2002 (TİKB)
Zeynel Karataş: 5 Ocak 2002 (TKP/ML)
Lale Çolak: 8 Ocak 2002 (TİKB)

GÜN'DE DÜN...

1 Ocak

1959. Küba'da devrimin zaferi. Diktatör Fulgenico Batista yeni yılın ilk saatlerinde Havana'dan kaçtı. Camilo Cienfuegos ve Che Guevara ön-

derliğindeki gerilla kolları Havana'ya girmeye başladı. Bütün Küba'da işçiler ve köylüler Fidel Castro'nun çağrısına uyarak genel greve başladı.

1971. Zonguldak'ta ücretleri ödenmeyen 600 maden işçisi ocaklara inemedi.

1987. Çin'in Tiananmen Meydanı'nda on binlerce öğrencinin katıldığı büyük bir gösteri düzenlendi.

2 Ocak

1962. İstanbul'da liman işçileri greve başladı. İşçiler, işverenleri Denizcilik Bankası'nın iş sözleşmesini bozması üzerine işlerini bıraktılar.

4 Ocak

1991. Grevleri 36. gününü dolduran binlerce maden işçisi Zonguldak'tan Ankara'ya yürüyüşe geçti.

dak'tan Ankara'ya yürüyüşe geçti.

6 Ocak

1969. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'ni (ODTÜ) ziyaret eden Amerikan Büyükelçisi Robert Kommer'in makam otomobili öğrenciler tarafından yakıldı.

7 Ocak

1963. Cibali Tütün Fabrikası'nda 3500 işçi yemek boykotu yaptı.

9 Ocak

1905. Moskova'oa Kışlık Saray'a yürüyen işçilerin üzerine ateş açıldı.

1996. Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe Ümraniye Hapishanesinde katledilenlerin cenaze töreninde polis tarafından gözaltına alınarak öldürüldü.

11 Ocak

1929. Sovyetler Birliği'nde çalışma süresi 7 saate indirildi.

1969. Singer Fabrikası'nda polis işçilere saldırdı. 10 Ocak'ta fabrikayı eden işçilere ertesi gün saldıran polis 14 işçiyi yaralarken 9 poliste işçilerin direnişi sonucu yaralandı.

1973. İstanbul Türk Demirdöküm fabrikalarında 99 gün süren grev sona erdi.

1996. Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe, binlerce kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

12 Ocak

1988. Tek tip elbise giymeyen tutsak ve hükümlülerin ziyaretçileriyle görüşmesi engellendi.

Karşı devrimin saldırılarını, kitlelere dayanarak ve devrimci yaratıcılığımız ile alt edelim!

Söz konusu olan sınıf mücadelesi boyunca devrimciler, var olan ilkelerine sarıldıkları oranda düşman saldırılarından yara almadan çıkabilmişlerdir. Gelişen sınıf savaşımı süreci ve yoğunlaşan çatışmalardan dolayı var olan ilkeler "yaratıcı" bir tarzda geliştirildiklerinde yaralanma bir kenara kazançla çıkılabilir.

Devrim mücadelesi, karmaşık, zor ama bu karmaşıklık ve zorluğa karşı paradoks yaratmayacak derecede de basit ve gereklidir. Bu savaşta sınıfların konumlanması ve özellikle de egemenlerin kendi hakimiyet sürelerini uzatma gayretleri birçok "detayı" kendi içinde barındırır. Bu detaylardan bir tanesi de teknolojik gelişmelerdir. **Teknoloji geliştikçe egemenler bu gelişmeleri kendi çıkarlarına ve amaçlarına uygun kullanma yollarını da genişletirler.** Buna karşın devrim cephesi de bu gelişen teknolojiyi devrim lehine kullanmanın yolunu buluyor ya da yaratıyor. Günümüzde ve önümüzdeki uzun bir süreçte, teknolojik zekânın insan zekâsıyla yarışabilecek bir yaratıcılığa ulaşması mümkün görünmüyor. Burada ortaya çıkan olgu, tüm devrim sürecinde olduğu gibi "insan faktörü" olarak beliriyor. Ve beliren bu faktörde "yaratıcılık" kavramı belirleyicidir. Söz konusu olan sınıf mücadelesi boyunca devrimciler, var olan ilkelerine sarıldıkları oranda düşman saldırılarından yara almadan çıkabilmişlerdir. Gelişen sınıf savaşımı süreci ve yoğunlaşan çatışmalardan dolayı var olan ilkeler "yaratıcı" bir tarzda geliştirildiklerinde yaralanma bir kenara kazançla çıkılabilir. Tüm spekülasyonları bir kenara bırakarak "11 Eylül" saldırılarına bir göz atalım. Bu saldırılar esnasında ortaya şöyle bir gerçeklik çıktı:

Tüm arama, tarama, X Ray cihazları, kontroller, güvenlik güçlerine, gelişmiş teknolojik cihazlara rağmen kaçırılan ve "molotof kokteyl" gibi kullanılan uçaklar!.. Ve uçak kaçırma aracı olarak da kullanılan maket bıçağı!.. **Tüm bunlar ortaya tek bir faktörü, yaratıcılığıyla "insan" faktörünü çıkarıyor.** Ve tabii bir de "istemek" fiilini. "Şarkı söylemek için önce ağzınızı açmalısınız. Bir çift ciğeriniz, biraz da müzik bilginiz olmalı. Bir akordeon ya da gitar şart değil. Önemli olan istemek şarkı söylemeyi. Bu bir şarkı öyleyse. Şarkı söylüyorum" diyor Henry Miller.

Yaşadığımız coğrafyada komprador patron ağa devleti var olan devrim mücadelesini boğabilmek, hiç değilse kendi kontrolü altına alabilmek ya da devrim mücadelesini kabul edi-

lebilir bir düzeye çekebilmek için yoğun çaba sarf ediyor. Ülkedeki egemenler emperyalist laboratuvarlarda üretilen, geliştiren strateji ve taktikleri hayata geçirmeye çalışıyorlar. Bunun için de epeyce yüklü bir miktarda mali kaynak aktarıyorlar.

7 Temmuz 2005'de Londra'da bombalar patladı. Kaldı ki Londra, 1996 yılından itibaren yerleştirilen 28 bin kamera ile 24 saat gözleniyordu. Bu kameraların yerleştirilmesinin amacını İngiliz egemenleri 1990'lı yılların başlarında tırmanışa geçen çeşitli suçları önlemek olarak açıklıyorlardı. Tırmanışa geçen suçlar olarak da "adli" vakalar gösteriliyordu. **IRA'dan ve IRA'nın bombalarından hiç bahsedilmiyordu.**

Bugün ülkemizde İngiltere'deki kamera sisteminin bir benzeri olan **MOBESE (Mobil Elektronik Sistem Entegrasyonu)** hayata geçiriliyor. MOBESE'nin ne olduğunu **26 Ağustos-8 Eylül 2005** tarihli sayımızda "Gerçek Suçlu Sistemdir" başlıklı yazımızda ele almıştık. MOBESE'nin niye oluşturulduğu, asıl hedefinin kimler olduğu bizler açısından berrak bir şekilde ortada duruyor. Tüm aldatmacalara, yanıltmalara karşın asıl hedefin devrimciler-komünistler olduğu da net. Bu yazımızda MOBESE'nin teknik detaylarına değineceğiz. Bunu yapmadaki amacımız "devrimci yaratıcılık" çalışmalarında belli noktalarda kaynak oluşturmaktır.

Nelerden oluşuyordu MOBESE hatırlayalım: **Komuta Kontrol Merkezi, Araç Takip Sistemi, Mobil Araç Sorgulama Sistemi, Mobil-Karakol Ünitesi, Karınca Evrak Transfer Sistemi, Nezarethane İyileştirme ve Kontrol Sistemi, Bölge Görüntüleme Sistemi, Plaka Algılama Sistemi (P.A.S.), Muhtarlık Otomasyon Sistemi (M.O.S.), Asayiş Otomasyon Sistemi, Mobil Operasyon Yönetim Merkezi, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Bilgisayar Ağı (İEMNET).**

Birçok bileşenden oluşan MOBESE'nin tüm bölümleri bizleri ilgilendirir ve de "yaratıcılığımızdan" gereken ilgiyi görmesi gerekse de bizim

için öncelikli olan kısımlarına kısa kısa değinmemiz şu an için yeterli görünüyor;

Muhtarlık Otomasyon Sistemi (MOS)

Tüm MOBESE ile ilgili yazılan yazılar içerisinde en geri planda tutulsa, devrimciler ve komünistler açısından yeterince ilgiyi çekmese de karşı devrim açısından önemli bir hamle olarak orta yerde duruyor. Burada hemen Zeytinburnu'ndaki bir evde meydana gelen patlama sonrası **İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün** açıklamalarını hatırlayalım. Ve 3 Ekim günü yine İstanbul'da bir işyerinde "bomba imal ederken" meydana (Emniyet Müdürlüğü'nün açıklaması) gelen patlama sonucu Emniyet Müdürlüğü'nden yapılan açıklamayı hatırlayalım. Emniyet Müdürlüğü ev sahiplerini uyarıyor ve dikkatli olmaya çağırıyordu.

Nedir MOS? MOBESE'nin bir parçası olduğunu biliyoruz. İstanbul'daki 1700 muhtarlık bir webcam ve ADSL internet bağlantı sistemi ile MOBESE'ye bağlanacak. Böylelikle Emniyet Müdürlüğü muhtarlıklardaki tüm bilgilere çok çabuk bir şekilde ulaşacak. Bunun için uğraşmasına bile gerek kalmayacak, çünkü bu bilgiler aynı zamanda emniyetin bilgisayarlarında da bulunabilecek hale getirilecek. Hem de evlerde oturanların resimleri ile birlikte. Yüz tanımlama sistemi ile birleşince bunun "sahte kimlikle" ev tutma ihtimalini ortadan kaldırmaya yönelik bir çalışma olduğu ortaya çıkıyor. Ve çeşitli nedenlerle "aradığı" kişilere ulaşmanın bir yolu olarak görüyor.

Ayrıca Komuta Kontrol Merkezi'ndeki İstanbul'un 12'ye bölünmüş elektronik haritasında hangi evin üstüne tıklanırsa o evde oturanların listesi belirecek. Muhtarlığa nüfus cüzdanı örneği ya da ikametgah ilmuhaberi almaya mı gittiniz? Bu webcam ile tüm görüntüler ve bilgiler MOBESE'ye aktarılacak. Bu sistemin karşı devrim güçleri açısından önemi ortada: Herkesi çıkış noktalarında kontrol altında tutmayı hedeflemektedir.

Bölge Görüntüleme Sistemi (BGS)

Basında ve devrimciler arasında en çok bahsi geçen, en popüler parçasını oluşturmaktadır sistemin. Bu sistemde 360 derece dönebilen ve güçlü zımlama (yakınlaştırma) yeteneği bulunan kameralar sistemi bulunmaktadır. Şu an kimi rakamlara göre 350 kimi rakamlara göre 550 adet kamera İstanbul'un çeşitli semtlerine yerleştirilmiş durumdadır. Yakında bu sayının binlere çıkarılacağı dile getirilmektedir. Ayrıca merkezden yönlendirilebilir özellikleri de bulunuyor bu kameraların. Tek başına bakıldığında birçok kişiye bir anlam ifade edemeyebilir. Fakat yüz tanımlama sistemi ile birlikte düşünüldüğünde huzur kaçırmanın bir durum ortaya çıkmaktadır. **Yüz tanıma sistemi, daha önceden bilgisayarlara yüklenmiş resimlerle kameralara takılan kişilerin yüzlerini karşılaştırma sistemi olarak tanımlanabilir.** Bugün bu yönlü bilgisayar programları bulunmaktadır. Örneğin bu programlardan bazıları aracılığıyla bilgisayarınızdaki birçok resim içinden, içinde aynı kişilerin olduğu resimleri bir dosya içine toplayabiliyorsunuz. Ya da bilgisayardaki yüzlerce resim içinden kendinizin bulunduğu resimleri göstermesini isteyebiliyorsunuz. Fakat şu anda bu sistem ya da bu tarz sistemler yeterli verimlilikte çalışmamaktadır. Ama her şeye karşın karşı devrim bu sistemden yararlanmayı hedeflemektedir. Kamera sisteminde dikkat edilmesi gereken noktalardan bir tanesi ise **"kameraya takılma"** sorunudur. Egemenlerin uşakları açısından önemli olan şeylerden bir tanesi, devrimci ve komünistlerin nerelerde bulunduğu, nerelere gittiği, buralarda ne sıklıkta bulunduğu. İşte bu kameraların bu sorulara cevap verici bir

özellikli bulunmaktadır. Birçok merkezi yerde ve hatta ara sokaklarda bulunabilen bu kameralara, nerelerde ve ne sıklıkta **"takılındığı"** egemenler ve onların uşakları açısından önemli bir cevap niteliği taşımaktadır. **Böylelikle yapılan yanlışlar sonucu, belki randevuları, randevulardaki kişileri, kişinin sıklıkla gittiği yerleri, kişinin oturduğu yeri, en azından bölgeyi çıkarmayı amaçlamaktadırlar.**

Devrim ve karşı devrim arasındaki çetin mücadelede her zaman karşımıza yeni bir şeyler çıkacaktır. Karşı devrim güçleri sürekli yeni araçlarla devrim saflarına saldırarak, tehdit edecek, devrimci güçler de bunların alternatifini bulmaya, bunları alt etmeye çalışacaktır. Bugün devrimcilerin ve komünistlerin karşısına MOBESE ile çıktı karşı devrim. Devrim güçleri de bu saldırıya karşı kendi yol ve yöntemlerini geliştirecektir. Nasıl ki, koca koca uçaklar molotof kokteyl gibi basit bir saldırı ve savunma aracına dönüştürülüyorsa, nasıl

ki bu uçaklar maket bıçaklarıyla kaçırabiliyorsa, o 360 derece dönebilen, üstün yakınlaştırma yeteneği bulunan kameralar da sınıf mücadelesinin engin pratiğinde alt edilebilir. Daha önceki yıllarda **National Geographic** yüz tanıma sistemleri ile ilgili bir yazısında bu yönlü programların bu tarz hilelerde (kılık değiştirme) başarı oranlarının çok düşük olduğunu hatta bazı durumlarda başarısız olduğunu belirtiyordu. Bütün bunlara rağmen devrimciler-komünistler bu sistemin başarılı olduğunu varsayarak hareket etmeli ve hiçbir zaman **"güvenliği"** riske atmamalıdır. Yol ve yöntemler çeşitlidir. Sürekli geliştirilebilir. Ama daha sorunsuz bir yöntem var ki bunu açıklamayı Kadıköy ilçesinde 23 bölgeye kamera yerleştirildiğini belirten Kadıköy İlçe Emniyet Müdürü Oktay Bulduk'a bırakalım: **"Ancak Kadıköy'ün 82 caddesi ve 1923 sokağı var. Bu nedenle her sokağa bir kamera gerekiyor."**

Kitlelerin yaratıcılığından

öğrenelim

Bilinmesi gereken en önemli şeylerden bir tanesi, hangi sokak ya da caddede bu kameralardan olduğudur. **Bu bilgiye sahip olan bir devrimci ve komünist, nerelerde otobüse bineceğini, nerelerde ineceğini, hangi yoldan yürürse bu kameralara takılmayacağını net bir şekilde ortaya çıkarabilir.** Zorluklardan ve zorunluluklardan kaçınılmamalıdır. Kolaycılığa ve rehavete kapılmamalıdır. **"Bir şey olmaz"** rehaveti ve tembelliği ile hareket etmek yerine biraz daha fazla yürümek, evden biraz daha erken çıkmak ya da eve geri dönerken yine aynı şekilde davranmak devrimcilere, devrime hiçbir zarar vermez, tersi ise karşı devrim güçleri için bulunmaz bir fırsat yaratır.

Bir diğer nokta ise karşı devrim güçlerinin biz kuzeydeyken bizi güneyde, doğudayken batıda sanmasını sağlamaktır. **Kısaca, gerilla hareket tarzı denen tarzla hareket etmektir.**

Karşı devrimin engelleyemeyeceği şeylerden bir tanesi devrimcilerin ve komünistlerin kitlelerle iç içe olmasıdır. Sosyal, siyasal, ekonomik olarak kitlelere hiçbir şey veremeyen bu sistem kendi karşıtlarını üretmek zorundadır. Zaten devrimin kitlelerin eseri olduğu/olacağı bilinciyle kitleler içinde balık olabilmeyi beceren devrimciler, kameraların yerini öğrenmekte de, onu boş çıkarmakta da hiçbir zorluk yaşamayacaktır. **Karşı devrimin bütün saldırılarından kitlelere dayanarak, kitleleri harekete geçirerek, kitleler içinde balık olarak kurtulmayı, dahası karşı saldırılar gerçekleştirmeyi başarabiliriz.** Yaratıcılığımız da kitlelerden öğrenerek geliştirilebilir.

(Bir İK okuru)

Faşist Kemalist Diktatörlüğe karşı, her türden sapmalara ve gericiliğe karşı kuşanmış olduğumuz, **Marksizm-Leninizm-Maoizm** ideolojisi yegane çözüm adresidir. Yaşamış olduğumuz sürecin zorlu, sancılı bir süreç olduğu, görevlerimizin daha da ağırlaştığı bir gerçekliktir. Bu gerçeklik esas alınarak **Marksizm-Leninizm-Maoizm**'de yoğunlaşıp, altınçağ yolunda ilerlemek bizim en önemli görevlerimizdendir.

Durum böyle karşımızda dururken, bardağın boş tarafından bakmak yanlıştır. **Bardağın dolu tarafından bakarken, boş tarafını unutmak da yanlıştır.** Bizler bu ekseninde kendi gerçekliğimize uygun hareket etmek ve somut koşulların somut tahlilini yapmakla yükümlüüz. Bu ekseninde yaşadığımız sorunları **Proletarya Partisi**'nin anlayışı çerçevesinde çözülebileceğimizi hepimiz çok iyi biliyoruz. Bu belirleme ile bazı sorunları somutlarsak, bir zamanlar mücadelenin çetin alanında olup herhangi bir sebeple bırakmış, dışına çıkmış kişilerin, örgütlü mücadele veren insanları devrime ve partiye karşı inançsızlaştırma, isteksizleştirme, kendi kaçkınlıklarına ve yılgınlıklarına ortak etme çabaları söz konusu-

MLM ideolojisi yegane çözümün adresidir!

dur. En genel anlamda bu tarz sorunlara yaklaşımımız; yaşanan sorunları, eksikleri ya da olumsuzlukları kişilerin değil kolektifin, partinin eksikliği ya da olumluluğu biçiminde değerlendirmek olmalıdır. İkinci ve en önemlisi ise kişilere göre değil **Proletarya Partisi**'nin anlayışına ve ilkelerine göre şekillenilmelidir.

Diğer bir soruna gelince; **"devrim mücadelesine örgütlü olarak katılırsam, ilk gözaltında veya başka sebeple gözaltına alınırsam, herşeyimi kaybederim. Okulumu, işimi, evimi vs."** kaygısıdır. Bu kaygıyı yaşamak doğaldır. Faşist Kemalist Diktatörlük devrimcileri, halkı, devrim mücadelesinden koparmak için, gözdağı vermek için uyguladığı politikarlardan biridir bu saldırılar. Ama şu da gerçektir ki, devrim mücadelesine katılmış her birey, bu politikaları boş çıkarmakla yükümlüdür. Bizler için esas olan faşist TC'nin yasaları, politikaları değil,

devrimin yasaları ve devrimi inşa edecek politikalarıdır. Bu politikaların hayata geçirilmesinde üzerimizdeki görevlerin ağırlığı da ortadadır. Bu ağırlığı kaldırmak, devrimci irade, devrimci anlayış, fedakarlık, cesaret istemektedir. Bu fedakarlık ve cesaretin devrime gönül vermiş her bireyde olması gerekmektedir. Sorunun sadece devrimin yasalarını kavramakla, siyasallaşmakla alakalı olduğu gün gibi ortadadır. O zaman yapılması gereken ise siyasallaşma noktasında tüm olanakları zorlamaktır.

Yaşamı bir bütün olarak ele almak, ancak toplumsal, kolektif düşüncelerin zorunlu olduğu bir olgudur. Çünkü; yaşamın sadece birey ve bireyin yaşadıkları ile sınırlı olmadığı bir gerçektir. Bu gerçeklikle hareket ettiğimizde açlık, yoksulluk, insanca yaşamın kısıtlandığı, en demokratik hakların kullanımının zorla bastırıldığı, burjuva-feodal yoz kültürün dayatıldığı, kısacası bir in-

sanın yaşamdaki doğal gereksinimlerinin gasp edildiği gün gibi ortadadır. Dünya konjonktüründe ve ülkemizde insanlığın yaşamış olduğu bu gerçeklik, sınıfların olması ve sömürü çarkının dönmesi ile ilintilidir. Tüm bu gerçekler gözönünde iken bir birey olarak kaybedeceğimiz okul, iş, ev gibi şeyler insanca yaşamın yitirildiği bir toplumda ufacak kalır. Devrime gönül vermiş, örgütlü mücadele sürdüren her birey açıktan sistemin sömürü çarkına çomak sokma idealine sahip olmalı ve doğal olarak sınıf mücadelesinde yer almalıdır. Bizlere iki seçenek bırakılmaktadır. **Ya devrim mücadelesi vereceğiz, devrim uğrunda herşeyimizi feda edeceğiz, ki devrim için düşenlerimiz buna en somut örnektir. Ya da sistemin sömürü çarkında bir dişli olacağız ve yavaş yavaş çürüyeceğiz.**

Tercihimizin sınıf savaşımı ve Proletarya Partisi safları olması gerektiği açıktır. Yapmamız gereken, azimle, sebatla, ısrarla **Marksizm-Leninizm-Maoizm** ideolojisinden gıdasını alan Proletarya Partisi'nin ideolojisini kavramak, uygulamaktır. Bu noktadaki sıkıntıları aşmak için tüm olanaklarımızı seferber etmektir. (GOP'tan İK okurları)

İşçi-köylü'den

2005 YILINDA SERT RÜZGARLAR ESTİ, FIRTINALARA HAZIRLANALIM!

2005 yılının son günlerini yaşıyoruz. **Bu yıl hem dünya ezilen halkları ve hem de ülkemiz emekçi halkı açısından oldukça önemli gelişmelere sahne oldu.** Ancak biz yazımızın konusu olmadığı için bütün bu gelişmeleri geniş bir şekilde ele almasak da, birbirine oldukça bağlı bazı güncel gelişmelere özel vurgu yapmak **anlamlı ve yerinde** olacaktır. Bu gelişmelerden biri ABD'li devlet adamlarının Türkiye ziyaretleri ve ülkemizdeki son gelişmelerdir.

2005 yılının son günlerinde gerçekleşen ABD'li savaş kurmaylarının Türkiye ziyaretleri, ülkemizin **gelecek süreçte üstleneceği rolün belirlenmesi ve hareket kabiliyetinin** daha da artırılması açısından önemli ve değerlendirilmesi gereken gelişmelerdir. FBI ve CIA Başkanlarının ardından **Condoleezza Rice**'nin ve **NATO Genel Sekreteri**'nin ziyaretleri sıradan denetleme ve klasik emir verme ziyaretleri olarak algılanırsa, önemli bir yanılığa düşülmüş olunur. Bu ziyaretleri emperyalizmin içine girdiği kriz, ABD emperyalizminin Ortadoğu'da karşılaştığı **büyük direniş** ve Türkiye'nin Ortadoğu'da emperyalizmin ileri karakolu olma misyonu ekseninde değerlendirmek daha doğrudur. Örneğin içinden geçtiğimiz süreçte bu ziyaretlerin devletin saldırıları ile bir paralellik arz ettiğini ve uşakların efendilerine yaranmak için onlardan güç alarak pervasızlaştığını görmek, hem gerekli politikaları belirlemek, hem de egemenlerin yönelimini anlamak açısından önemlidir.

Ülkemiz hem **jeo-politik, jeo-stratejik** konumu, hem de emperyalistlerin kendisine biçtiği rol açısından kritik bir noktadadır. Türk egemen sınıfları bir yandan emperyalist efendilerinin kendilerine biçtiği göreve layık olabilmek için, diğer yandan da emekçi halk kitlelerinde görülen **rahatsızlığın, hoşnutsuzluğun** gelişip büyümesinin önünü almak için her fırsatta saldırılarını artırmaktadır. Bu saldırı dalgası içinde fiili olanların yanında bir o kadar önemli olan diğer bir saldırı da, kitlelere hem bizzat devlet tarafından, hem de devletin çeşitli uzantıları tarafından empoze edilmek istenen korkutulmuş, sindirilmiş, umutsuz ruh halidir.

Oysa 2005 yılı toplamına baktığımızda gördüğümüz tablo asıl egemenler açısından iç açıcı değildir. Çünkü hiçbir şey mutlak değildir. Bu süreçte egemenler lehine olan daha doğrusu böyle gibi görünen her durum, tersine dönme eğilimi ile dolu bir haldedir. Bu yıl içinde yaşanan gelişmeler incelenirse görülecektir ki, egemenler sıkışıkça halk kitlelerine, emekçilere, onların en küçük hak alma talebine, en meşru eylemliliklerine bile pervasızca saldırmıştır. Ancak bu saldırı doğallığında karşıtını da doğurmuştur. **Çünkü, şeyler zıddıyla birlikte vardır.**

2005 yılı içinde özelleştirme saldırıları ile birlikte işsizler ordusunun her geçen gün daha da artması; bu saldırılara karşı direnen işçilerinin insan artığı korucuların saldırılarına maruz bırakılması, direnen işçilerin gözaltına

alınması, çadırlarının yakılması, yıkılması; eğitim emekçilerinin tüzüklerinde **"Anadilde Eğitim"** maddesi yer aldığı için sendikalarının kapatılması ile tehdit edilmeleri; buna karşı yapılan mitingde emekçilere gaz bombası ve coplarla saldırılması; **TCK, ÇİK, TMY** gibi yeni yasa tasarıları ile hapis-hanelerde ve alanlarda hak alma mücadelelerinin bastırılmaya çalışılması; yargısız infazların, sokak ortasındaki saldırıların, kaçırımların artması (**ki bu duruma son örnek İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı Seveda Aydın'ın İstanbul Yusufpaşa'da güpegündüz kaçırılarak tecavüze uğramasıdır**); **Türkiye Kürdistanı ve Karadeniz**'de gerillalara dönük kapsamlı operasyonların ve operasyonlarda şehit düşen gerillaların cenazelerine akıl almaz işkencelerin yapılması devletin devrimci, demokrat ve yurtsever, emekçi halkımızın yüreklerine korku tohumları ekmek için yaptığı hamlelerdir.

Egemenlerin gerçekleştirdiği bu saldırı dizini içinde öne çıkanlardan bir diğeri de gecekondu yıkımları oldu. Kentselleşme planları dahilinde emekçi halka yönelik gerçekleştirilen bu saldırı beraberinde bu semtlerde direnişlerin yaşanmasına neden oldu. Evini yıktırmak istemeyen yoksul halk barikat kurulmasından, evini boşaltmamaya kadar bir dizi eylemle devletin bu saldırısına karşı durmaya çalıştı. Bu süreçte gerek bizim güçlerimiz gerekse de devrimci çevreler bu direnişlerin içinde yer alma, yönlendirme hedefi ile hareket etmiştir. Kimi bölgelerde bu direnişlere öncülük edilmiştir.

Sınıf mücadelesinin yol alışındaki keskinlik sistemin içinde bulunduğu derin tikanmanın artışına paralellik izleyerek devam etmektedir. Yanı başımızda Irak halkı emperyalist işgalcilerle deyim yerindeyse kök söktürürken, hesaba katılmayan bu direniş iradesi-

nin gücü seçim aldatmacası başta olmak üzere, çeşitli yol ve yöntemlerle teslim alınmaya çalışılmıştır. Ancak tüm bu oyunlar direniş iradesinin teslim alınmasında etkili olmamıştır. Direniş gerçeği bugün Irak topraklarında varlığını korurken yakın zamanda emperyalist işgalcilerin bu toprakları terk etmeyeceği gerçeği de açıktır. **Ortadoğu'daki diğer bir gerçek ise Filistin'de Siyonizme karşı direniştir.** 2005 yılında da bu gerçek tüm saldırı ve ödenen bedellere rağmen sürmektedir.

Yalnızlaşan Bush kendi ülkesinde yılın yalancısı seçildi. Irak başta olmak üzere halkına yönelik yaptığı bir dizi açıklamaların yalandan ibaret olmasından kaynaklı yılın yalancısı seçilirken, bu gerçek önümüzdeki yılda değişmeyecektir.

Ülkemizde bir dizi gelişme ile birlikte sınıf mücadelesinin oldukça keskin virajlar aldığı dönemde gerçekleştirilen **YDG Konferansı** üzerinde durulması gereken önemli bir çalışmadır. Önemli bir emeğin sarf edildiği bu çalışmada 7 aydır yürütülen program çalışmasının noktalanması anlamında önemli bir final oldu. Çalışmanın toparlanması ve örgütlülüğün yaygınlaştırılması anlamında bu çalışmanın olumlu ve olumsuz sonuçlarının çıkarılması, bu toplamın önümüzdeki dönem faaliyetin ivmelendirilmesinin bir parçası haline dönüştürülmesi önemlidir. Gençlik örgütlenmesinin tüm yetersizliklerine rağmen etrafında oluşturduğu çeperin örgütlü bir güce dönüştürülmesi, çalışmanın ileri taşınması konferansın coşku ve etkisi ile daha ileri taşınacaktır.

Önümüzdeki yılın sınıf mücadelesinin daha keskin çatışmalarına tanıklık edeceğini biliyoruz. **Bu keskinlikte önemli bir noktada durmak ve yerimizi almak belirleyici derecede önemlidir.**

Emekçiler 17 Aralık'ta sloganlarıyla alanlardaydı!

KESK, TMMOB vb. örgütlerin düzenlediği merkezi eylem **17 Aralık'ta** 50 binin üzerinde bir kitlenin katılımıyla **Ankara'da** gerçekleşti. Eylemde KESK'e bağlı sendikaların yanında siyasi partiler, devrimci-demokrat çevreler, devrimci anlayışların alternatif sendikal oluşumlarıyla beraber sınıfsal bakış açısını temsil eden **DDSB** de yer aldı.

Hipodrom önünden Sıhhiye Meydanı'na kadar süren yürüyüşe 100 kişilik kitleye katılan **DDSB** kortejinde İbo'nun resimleri bulunan **Partizan** flamaları

dalgalandı. Yürüyüş boyunca **"Söz yetki karar iktidar halka"**, **"Ne ABD ne AB işçi köylü el ele demokratik devrime"**, **"Yaşasın Tuzla direnişimiz"**, **"Tuzla işçisi yalnız değildir"**, **"Yaşasın devrimci dayanışma"**, **"Şemdinli'nin faili patron ağa devleti"**, **"Şemdinli halkı yalnız değildir"**, **"Patron ağa düzeni yıkılacak Halk İktidarı kurulacak"**, **"Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek"**, **"Yaşasın 19 Aralık direnişimiz"**, **"Devrimci tutsaklar onurumuzdur"**, **"İçerde dışarda hücreleri parçala"**, **"Direne direne ka-**

zanacağız" vb. sloganları susmadı.

Yürüyüş sırasında **DDSB** kortejine halktan katılımların olması ve **KESK** bileşeni sendikalardan gelen bazı emekçilerin sloganlara katılımı devrimci coşkuyu artırdı. Alanda hep birlikte devrim andı içildi.

Yaşanan coşkuya rağmen **DDSB**'lilerin sayıca az olması, pankart ve flamaların yetersizliği gibi olumsuzluklar gelecek süreçteki eylem örgütlenmesinin ve hazırlıklarının daha iyi yapılması gerektiğini göstermiştir.

(Çukurova DDSB)

YDG'liler örgütlenme sorunlarını tartıştı!

Konferansın ikinci günü **Örgütlenme Sorunları** üzerine yapılan panelle başladı. Panelde ilk konuşmacı YDG'nin kısaca tarihsel sürecinden bahsetti. 1996 yılında **Yeni Demokrat Gençlik** dergisinin ilk çıkmaya başladığı dönemlerdeki durumu, kitle çizgisi ve örgütlenme anlayışında yaşanan sıkıntı ve tikanmaları vurgulayarak, o günden bugüne YDG örgütlülüğünde yaşanan gelişmelerden söz etti. Kitleye yaklaşım ve örgütlenme ve örgütlenme sürecinde yaşanan tikanıkların nede-nini vurgulayarak, bunların aşılmasında gerek yayının ve gerekse de

Aksaray-Yusufpaşa otobüs durağından kaçırılarak tecavüze uğrayan İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı **Sevda Yıldız**, tecavüzün devrimcileri haklı mücadelelerinden caydırmanın bir silahı olarak yıllardır kullanıldığını, Türkiye Kürdistanı başta olmak üzere ülkemizde mücadele içinde yer alan bir dizi devrimci kadının bu saldırıya maruz kaldığını belirtti.

örgütlenmenin önemine vurgu yaptı.

Paneldeki ikinci konuşmacı ise neden örgütlenmek gerektiği ve örgütlenmede **YDG'nin rolü** üzerinde durdu. **YDG'nin niteliğini** ve bu niteliğin nasıl anlaşılması gerektiği vurgulanarak, bu noktadaki deneyimlerin nasıl anlaşılması gerektiği üzerinde duruldu. Yapılan sunumların ardından serbest kürsü de çeşitli bölgelerden katılan YDG'liler örgütlenme sorunlarını ifade ederek, örgütlenme sorunlarını tartıştılar.

Sunumun ardından konferansa gönderilen çeşitli mesajlar okundu ve Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından öğle yemeği arası verildi. Molanın ardından çalışma grupları ikinci gün toplantılarına başlarken, çalışma gruplarına katılmayan davetliler **Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Mücadeleleri** konulu paneli dinlediler. Panelde ülkemizdeki ulusal mücadeleden ve ulusal hareketten söz edilerek, ulusal soruna yaklaşım konusunda nasıl bir anlayışa sahip olunması gerektiğine değinildi. Soru cevap kısmının ardından panel bitirildi.

Ve şenlik...

Çalışma gruplarının taslaklarının son halinin verilmesi ile birlikte bir araya gelen kitleye ilk sesleniş Şemdinli'de kontrgerilla tarafından bombalanan **Umut Kitapevi**'nin sahibi **Seferi Yılmaz** yaptı. "**Biji bratiya gelen**" sloganı ve alkışlarla kür-

süye gelen Yılmaz; Şemdinli'de yaşanan gelişmelere değinerek, Kürt ulusunun yıllardır yürüttüğü mücadelenin önemine vurgu yaparak, bu konferansın gençliğin mücadelesindeki önemine değinerek, salonda bulunanları selamladı. Konuşmanın ardından kitle "**Şemdinli'nin katili patron-ağa devleti**" sloganını attı. Ardından çalışma gruplarından işçi, köylü ve üniversiteli gençlik çalışma gruplarının sonuç deklarasyonları ile birlikte **YDG Programı** okundu. Sunuşların tamamlanmasının ardından konferans **Grup Yel, Grup Vardiya** ve **Grup Şiar**'ın ezgileri ve hallerle bitirildi.

İki gün boyu süren Konferans, YDG'nin uzun süredir sürdürdüğü çalışmaların finali olması anlamında oldukça önemli bir noktada durmaktaydı. Esas olarak başarılı geçirilen Konferans, bu çalışmaya katılan herkesin emeklerini ve çabalarını sahiplenme anlamında anlamlıdır.

Konferans çalışmaları sürecinde yaşanan yetersizlikler ve eksikliklerden doğru dersler ve sonuçlar çıkarılması ve bunların önümüzdeki dönemin çalışmalarında bizlere ışık tutması gerekmektedir. **Konferansta yaşanan coşkun çalışma alanlarında somutlanması, konferans çalışmaları sürecinde girilen ilişkilerin devam ettirilmesi ve geliştirilmesi önemlidir.**

Bunun yanı sıra konferansta dikkat çeken önemli noktalardan biri Türkiye Kürdistanı'ndan gelen YDG'lilerin taşıdıkları coşku ve yürütülen çalışmaların YDG'liler üzerinde yarattığı etkinin gözle görülür olmasıydı. Bu bölgeden gelen delegelerin örgütlenme ve çalışma tarzı ve yaklaşımındaki sadelik ve netlik, tüm katılımcılar açısından üzerinde önemle durulması ve düşünülmesi gereken noktalardır. Bugün çalışma anlamında atılan küçük adımların yarattığı etkinin anlaşılması ve kavranması anlamında da oldukça önemlidir. Emekle yaratılan bu çalışmalarda özveriyle koşuşturanlar sınıf mücadelesinin bu kesitinde mütevazı ancak önemli bir adımın atılmasına katkı sunanlar bu çalışmaların devamını getirecek cesarete sahiptir.

Yeni Demokrat Gençlik'ten tüm yoldaşlara,

Sevgili yoldaşlar, 24-25 Aralık'ta düzenlediğimiz Konferansa istediğimiz halde, çeşitli nedenlerle katılamıyoruz. Umuyoruz ki ileride konferanslarınıza katılma imkânını yaratırız. Yine de, Türkiye'deki halk kitlelerini savunma amacıyla Türk rejimine karşı savaşan örgütünüzü ve diğer tüm güçleri daya-

nışma duygularıyla selamlıyoruz. Konferansınızın başarıyla geçmesi için en iyi dileklerimizi iletiyoruz. Bizler, emperyalizme ve faşizme karşı verdiğiniz ortak mücadelede yanınızdayız.

En sıcak dayanışma duygularımızla YDG'yi selamlıyoruz;

Tüm Pakistan Sendikalar Federasyonu ve Federasyonumuzun binlerce üyesi adına, 24-25 Aralık'ta düzenledi-

Yeni Demokrat Gençlik'ten yoldaşlara Uhuru!

Uhuru, Batı ve Orta Afrika'da özgürlük anlamına gelmektedir.

Bizler kendi kaderini tayin etme hakkının demokrasinin en üst düzeyde ifade edilmesi anlamına geldiğine inanıyoruz. Bizler Uhuru diyoruz. Çünkü Afrikalı kimliği Avrupa emperyalizmi tarafından en çok tahrif edilen ve iftira atılan kimliktir. Tüm siyah halklar emperyalist saldırganlıktan dolayı dünyanın dört bir yanına dağılmak zorunda kalmıştır.

Uluslararası Afrika Kurtuluş Hareketi'nden selamlar!

Luwezi Kinshasa (Uluslararası İlişkiler Sorumlusu-Afrika Sosyalist Halk Hareketi)

Yeni Demokrat Gençlik Konferansı'na militan selamlar,

Yoldaşlar, Bizler Yeni Demokrat Gençlik Konferansı'nı selamlıyoruz. Tüm kalbimizce ve yoldaşça çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Militan Türkiye gençliğinin ve halkların sosyal ve demokratik haklarını koruma ve genişletme yönlü uzun dönemli mücadelesini biliyoruz. Aynı zamanda işçiler, köylüler, ezilen kitleler ve halk gençliğinin daha iyi bir gelecek kurması için verdiğiniz mücadeleyi de biliyoruz. Tüm kalbimizle ve yoldaşça, zorlu ama şanlı mücadelenizde başarılar diliyoruz. Bizler sizin yanınızdayız! Eminiz ki kazanacaksınız!

Paolo Babini (Direniş Destekleme Komiteleri-

Komünizm İçin-İtalya Uluslararası İlişkiler Sorumlusu)

İtalya Red Block

"Yoldaşlar, dostlar!.. Bizler İtalya'dan en sıcak devrimci selamlarla geldik, konferansınıza... Özellikle, buradan emperyalist burjuvazinin karanlık hapisanelerindeki siyasi tutsakları hararetle selamlıyoruz. Böyle bir devrimci gençlik konferansına konuk olmaktan onur duyuyoruz. Ve burada bulunarak, emperyalist bir ülkede yaşayan biz devrimci gençler sizlerin mücadele deneyiminden öğrenme şansı buluyoruz.

Red Block

ğiniz YDG Konferansını en derin ve güçlü dayanışma duygularıyla selamlıyor, faaliyetinizde büyük başarılar kazanmanızı diliyoruz. Kötüleşen koşullara karşı verdiğiniz büyük mücadele için sizleri kutluyor ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Nasır Chaudhary (Enformasyon-Uluslararası İlişkiler Sekreteri, Tüm Pakistan Sendikalar Federasyonu)

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk.
No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426 63 30-580 63 80
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com
@mail: umutyayincilik@tinet.net.tr

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: 0 446 223 67 18
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Kürt halkının katili komprador patron-ağa devleti!

Yaklaşık 7 aylık bir çalışmayla Yeni Demokrat Gençlik'in programını oluşturmaya çalışan çeşitli illerdeki YDG'liler, 24-25 Aralık tarihlerinde Tohum Kültür Merkezi'nde biraraya gelerek program tartışmalarını sonlandırdılar. YDG'lilerin bulunduğu tüm alanlarda tartışılarak oluşturulmaya çalışılan YDG Programı için İşçi Gençlik, Köylü Gençlik, Liseli Gençlik, Üniversiteli Gençlik, Genç Kadın, Ulusal Sorun, AB ve Gençlik vb. başlıklı çalışma grupları oluşturularak iki gün boyunca kolektif bir emeğin ürünü olan program taslağına son halini vermek için çalışan gençler, 2. günün sonunda ise bir şölenle tartışmaları sonlandırdılar.

24 Aralık tarihinde ilk olarak Enternasyonal ve Gündoğdu Marşı'nın hep birlikte söylenmesi ile başlayan Konferans'ta ikinci olarak "Uzun bir dönemdir sürdürdüğümüz program tartışmalarımızda kitleleri örgütleme ve program etrafında toparlama hedefi ve amacıyla hareket ettik. YDG programını tartışırken ve belirlerken bu süreci halk gençliğinin eğitilmesi, örgütlenmesi süreci olarak kavradık. Yaptığımız çalışmaların tümünü bu zeminde ele aldık ve yürüttük. Gerçekleştirdiğimiz konferansımızla bu tartışma sürecimizi noktalarak, programımızı belirleyecek ve daha ileri bir gençlik hareketinin yaratılması amacımızı daha istemli yaşama geçirme mücadelesi içinde olacağız" şeklindeki açılış konuşması yapıldı.

Ardından şehit düşen devrimciler ve devrimci gençlik önderleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Konferans'a İtalya, Yunanistan, Norveç, Brezilya, Almanya ve İsviçre'den gelen gençlik örgütleri temsilcileri de katıldı. Türkiye'de ve dünyada gençliğin sınıf savaşındaki rolünü anlatan ve aynı zamanda YDG'yi tanıtan sinevizyon gösterimi de ilgiyle izlendi.

YDG'liler deneyimlerini paylaştı!

İlk olarak "Demokrasi Mücadelesinde Gençliğin Rolü" başlıklı sunum yapıldı. Bu sunumda vurgulanan temel konu Halk Savaşı, ülkemizde demokrasi mücadelesi ve gençliğin bu savaşdaki rolü oldu. Oturumda ilk olarak söz alan YDG'li emperyalistlerin özellikle de ABD emperyalizminin krizine değinerek 11 Eylül saldırılarının ardından ABD emperyalizminin içinde bulunduğu krize

vurgu yaptı ve bu sürecin ülkemize yansımalarını anlatmaya çalıştı. Emperyalizmin artan saldırganlığına paralel olarak dünya halklarının direniş sürecinin gelişimine değinerek, özellikle Halk Savaşı'nın geliştiği ülkelerden bahsetti ve artan bu saldırılara karşı yürütülen mücadelelerin nasıl kavranması gerektiğini konusunda vurgular yaptı.

Sunumda Partizan adına konuşan Betül Kılıçaslan ise Burjuva Demokratik Devrim ile Yeni Demokratik Devrim arasındaki fark ve gençliğin Halk Savaşı'ndaki rolü üzerine durdu. Yapılan konuşmada ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı üzerinde durularak "neden Halk Savaşı" ve "neden Yeni Demokratik Devrim" gibi soruları yanıtladı. Ülke-

mesinde bu programın belirleyici önemde olduğunu vurgulayarak konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmacıların anlatımlarından sonra oluşturulan serbest kürsüde ise söz alan YDG'liler örgütlü oldukları üniversiteler, semtler, dernekler vb. hakkında bilgi verirken deneyimlerini de kitleyle paylaştılar. Kürsü YDG'lilerin kendilerini ifade edebildiği önemli bir araç oldu. Türkçe, Kürtçe ve İngilizce yazılı olan pankartlar, devrimci önderler, gençlik önderlerinin ve TMLGB şehitlerinin resimlerinin yer aldığı konferansta YDG'nin şiarı olan "Biz kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adadık" yazılı pankart sahneye asıldı.

"Kavgaya sarıl, YDG'ye katıl!"

Yemek molasının hemen ardından saat 14: 00'te yapılan "Eğitimin özelleştirilmesi" adlı söyleşide konuşan YDG'liler, özelleştirme saldırısının emperyalist ülkelerde ve ülkemiz gibi bağımlı ülkelerde uygulanmasına neden ihtiyaç duyulduğunu anlatarak, bu saldırının eğitim alanında nasıl somutlandığını ve uygulandığını anlattılar. Paralı eğitimin halk gençliğine yönelik saldırılardan biri olduğu ve bu saldırıdan kaynaklı milyonlarca gencin eğitim hakkının elinden alındığı vurgulandı.

Yapılan sunumların ardından İtalya Red Block adlı gençlik örgütü ülkelerindeki gençlik örgütlenmesini ve özelleştirme saldırısının kendi ülkelerinde eğitim alanında nasıl uygulandığını anlattı. Söyleşinin ardından kısa bir müzik dinletisi verilirken konferans esnasında sık sık "Bijî YDG, bijî serhildan", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Kavgaya sarıl, YDG'ye katıl" gibi sloganlar atıldı. Panelin ardından konferansa katılan kurum temsilcileri kısa birer konuşma yaptılar. İlk konuşmayı Uluslararası Halkın Avu-

katları Birliği adına Avukat Hakan Karakuş yaptı. Karakuş'un ardından DDSB adına Haber-Sen Başkanı Ali Yıldız, Tüm Köy-Sen Genel Başkanı Şevki Konur, kısa bir süre önce Aksaray-Yusufpaşa otobüs durağından kaçırılarak tecavüze uğrayan İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı Sevda Yıldız konuştu. Yıldız konuşmasında tecavüzün devrimcileri haklı mücadelelerinden caydırmanın bir silahı olarak yıllardır kullanıldığını, Türkiye Kürdistanı başta olmak üzere ülkemizde mücadele içinde yer alan bir dizi devrimci kadının bu saldırıya maruz kaldığını belirtti. Bu anlamıyla da kendisinin ilk örnek olmadığı gibi son örnek olmadığını belirterek, yanıtın devrimci iradenin korunarak ve mücadele içindeki kararlı duruşun devam ettirilerek verileceğini söyledi. Konuşmasının ardından atılan "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganı hep bir ağızdan ve yükselen alkışlar eşliğinde atılarak selamlandı. Deriş Tuzla Şubesi adına Hasan Sonkaya, TKM adına Sema Gül ve İşçi Köylü gazetesi adına Derya Gökmen de kısa birer konuşma yaparak konferansın öneminden söz ettiler ve yapılan çalışmayı selamladılar.

"Yaşasın enternasyonal dayanışma!"

"Yaşasın enternasyonal dayanışma!"

Yapılan konuşmaların ardından "Anti-emperyalist Mücadele ve Enternasyonal Dayanışmanın Önemi" başlıkla sunuma geçildi. Bu oturumda YDG, ILPS Türkiye Seksiyonu, ATİK Yeni Demokratik Gençlik, Norveç'ten Özgür Irak Komitesi, Yunanistan'dan Mili-tan Öğrenci Hareketi, Brezilya'dan Halkın Devrimci Öğrenci Hareketi, İtalya'dan Kızıl Blok temsilcileri katıldı. ILPS Türkiye Seksiyonu adına ilk sözü alan Selma Şahin genel olarak anti-emperyalist mücadeleden ne anlamamız gerektiğini anlattı ve sürecin değerlendirilmesini yaparken, YDG adına yapılan konuşmada ülkemizde işçi, köylü, üniversite vb. halk gençliği üzerindeki ekonomik, sosyal ve ideolojik baskılardan söz edildi.

ATİK-YDG adına Kenan Yılmaz ise enternasyonal dayanışmanın önemine ve bu amaçla örgütlenen kurumların sahiplenilmesi gerektiği üzerinde durdu. Yurtdışından Konferans'a katılan konuklar da kendi ülkelerindeki gençlik üzerindeki politikalara, ülkelerinin genel durumlarına ve faaliyetlerine ilişkin sunumlar yaptılar. Konuklar sözlerini enternasyonal dayanışma mesajları veren sloganlarla bitirdiler. Konferansta bir yandan bu sunumlar yapılırken diğer yandan da çalışma grupları bir araya gelerek belirlenen gündemler doğrultusunda çalışmalarını sürdürdüler.

